Udskriftsdato: onsdag den 7. oktober 2026

LBK nr 842 af 11/09/2026 (Gældende)

Bekendtgørelse af lov om miljøbeskyttelse

Ministerium: Miljøministeriet	Journalnummer: Miljømin., j.nr. 2026-5808

Senere ændringer til forskriften

LOV nr 45 af 23/01/2018 § 1 - LOV nr 898 af 21/06/2022 § 1 - LOV nr 1683 af 30/12/2024 § 1 - LOV nr 759 af 08/09/2026 § 64

Bekendtgørelse af lov om miljøbeskyttelse[1)]

Herved bekendtgøres lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1742 af 22. december 2025, med de ændringer, der følger af § 5 i lov nr. 1761 af 29. december 2025 og § 3 i lov nr. 355 af 3. marts 2026.

Den ændring, der følger af § 1, nr. 2, i lov nr. 45 af 23. januar 2018 om ændring af lov om miljøbeskyttelse og lov om vandforsyning m.v. (Målrettet arealbeskyttelse for at beskytte grundvandet mod pesticider), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da tidspunktet for ikrafttræden af denne ændring fastsættes af miljøministeren, jf. § 3, stk. 2, i lov nr. 45 af 23. januar 2018.

De ændringer, der følger af § 1, nr. 4 og 14, i lov nr. 898 af 21. juni 2022 om ændring af lov om miljøbeskyttelse og lov om Forsyningstilsynet (Nye rammer for kommunal behandling af affald egnet til materialenyttiggørelse, indsamling af erhvervsaffald, genbrug på genbrugspladser og skærpet økonomisk tilsyn), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da de træder i kraft den 1. januar 2027, jf. § 3, stk. 2, i lov nr. 898 af 21. juni 2022.

Den ændring, der følger af § 1, nr. 57, i lov nr. 1683 af 30. december 2024 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Ændring af regler om udvidet producentansvar for emballage og engangsplastprodukter m.v. og supplerende bestemmelser til batteriforordningen), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da tidspunktet for ikrafttræden af denne ændring fastsættes af klima-, energi- og forsyningsministeren, jf. § 4, stk. 4, i lov nr. 1683 af 30. december 2024.

Den ændring, der følger af § 64 i lov nr. 759 af 8. september 2026 om bæredygtig forvaltning af næringsstoffer og drivhusgasser m.v. i land- og skovbruget (gødskningsloven), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da den træder i kraft den 1. januar 2027, jf. § 57, stk. 1, i lov nr. 759 af 8. september 2026.

Kapitel 1

Formål m.v.

§ 1. Loven skal medvirke til at værne natur og miljø, så samfundsudviklingen kan ske på et bæredygtigt grundlag i respekt for menneskets livsvilkår og for bevarelsen af dyre- og plantelivet.

Stk. 2. Med denne lov tilsigtes særligt

1) at forebygge og bekæmpe forurening af luft, vand, jord og undergrund samt vibrations- og støjulemper,
2) at tilvejebringe hygiejnisk begrundede regler af betydning for miljøet og for mennesker,
3) at begrænse anvendelse og spild af råstoffer og andre ressourcer,
4) at fremme anvendelse af renere teknologi og
5) at fremme genanvendelse og begrænse problemer i forbindelse med affaldshåndtering.

§ 2. Loven omfatter

1) al virksomhed, som gennem udsendelse af faste, flydende eller luftformige stoffer, gennem udsendelse af mikroorganismer, der kan være til skade for miljø og sundhed, eller ved frembringelse af affald kan medføre forurening af luft, vand, jord og undergrund,
2) rystelser og støj,
3) produkter eller varer, som i forbindelse med fremstilling, opbevaring, anvendelse, transport eller ved den senere håndtering som affald kan medføre forurening,
4) transportmidler og andre mobile anlæg, som kan medføre forurening, og

5) dyrehold, skadedyr og andre forhold, som kan medføre hygiejniske problemer eller væsentlige ulemper for omgivelserne.

Stk. 2. Loven omfatter tillige virksomhed, som vedrører risikobetonede processer, samt oplagring af stoffer med farlige egenskaber, således at driftsforstyrrelser, uheld eller forsætlige skadevoldende handlinger kan medføre nærliggende fare for forurening som nævnt i stk. 1.

§ 2 a. Miljøministeren kan fastsætte regler om varetagelse af landskabelige hensyn ved administration af loven og regler udstedt i medfør af loven, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde Danmarks EU-retlige forpligtelser.[2)]

§ 3. Ved lovens administration skal der lægges vægt på, hvad der er opnåeligt ved anvendelse af den bedste tilgængelige teknik, herunder mindre forurenende råvarer, processer og anlæg og de bedst muligt forureningsbekæmpende foranstaltninger. Ved denne vurdering skal der lægges særligt vægt på en forebyggende indsats gennem anvendelse af renere teknologi.

Stk. 2. Ved bedømmelsen af omfanget og arten af foranstaltninger til forebyggelse og imødegåelse af forurening skal der lægges vægt på

1) de ydre omgivelsers beskaffenhed og forureningens sandsynlige virkning på disse og
2) hele det kredsløb, som stoffer og materialer gennemløber, med henblik på at begrænse spild af ressourcer mest muligt.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvordan den bedste tilgængelige teknik fastsættes.

§ 4. Den, der vil påbegynde virksomhed, der kan give anledning til forurening, skal vælge et sådant sted for udøvelsen, at faren for forurening begrænses mest muligt.

Stk. 2. Ved valg af stedet skal der tages hensyn til områdets beskaffenhed, herunder den nuværende og planlagte fremtidige udnyttelse, samt til mulighederne for hensigtsmæssig bortskaffelse af spildevand og håndtering af affald.

Stk. 3. Den, der påbegynder eller udøver virksomhed, der kan give anledning til forurening, skal træffe foranstaltninger, der kan forebygge og imødegå denne og tilrettelægge virksomhedens indretning og drift på en sådan måde, at den i mindst muligt omfang medfører forurening, jf. § 3. Ved indretning af virksomhedens anlæg og ved tilrettelæggelse af driften, herunder ved valg af produktionsprocesser, råvarer og hjælpestoffer, skal det sikres, at ressourceanvendelsen, forureningen og affaldsfrembringelsen begrænses bedst muligt.

Stk. 4. Den, der har forårsaget forurening af luft, vand, jord eller undergrund eller skabt risiko for, at en sådan forurening kan opstå, skal foretage de nødvendige foranstaltninger til at søge følgerne af forureningen effektivt forebygget eller afværget. Derudover skal den hidtidige tilstand søges genoprettet.

§ 5. Den, der fremstiller eller importerer varer eller produkter, skal i videst muligt omfang sikre, at varen eller produktet ikke giver anledning til forurening eller spild af materialer og energimæssige ressourcer.

Stk. 2. Der skal herunder lægges vægt på, at varen eller produktet har en sådan sammensætning og udformning, at varen eller produktet

1) sikres den længst mulige levetid,
2) i videst muligt omfang lader sig genbruge eller genanvende og
3) ved den endelige behandling som affald ikke giver anledning til forurening eller anden miljøbelastning.

Stk. 3. Den, der anvender eller forbruger varer eller produkter, skal ved anskaffelsen og ved affaldshåndteringen af varen eller produktet medvirke til at fremme genanvendelsen og begrænse problemerne i forbindelse med affaldshåndteringen.

§ 6. Offentlige myndigheder skal virke for lovens formål ved anlæg og drift af offentlige virksomheder samt ved indkøb og forbrug.

§ 6 a. Forurenende virksomheder skal organisere miljøarbejdet således, at medarbejderne inddrages. Miljøministeren kan efter forhandling med de berørte parter fastsætte nærmere regler om, hvordan forurenende virksomheder skal inddrage medarbejderne i miljøarbejdet.

§ 6 b. Udarbejdelse af politikker og udstedelse af regler om affaldsforebyggelse og -håndtering skal, jf. dog stk. 2, ske i overensstemmelse med følgende affaldshierarki:
1) Affaldsforebyggelse.
2) Forberedelse med henblik på genbrug.
3) Genanvendelse.
4) Anden nyttiggørelse.
5) Bortskaffelse.

Stk. 2. Affaldshierarkiet kan fraviges for særlige affaldsstrømme, hvis fravigelsen er begrundet i en livscyklusbetragtning.

Stk. 3. Anvendelsen af affaldshierarkiet og fravigelser herfra skal ske med henblik på at opnå det bedste samlede miljømæssige resultat, jf. § 1 og § 3.

Kapitel 2

Almindelige bestemmelser

§ 7. Miljøministeren kan fastsætte regler om
1) forurening fra virksomheder, anlæg, maskiner, redskaber, fyringsanlæg og transportmidler,
2) indretning, drift og vedligeholdelse af de virksomheder m.v., der er nævnt i nr. 1,
3) forurening fra spildevandsanlæg, rensningsanlæg, forbrændingsanstalter, anlæg for deponering af affald og anlæg for håndtering af udvindingsaffald samt indretning, drift, vedligeholdelse, nedlukning og efterbehandling af sådanne anlæg,
4) renhedsgraden af og tilsætning af stoffer til brændstoffer, der anvendes til opvarmning eller drift af transportmidler og maskiner,
5) at bestemte anlæg, maskiner, redskaber og transportmidler skal være af godkendt type,
6) at anlæg, indretninger eller apparater, herunder måleapparatur, der er beregnet til anvendelse i forureningsbegrænsende øjemed, skal være af godkendt type,
7) risikobetonede processer samt oplagring og transport af stoffer med farlige egenskaber som nævnt i § 2, stk. 2,
8) anmeldelse af etablering, ændring, udvidelse og igangsætning af virksomheder, anlæg eller indretninger omfattet af regler udstedt i medfør af nr. 1, 2 eller 3, vilkår for etablering og drift af virksomheder, anlæg og indretninger omfattet af regler udstedt i medfør af nr. 1, 2 eller 3 og påbegyndelse af bygge- og anlægsarbejder,
9) anmeldelse til tilsynsmyndigheden af virksomhedens eller anlæggets anvendelse af råvarer, hjælpestoffer og andre materialer samt af udledninger til vand, jord og luft i forbindelse med virksomhedens eller anlæggets drift, herunder af frembringelsen af affald,
10) anmeldelse om midlertidig placering og anvendelse af anlæg, transportmidler, mobile anlæg, maskiner og redskaber, der kan medføre forurening, herunder om vilkår for sådanne placeringer og anvendelse,
11) bioteknologisk anvendelse af mikroorganismer, herunder om alle former for udledning til miljøet,
12) at visse fyringsanlæg skal udskiftes eller nedlægges for erhververens regning ved ejerskifte af fast ejendom, pligt til i tvivlstilfælde at anmode ministeren om at træffe afgørelse om, hvorvidt et fyringsanlæg er omfattet af pligten til udskiftning eller nedlæggelse, og om ansøgning og tidsfrister samt oplysnings- og indberetningspligter forbundet hermed, herunder om indberetning af

oplysninger til Tinglysningsretten og om, hvilke myndigheder Tinglysningsretten skal videregive oplysningerne til, og

13) at kommunalbestyrelsen i et møde kan vedtage forskrifter om udskiftning eller nedlæggelse af visse fyringsanlæg i visse geografiske områder, herunder forskrifter om bødestraf, inddragelse af offentligheden og digital offentliggørelse af vedtagne forskrifter.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om en frivillig konsulentordning for virksomhederne i forbindelse med gennemførelse af regler efter stk. 1, herunder om autorisation af konsulenterne samt om gebyrer til dækning af udgifterne ved autorisationsordningen.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om,

1) at personer i ledelsen af bestemte forurenende anlæg skal have den hertil fornødne tekniske viden og eventuelt bevis herfor,
2) at personale, der betjener bestemte forurenende anlæg, skal have bevis for at have modtaget undervisning i miljømæssig og teknisk forsvarlig drift af anlæggene, herunder om undervisningens indhold og om kravene til opnåelse af beviset,
3) særlig uddannelse og vandelsvurdering af de i nr. 1 og 2 nævnte personkategorier, der arbejder med risikobetonede processer, eller som har ansvar for oplagring og håndtering af stoffer, og
4) at der i virksomheder, der forestår indsamling af forbrændingsegnet erhvervsaffald og erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse, skal være mindst en person med ledelsesansvar for indsamlingen, som skal have bevis for at kunne forestå indberetning af data og miljømæssig forsvarlig håndtering af affaldet, herunder om krav om undervisning og om opnåelse af bevis.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om gebyr for opnåelse af bevis for at kunne forestå indberetning af data og miljømæssig forsvarlig håndtering af forbrændingsegnet erhvervsaffald og erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse, jf. stk. 3, nr. 4, herunder for omkostninger til undervisning, prøveafholdelse og udstedelse af bevis samt udvikling, drift og vedligeholdelse af uddannelsessystemet. § 88 finder anvendelse.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om, at andre myndigheder eller private organisationer skal udøve nærmere fastlagte beføjelser om typegodkendelse og fabrikationskontrol af de i stk. 1, nr. 5 og 6, nævnte anlæg, maskiner, indretninger m.v.

Stk. 6. Ministeren kan fastsætte regler om betaling for myndigheders og private organisationers behandling af ansøgninger om typegodkendelse af de i stk. 1, nr. 5 og 6, nævnte anlæg, maskiner og indretninger m.v. For betaling opkrævet af de i stk. 5 nævnte myndigheder finder bestemmelserne i § 88 anvendelse.

Stk. 7. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelser truffet af de i stk. 5 nævnte myndigheder og private organisationer, herunder at afgørelser truffet af de i stk. 5 nævnte myndigheder ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 8. Reglerne nævnt i stk. 1, nr. 12, fastsættes efter forhandling med justitsministeren, for så vidt angår de forhold, der vedrører Tinglysningsretten.

Stk. 9. Ministeren kan fastsætte regler om, at ministeren som tvangsmiddel kan pålægge ugentlige eller månedlige tvangsbøder til den, der undlader at foretage indberetning eller fremsende oplysninger om udskiftning eller nedlæggelse af visse fyringsanlæg efter regler fastsat i medfør af stk. 1, nr. 12.

§ 7 a. Miljøministeren kan fastsætte regler om den ansvarliges pligt til for egen regning at gennemføre egenkontrol af virksomheder, anlæg og indretninger m.v. eller for egen regning at lade egenkontrollen gennemføre af sagkyndige, herunder af autoriserede, akkrediterede eller lignende sagkyndige og tilsvarende laboratorier.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om autorisationsordninger, der vedrører gennemførelsen af egenkontrol, herunder om, hvilke opgaver der skal udføres af de autoriserede personer, og om administration af autorisationsordninger. Miljøministeren og ministeren for natur og dyrevelfærd kan endvidere fastsætte nærmere regler om akkrediteringsordninger, der vedrører gennemførelsen af egenkontrol, herunder hvilke opgaver der skal udføres, og administration heraf. Miljøministeren og ministeren

for natur og dyrevelfærd kan desuden fastsætte nærmere regler om, at akkrediterede virksomheder, der gennemfører egenkontrol, jf. stk. 1, skal meddele oplysninger om kontrollen til kommunalbestyrelsen som tilsynsmyndighed. Ministeren kan ligeledes fastsætte nærmere regler om tildeling samt tilbagekaldelse af autorisationer, herunder om, at tilbagekaldelse skal kunne forlanges indbragt for domstolene, og om kontrol med det eftersyn, som de autoriserede personer udøver. Autorisation kan tilbagekaldes, såfremt den autoriserede gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelighed. Afgørelse om tilbagekaldelse af autorisation skal indeholde oplysninger om adgangen til at begære afgørelsen indbragt for domstolene og fristen herfor.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om gebyrer for administration af autorisationsordninger, herunder kursusgebyrer, klagegebyrer samt gebyrer for afgivelse af udtalelse, jf. stk. 5. Gebyrerne kan anvendes til hel eller delvis dækning af omkostninger ved autorisationsordningernes administration. Gebyrerne opkræves efter bestemmelserne i § 88.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om, at andre myndigheder eller private organisationer skal udøve nærmere fastlagte beføjelser om

1) de i stk. 1 og 2 nævnte autorisationsordninger og
2) de i stk. 3 nævnte gebyrordninger.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelser truffet af de i stk. 4 nævnte myndigheder og private organisationer og om de nævnte myndigheders og private organisationers pligt til at afgive udtalelse om de autoriseredes virksomhed.

Stk. 6. Ministeren kan forlods foretage udlæg af midler til midlertidig dækning af autorisationsordningers administration med henblik på igangsættelse af sådanne ordninger.

§ 7 b. Miljøministeren fastsætter, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde Danmarks EU-retlige forpligtelser, regler om tjenesteyderes forpligtelse til at give oplysninger til tjenestemodtagere.

Kapitel 2 a

Miljømærkeordninger

§ 8. Miljøministeren kan fastsætte regler om retten til at anvende et miljømærke ved salg af materialer, produkter, tjenesteydelser eller varer, som indeholder genanvendte eller genanvendelige materialer, eller som i øvrigt af miljømæssige grunde er at foretrække frem for andre materialer, produkter, tjenesteydelser eller varer med samme anvendelse. Ministeren kan herunder fastsætte regler om betingelser for at anvende mærket og om mærkets udformning og anbringelse på materialet, produktet eller varen eller i forbindelse med tjenesteydelsen. Ministeren kan ligeledes fastsætte regler om, at de til enhver tid gældende kommissionsbeslutninger om EF-miljømærket og Nordisk Miljømærkenævns regler for det nordiske miljømærke finder anvendelse i Danmark, og om, hvorledes disse regler skal kundgøres. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om, at Nordisk Miljømærkenævns regler for det nordiske miljømærke kan kundgøres på norsk eller svensk.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om henlæggelse af beføjelser i forbindelse med administration af en miljømærkeordning til et nævn, herunder også beføjelser vedrørende behandling af ansøgninger, kontrol og tilsyn, opkrævning af gebyrer m.v. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om udpegning af medlemmer til nævnet, herunder om, hvilke myndigheder og organisationer der indstiller medlemmer til nævnet. Ministeren kan ligeledes henlægge de i 1. pkt. nævnte beføjelser til private organisationer eller lignende.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om gebyrer for behandlingen af ansøgninger og for anvendelsen af miljømærket. Gebyrerne opkræves efter bestemmelserne i § 88. Ministeren kan fastsætte regler om henlæggelse af beføjelser i forbindelse med fastsættelse af gebyrer til et nævn, en privat organisation eller lignende, ligesom ministeren kan fastsætte regler om administration af og kontrol med gebyrindtægter.

Stk. 4. Gebyrerne kan anvendes til dækning af udgifter ved

1) nævnets og den private organisations virksomhed,
2) tilsyn og kontrol med miljømærkeordningen,
3) forsknings- og udredningsprojekter til støtte for administrationen af miljømærket, herunder kriterieudvikling, og
4) information.

Stk. 5. Materialer, produkter eller varer må ikke sælges under omstændigheder, der er egnet til at vildlede brugerne med hensyn til materialets, produktets eller varens miljø- og sundhedsmæssige egenskaber og virkninger eller med hensyn til den risiko, der kan være forbundet hermed.

Stk. 6. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om det i stk. 5 nævnte forbud mod vildledende markedsføring.

§ 8 a. Miljøministeren kan afholde udgifter til administration m.v. af miljømærkeordninger samt yde tilskud til organisationer, der varetager administration m.v. af miljømærkeordninger, herunder til ordningens opbygning, administration, tilsyn og kontrol, kriterieudvikling, forsknings- og udredningsprojekter til støtte for administration samt information m.v. Der kan foretages kvartalsvis forudbetaling af tilskud.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser om udbetaling af tilskud efter stk. 1, herunder om tilbagebetaling af tilskud, om udarbejdelse af budget og regnskab, om kontrol og tilsyn samt om revision m.v.

§ 8 b. Miljøministeren kan fastsætte regler om adgangen til klage over afgørelser truffet af de i § 8, stk. 2, nævnte myndigheder og private organisationer, herunder at nævnets afgørelser ikke kan påklages til højere administrativ myndighed.

Kapitel 2 b

Pant- og rabatordninger

§ 9. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om pant- og rabatordninger for bestemte produkter, der medfører en særlig miljøbelastning ved håndteringen som affald, samt for bestemte emballagetyper.

Stk. 2. Til gennemførelse af de i stk. 1 nævnte pantordninger kan ministeren fastsætte regler om
1) pantets eller rabattens størrelse,
2) mærkning af de af ordningen omfattede produkter, varer eller emballager, herunder producenters, importørers og forhandleres m.v. pligt til at mærke produkterne m.v. forud for markedsføring, udlevering eller salg,
3) pligt for producenter, importører og forhandlere m.v. af de af pantordningerne omfattede produkter, varer eller emballager til at være tilsluttet pantordningerne, herunder pligt til at tilmelde produkterne, varerne eller emballagerne til den relevante pantordning forud for import med henblik på videresalg samt pligt til at modtage og opbevare de pantbærende produkter m.v. samt refundere pant for disse ved returnering,
4) pligt for forhandlere m.v., producenter og importører til at give myndighederne enhver oplysning, eventuelt i en bestemt form, og få rigtigheden af oplysningerne bekræftet af revisor til brug for administrationen og kontrollen af pant- og returordningen og
5) pligt for producenter og importører til at stille sikkerhed for betaling af pant og gebyrer, herunder om beregning og efterfølgende regulering af sikkerhedsstillelsens størrelse og frigivelse af sikkerhedsstillelse og om, at visse producenter og importører ikke skal stille sikkerhed.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, at administrationen og kontrollen med de i stk. 1 og 2 nævnte ordninger helt eller delvist skal overlades til forhandlere m.v., producenter eller importører af de pågældende produkter, varer eller emballager eller til disses organisationer, foreninger eller selskaber, når der ved en sådan ordning kan sikres en effektiv og miljømæssigt betryggende indsamling med henblik på genbrug eller affaldsbehandling. Ministeren kan i den forbindelse bestemme, at ét selskab m.v. skal

have eneret til at forestå administrationen og kontrollen af ordningen. Ved et selskab m.v. forstås i denne sammenhæng én eller flere forhandlere m.v., producenter eller importører af de pågældende produkter, varer eller emballager eller disses organisationer, foreninger eller selskaber, der har fået overladt at forestå administrationen eller kontrollen af ordningen.

Stk. 4. En eneret, der er meddelt et selskab m.v. i henhold til stk. 3, kan gives for en periode på indtil seks år.

§ 9 a. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om driften, administrationen og kontrollen med pant- og returordninger, der er henlagt til et selskab m.v. i henhold til § 9, stk. 3. Der kan herunder fastsættes regler om

1) selskabets aktiviteter og godkendelse af visse af selskabets dispositioner, herunder selskabets pligt til ikke at drive anden virksomhed,
2) selskabets betaling af indbetalt pant og anvendelse af gebyrindtægter i overensstemmelse med skyldige økonomiske hensyn, herunder selskabets afholdelse af administrationsudgifter og forvaltning af gebyrindtægter,
3) selskabets udarbejdelse af resultatopgørelser for gebyrområder,
4) kontrol og tilsyn med selskabet, herunder regnskabsinstruks, budgetter, budgetopfølgning, regnskab, beretning samt revision, revisors kontrol af selskabet og revisors oplysningspligt til myndighederne i henhold til en af ministeren fastsat revisionsinstruks,
5) selskabets opbevaring af materiale vedrørende registrerede tilmeldinger til pant- og returordningen i indtil fem år efter ophør af det enkelte tilmeldingsforhold,
6) selskabets tilvejebringelse og videregivelse af oplysninger og dokumentation af enhver art om pant- og retursystemet og administrationen heraf samt selskabets forhold i øvrigt til brug for myndighedernes administration og kontrol med ordningen og selskabet,
7) selskabets opfyldelse af miljømæssige målsætninger, håndtering af de af ordningen omfattede varer, produkter og emballager som affald og selskabets iværksættelse af informationskampagner,
8) selskabets pligt til at udbyde selskabets indkøb af varer og tjenesteydelser,
9) selskabets overvågning af ordningen, herunder indsamling og bearbejdning af data fra producenter, importører og forhandlere m.v.,
10) selskabets pligt til ved enerettens ophør at udlevere materiale, herunder registre over tilmeldinger, dokumenter og korrespondance vedrørende tilmeldingsforhold, samt datamateriale, der er indgået i fastsættelsen af gebyrer m.v., hvis ministeren skønner, at det er nødvendigt af hensyn til opretholdelsen af et pant- og retursystem,
11) selskabets dispositioner over midler, der før tildelingen af rettigheder til selskabet efter regler udstedt i medfør af § 9, stk. 3, er opsparet i selskabet, og
12) selskabets administration af sikkerhedsstillelse for betaling af pant og gebyrer, jf. § 9, stk. 2, nr. 5.

Stk. 2. Ministeren kan i forbindelse med, at en ordning iværksættes af et selskab m.v. efter § 9, stk. 3, hvortil der er tilslutningspligt efter regler fastsat af ministeren efter § 9, stk. 2, endvidere fastsætte regler om

1) forhandleres m.v. pligt til at betale gebyr til selskabet m.v. til hel eller delvis dækning af de udgifter, der er forbundet med administrationen m.v. af ordningen,
2) forhandleres m.v., producenters og importørers pligt til at lade sig registrere hos selskabet og meddele selskabet m.v. og en registreret eller statsautoriseret revisor enhver oplysning til brug for administrationen og kontrollen med ordningen, herunder at oplysningerne skal meddeles i en bestemt form og bekræftes af en registreret eller statsautoriseret revisor,
3) revisors bearbejdning og videregivelse af oplysninger til myndighederne og selskabet m.v., herunder at visse oplysninger ikke eller kun i bearbejdet form må videregives af revisor til selskabet m.v., og
4) pligt for producenter og importører til at betale pant til selskabet m.v. for markedsførte varer, produkter eller emballager.

Stk. 3. Ministeren kan i særlige tilfælde bestemme, at de regler, der er udstedt i medfør af stk. 2, ikke eller kun delvist skal gælde for visse producenter, importører og forhandlere m.v., og at disse ikke har pligt til at være tilsluttet en bestemt pant- og returordning. Ministeren kan stille nærmere vilkår i forbindelse med fritagelsen.

§ 9 b. Undlader bestyrelsen, direktionen eller tilsvarende ledelsesorgan i et selskab m.v., der har fået overladt administrationen af en pant- og returordning i henhold til § 9, stk. 3, i rette tid efter de regler, ministeren har fastsat efter loven,

1) at meddele eller tilvejebringe oplysninger og dokumentation af enhver art om administrationen af pant- og retursystemet og selskabets forhold i øvrigt, herunder regnskaber og resultatopgørelser, til brug for myndighedernes administration og kontrol med ordningen og fastsættelse af pant og gebyrer, jf. § 9 a, stk. 1, nr. 3 og 6,
2) at iværksætte håndtering af de af ordningen omfattede varer, produkter eller emballager som affald eller informationskampagner, m.v., jf. § 9 a, stk. 1, nr. 7,
3) at udbyde selskabets indkøb af varer eller tjenesteydelser, jf. § 9 a, stk. 1, nr. 8,
4) at foretage overvågning af ordningen, herunder indsamle og bearbejde data fra producenter, importører og forhandlere m.v., jf. § 9 a, stk. 1, nr. 9,
5) at udbetale pant, godtgørelse eller tilskud, jf. § 9 a, stk. 1, nr. 2, og § 55 c, eller
6) at efterleve klima-, energi- og forsyningsministerens afgørelser i klagesager, jf. § 9 f,

kan klima-, energi- og forsyningsministeren, efter at forholdet er indskærpet over for selskabet m.v., og en af ministeren fastsat frist er udløbet, som tvangsmiddel pålægge den eller de ansvarlige herfor ugentlige eller månedlige bøder.

§ 9 c. Det i § 9, stk. 3, nævnte selskab m.v. kan indtægtsføre pant, der er indbetalt til selskabet, som ikke er indløst, hvis indtægten er endeligt godtgjort i overensstemmelse med god og forsigtig regnskabspraksis ifølge erklæring fra selskabets revisor.

Stk. 2. Ministeren fastsætter nærmere regler om, til hvilke formål indtægtsført pant kan anvendes. Det kan herunder bestemmes, at den indtægtsførte pant skal anvendes til almennyttige formål.

Stk. 3. Det selskab m.v., som i henhold til regler udstedt i medfør af § 9, stk. 3, har fået tildelt eneret til at administrere og kontrollere pant- og returordningen for drikkevareemballager, betaler årligt i 2015-2019 en del af den ikke indløste pant, som selskabet m.v. efter stk. 1 kan indtægtsføre. Betalingen tilfalder statskassen og udgør målt i 2012-priser 26,0 mio. kr. i 2015, 37,1 mio. kr. i 2016, 56,0 mio. kr. i 2017, 60,9 mio. kr. i 2018 og 62,9 mio. kr. i 2019. Beløbene reguleres årligt pr. 1. januar med den af Finansministeriet fastsatte sats for det generelle pris- og lønindeks. Det regulerede beløb afrundes opad til det nærmeste hele kronebeløb.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om indbetaling og opkrævning af betalingen efter stk. 3, herunder regler om betalingsperiode og renter.

§ 9 d. Hvis et selskabs administration af en pant- og returordning ophører, har selskabet m.v. pligt til at udbetale indestående midler, herunder pant og gebyrer, efter de regler, der af ministeren er fastsat for den pågældende ordning, medmindre andet følger af den øvrige lovgivning.

§ 9 e. Når et selskabs eneret ophører, herunder i de i § 9 g nævnte situationer, har klima-, energi- og forsyningsministeren ret til at erhverve selskabets aktier, hvis det er nødvendigt af hensyn til opretholdelsen af et pant- og retursystem. Erhvervelsen af aktierne skal ske til en kurs, der svarer til indskudskapitalen med tillæg af forrentning og med fradrag af udbetalt udbytte og udlodning. Rente tilskrives årligt pr. 31. december med en rentesats, der svarer til den af Nationalbanken pr. 31. december offentliggjorte referencerente »Copenhagen Interbank Offered Rate (CIBOR)« for en periode på 12 måneder plus 1 procent. Ved erhvervelsen af aktierne sker forrentningen for tiden efter den 31. december forholdsmæssigt på grundlag af den referencerente, der er offentliggjort en måned før tidspunktet for erhvervelsen.

Stk. 2. Hvis klima-, energi- og forsyningsministeren ikke erhverver selskabets aktier, jf. stk. 1, kan ministeren, hvis det er nødvendigt af hensyn til opretholdelsen af et pant- og retursystem, helt eller delvist erhverve selskabets aktiver. Erhvervelsen af aktiverne skal ske til den bogførte værdi.

Stk. 3. Hvis klima-, energi- og forsyningsministeren ikke senest en måned efter enerettens ophør har givet selskabet m.v. meddelelse om, at ministeren ønsker at udnytte retten til at erhverve selskabets aktier eller aktiver, bortfalder ministerens ret til at erhverve selskabets aktier og aktiver.

Stk. 4. Ministeren fastsætter nærmere regler om fremgangsmåden i forbindelse med erhvervelsen af et pant- og returselskabs aktier og aktiver efter stk. 1 og 2.

§ 9 f. Afgørelser, der er truffet af et selskab m.v. som led i administrationen af en pant- og returordning, hvortil der er tilslutningspligt efter regler, der er fastsat efter § 9, stk. 3, kan af den, afgørelsen retter sig mod, påklages til klima-, energi- og forsyningsministeren. Klagefristen er fire uger fra den dag, afgørelsen er meddelt. Klagen skal være skriftlig og skal indgives til klima-, energi- og forsyningsministeren. En klage har ikke opsættende virkning, medmindre ministeren bestemmer andet.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om indgivelse og behandling af klager efter stk. 1.

§ 9 g. Ministeren kan uden yderligere varsel fratage et selskab m.v. retten til at administrere en pant- og returordning, som er blevet tildelt selskabet i henhold til § 9, stk. 3, hvis selskabet m.v.

1) groft eller gentagne gange har overtrådt loven eller regler udstedt i medfør heraf,
2) undlader at efterkomme påbud eller afgørelser i henhold til loven eller regler udstedt i medfør heraf, efter at forholdet er blevet indskærpet over for selskabet og efter udløbet af en af ministeren fastsat frist, eller
3) overtræder anden lovgivning, hvis overtrædelsen må anses for uforenelig med selskabets administration af pant- og returordningen.

Kapitel 2 c

Udvidet producentansvar

Udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast

§ 9 h. Producenter og importører af fiskeredskaber, der indeholder plast, skal forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel for egen regning foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, medmindre der er fastsat andre regler i medfør af lovens § 44 og § 45, stk. 2, og § 24 i lov om beskyttelse af havmiljøet.[3)]

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører af fiskeredskaber, der indeholder plast, undtages fra visse forpligtelser efter denne lov og regler udstedt i medfør heraf, hvis mængden af fiskeredskaber, som den pågældende producent eller importør har markedsført, og affald heraf ikke overstiger en fastsat årlig bagatelgrænse.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af tilbagetagnings-, affaldshåndterings- og oplysningsforpligtelser i forbindelse med udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast. Endvidere fastsætter ministeren regler om tilbagebetaling, herunder procedurer herfor, til producenterne og importørerne, når fiskeredskaber, der indeholder plast, markedsføres uden for Danmark.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om opgørelse af mængden af fiskeredskaber, der indeholder plast, og som markedsføres af producenter og importører, herunder om beregning af markedsandelen, jf. stk. 1, på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregisteret, jf. § 9 æ, stk. 1.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om en tildelingsordning for fiskeredskaber omfattet af stk. 1, som indsamles i havne eller i kommunale affaldsordninger, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter og importører og det produktmæssige og materialemæssige

dækningsområde. Ministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om øvrige forhold vedrørende indsamling og sortering af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast.

Stk. 6. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at producenter og importører, som er etableret i Danmark, og som sælger fiskeredskaber, der indeholder plast, i en anden EU-medlemsstat, hvor producenten eller importøren ikke er etableret, skal udnævne en repræsentant i den pågældende medlemsstat med ansvar for opfyldelse af de forpligtelser, der påhviler producenten eller importøren i henhold til den pågældende medlemsstats ordning for udvidet producentansvar.

Stk. 7. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører af fiskeredskaber, der indeholder plast, og som sælges til brug for erhvervsdrivende, kan aftale med den erhvervsdrivende, at denne overtager forpligtelsen til håndtering af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, forudsat at producenten eller importøren registrerer aftalen i producentregisteret, jf. § 9 æ.

Stk. 8. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at sikre opfyldelse af nærmere fastsatte mål for indsamling af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, til genanvendelse og pligt til at gøre oplysninger om producentens eller importørens opfyldelse af disse mål offentligt tilgængelige.

Stk. 9. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at klima-, energi- og forsyningsministeren for producenternes eller importørernes regning eller at producenter og importører for egen regning skal oplyse brugere af fiskeredskaber, der indeholder plast, om affaldsforebyggelsesforanstaltninger, indsamlingsordninger, tilbagetagningsordninger og bekæmpelse af henkastning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast.

Stk. 10. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at producenter og importører eller disses kollektive ordninger skal betale gebyr til klima-, energi- og forsyningsministeren til dækning af ministerens omkostninger forbundet med udførelse af oplysningstiltag efter regler fastsat i medfør af stk. 9.

Stk. 11. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om fastsættelse, opkrævning og indbetaling af gebyr efter regler fastsat i medfør af stk. 10, herunder regler om gebyrets størrelse og skønsmæssige fastsættelse og om digital indbetaling af gebyret.

Stk. 12. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at give oplysninger om

1) mængde og kategori af fiskeredskaber, der indeholder plast, og som er markedsført, tilbagetaget, genanvendt eller på anden måde nyttiggjort som affald,
2) den eksporterede mængde af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, og
3) hvorvidt forpligtelsen efter stk. 1 er overdraget til en kollektiv ordning, jf. § 9 z, stk. 1.

Stk. 13. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation af enhver art om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for tilsynet med overholdelse af stk. 1 og regler fastsat i medfør af stk. 2, 7, 9 og 12, § 9 æ og § 9 å, stk. 3.

Stk. 14. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, hvordan oplysningerne efter stk. 8 gøres offentligt tilgængelige, og om, hvordan og i hvilken form oplysningerne efter stk. 9, 12 og 13 skal afgives.

Udvidet producentansvar for elektrisk og elektronisk udstyr

§ 9 i. Ministeren kan bestemme, at affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra husholdninger skal omfatte affald fra handel, industri, institutioner og andre kilder, selv om det på grund af mængden ikke kan sidestilles med denne type affald fra husholdninger.

§ 9 j. Producenter og importører skal for egen regning foranstalte tilbagetagning samt særskilt håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr, som er markedsført af producenten eller importøren,

medmindre der er fastsat andre regler i medfør af § 44 og § 45, stk. 2. Denne forpligtelse kan også opfyldes gennem tilbagetagning samt genanvendelse eller særlig håndtering af samme mængde af tilsvarende udstyr markedsført i Danmark af andre producenter eller importører.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, fra hvilket tidspunkt de forskellige produkttyper, som udgør elektrisk og elektronisk udstyr, er omfattet af stk. 1.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om producenters og importørers pligt til at sikre særskilt håndtering, herunder pligt til at sikre opfyldelse af nærmere fastsatte mål for håndtering, af affald af elektrisk og elektronisk udstyr.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, hvorledes markedsførte mængder, jf. stk. 1, opgøres, og om procedurer for tilbagebetaling til producenterne og importørerne, når elektrisk og elektronisk udstyr til brug for husholdninger overføres for at blive markedsført uden for Danmark.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om en tildelingsordning for affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra husholdninger omfattet af stk. 1 og § 9 l, stk. 1, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter og importører, tidsfrister for afhentning og udveksling af beholdere i forbindelse med afhentningen af det tildelte affald m.v.

Stk. 6. Danske eksportører, der sælger elektrisk eller elektronisk udstyr i andre EU-medlemsstater ved hjælp af fjernsalg, skal udnævne en repræsentant i den pågældende medlemsstat med ansvar for overholdelse af eksportørens forpligtigelser i henhold til den pågældende medlemsstats regler om gennemførelsen af direktiv om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE). Udnævnelsen af repræsentanten skal ske ved skriftlig fuldmagt.

§ 9 k. For udstyr, som sælges til brug for erhvervsdrivende, kan ministeren fastsætte bestemmelser om, at producenter og importører kan aftale med køberen, at denne overtager forpligtelsen efter § 9 j, for så vidt angår det udstyr, de køber. Forudsætningen for frigørelse fra den i § 9 j nævnte forpligtelse er, at aftalen registreres i det i § 9 æ nævnte producentregister.

§ 9 l. For elektrisk og elektronisk affald fra husholdninger, som leveres til affaldshåndtering den 1. januar 2006 eller senere, og som er markedsført inden denne dato, skal producenter og importører forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel for egen regning foranstalte tilbagetagning samt særskilt håndtering, medmindre der er fastsat andre regler i medfør af § 44 og § 45, stk. 2.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at bestemte produkttyper, som udgør elektrisk og elektronisk udstyr, ikke er omfattet af stk. 1.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, hvorledes markedsandelen fastsættes, herunder hvordan markedsandelen beregnes på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregisteret nævnt i § 9 æ.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører skal redegøre for, hvorledes de har opfyldt deres forpligtelse efter stk. 1, samt regler om, at redegørelsen skal ske over for ministeren, den, ministeren bemyndiger hertil, eller det i § 9 æ nævnte producentregister.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om, at ministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, i særlige tilfælde kan dispensere fra pligten til for egen regning at foranstalte tilbagetagning samt særskilt håndtering af affald af elektriske og elektroniske produkter.

§ 9 m. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at forhandlere skal have pligt til for egen regning og på et ét til ét-grundlag i forbindelse med salg af elektrisk eller elektronisk udstyr at modtage og opbevare affald af tilsvarende elektrisk og elektronisk udstyr.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at distributører og forhandlere ikke må aftage og forhandle elektrisk og elektronisk udstyr fra producenter og importører, hvis disse eller deres repræsentanter har tilsidesat registreringspligten efter regler fastsat i medfør af § 9 æ, stk. 1.

§ 9 n. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om producenters, importørers og forhandleres pligt til at oplyse brugere af elektrisk og elektronisk udstyr i private husholdninger om særskilt tilbagetagning af affald af elektrisk og elektronisk udstyr, aktuelle tilbagetagningsordninger, brugerens rolle i forbindelse med nyttiggørelse, potentielle virkninger for miljøet og menneskers sundhed af tilstedeværelsen af farlige stoffer i produktet og betydningen af den påførte mærkning i forbindelse med markedsføringen af elektrisk og elektronisk udstyr.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører skal stille særlige genbrugs- og behandlingsoplysninger til rådighed over for behandlingsvirksomheder for hver enkelt ny type elektrisk og elektronisk udstyr, der bringes på markedet, senest et år efter udstyrets første markedsføringsdato. Ministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at sikre mærkning af produkter.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at give oplysninger om mængde og kategorier af elektrisk og elektronisk udstyr, der er markedsført, tilbagetaget, genanvendt eller på anden måde nyttiggjort som affald, om den eksporterede mængde tilbagetaget affald samt om, at forpligtelsen, jf. § 9 z, stk. 1, er overdraget til andre. Ministeren fastsætter endvidere regler om producenters og importørers pligt til at gøre oplysninger om opfyldelse af mål for affaldshåndtering offentligt tilgængelige.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation af enhver art om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for kontrollen med overholdelse af reglerne i § 9 j, § 9 l, stk. 1, samt regler fastsat i medfør af stk. 1-3, § 9 k, § 9 l, stk. 4 og 5, § 9 æ og § 9 å, stk. 2 og 3.

Stk. 5. Oplysninger i medfør af stk. 1-4 kan forlanges afgivet i en bestemt form. Ministeren fastsætter nærmere regler om, hvordan oplysninger om opfyldelse af mål for affaldshåndtering efter stk. 3, 2. pkt., skal gøres offentligt tilgængelige.

§ 9 o. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunale anlæg, der er godkendt til behandling af affald af elektrisk og elektronisk udstyr og sat i drift inden den 1. januar 2005, fortsat kan drives af kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte de nærmere vilkår for driften af de i stk. 1 nævnte behandlingsanlæg, herunder vilkår om organisering i selskabsform og regnskabsmæssig adskillelse.

Udvidet producentansvar for emballage m.v.

§ 9 p. Producenter af emballage skal forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel af emballage for egen regning foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen eller emballageaffaldsproducerende virksomheder skal foranstalte særskilt indsamling, transport eller behandling af emballageaffald for emballageproducenternes regning. Producenter vil uanset regler fastsat efter 1. pkt. kunne tilbagetage eget emballageaffald i egne tilbagetagningsordninger, jf. stk. 1.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om, hvem der er omfattet af producentansvarsforpligtelserne i stk. 1. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at producenter undtages fra visse forpligtelser efter denne lov og regler udstedt i medfør heraf, hvis mængden af emballage, som den pågældende producent har markedsført, ikke overstiger en fastsat årlig bagatelgrænse.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om producenters eller disses kollektive ordningers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af indsamlings-, transport-, behandlings-, oplysnings- og dataindberetningsforpligtelser i forbindelse med emballageaffald omfattet af stk. 1 og regler fastsat i medfør af stk. 2, 1. pkt., og indsamlet efter § 49 d, stk. 2 eller 3. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om opgørelse af omkostninger og om procedurer for betaling af omkostninger og dokumentation herfor. Ministeren fastsætter endvidere regler om tilbagebetaling til producenter eller disses kollektive ordninger, herunder procedurer herfor, når emballage markedsføres uden for Danmark. Til brug for kommunalbestyrelsens fastsættelse af gebyr efter stk. 15 kan ministeren

endvidere fastsætte regler om et serviceniveau for kommunalbestyrelsens indsamling af affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald fra husholdninger, efter regler fastsat i medfør af stk. 2, 1. pkt.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om opgørelse af mængden af emballage, der markedsføres af producenter, herunder om beregning af markedsandelen af emballage, jf. stk. 1, på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregisteret, jf. § 9 æ, stk. 1.

Stk. 6. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter i forbindelse med fastsættelse af regler i medfør af stk. 2, 1. pkt., om, at kommunalbestyrelsen skal foranstalte særskilt indsamling, transport eller behandling af emballageaffald, regler om en tildelingsordning for kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald og erhvervsemballageaffald sammenblandet hermed. Ministeren fastsætter regler om den geografiske fordeling af husholdningsemballageaffald mellem producenter eller disses kollektive ordninger, herunder om det produktmæssige og materialemæssige dækningsområde, uanset om der er fastsat regler i medfør af stk. 2, 1. pkt. Ministeren fastsætter i forbindelse med fastsættelse af regler i medfør af 1. pkt. tillige regler om den geografiske fordeling mellem producenterne eller disses kollektive ordninger af kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald sammenblandet med erhvervsemballageaffald, herunder om det produktmæssige og materialemæssige dækningsområde. Ministeren fastsætter i forbindelse med fastsættelse af regler i medfør af 1. pkt. regler om en tildelingsordning for producenternes eller disses kollektive ordningers betalingsforpligtelser til dækning af kommunalbestyrelsens omkostninger forbundet med indsamling, transport eller behandling af husholdningsemballageaffald og af erhvervsemballageaffald sammenblandet hermed, herunder om den geografiske fordeling af betalingsforpligtelsen mellem producenterne eller disses kollektive ordninger. Ministeren fastsætter i forbindelse med fastsættelse af regler i medfør af 1. pkt. regler om, at producenterne eller disses kollektive ordninger efter anmodning skal oplyse kommunalbestyrelsen om de overdragne mængder af emballageaffald, som har betydning for kommunalbestyrelsens planlægning efter § 47 og regler fastsat i medfør heraf.

Stk. 7. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om producenters eller disses kollektive ordningers pligt til at overtage og behandle affald, som ikke er emballageaffald, og som er indeholdt i de affaldsfraktioner, der overdrages til dem efter regler fastsat i medfør af § 45, stk. 10. Ministeren fastsætter i forbindelse med fastsættelse af regler efter 1. pkt. endvidere regler om producenternes eller disses kollektive ordningers opkrævning af eller betaling til kommunalbestyrelsen for behandlingen af affald, der ikke er emballageaffald, herunder regler om opgørelse af omkostninger for afholdte udgifter eller opnåede indtægter og indsendelse af dokumentation til klima-, energi- og forsyningsministeren og formatet herfor. Ministeren fastsætter i forbindelse med fastsættelse af regler efter 1. pkt. regler om, at producenterne eller disses kollektive ordninger efter anmodning skal oplyse kommunalbestyrelsen om de overdragne mængder af affald, som ikke er emballageaffald, og som har betydning for kommunalbestyrelsens planlægning efter § 47 og regler fastsat i medfør heraf.

Stk. 8. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om en tildelingsordning for producenters eller disses kollektive ordningers betalingsforpligtelser til dækning af kommunalbestyrelsens eller de emballageaffaldsproducerende virksomheders omkostninger til indsamling, transport eller behandling af emballageaffald fra erhverv efter regler udstedt i medfør af stk. 2, 1. pkt., eller efter § 49 d, stk. 2 eller 3, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter eller disses kollektive ordninger.

Stk. 9. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at producenter, som er etableret i Danmark, og som sælger emballager af engangsplast i en anden EU-medlemsstat, hvor producenten ikke er etableret, skal udnævne en repræsentant i den pågældende medlemsstat med ansvar for opfyldelse af de forpligtelser, der påhviler producenten i henhold til den pågældende medlemsstats ordning for udvidet producentansvar.

Stk. 10. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om producenters eller disses kollektives ordningers pligt til at sikre opfyldelse af nærmere fastsatte mål for håndtering af emballageaffald og pligt til at gøre oplysninger om producentens eller dennes kollektive ordnings opfyldelse af disse mål for affaldshåndtering offentligt tilgængelige.

Stk. 11. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at klima-, energi- og forsyningsministeren eller kommunalbestyrelsen for producenternes regning eller at producenter for egen regning skal oplyse brugere af emballage om følgende:

1) Affaldsforebyggelsesforanstaltninger.
2) Indsamlingsordninger og tilbagetagningsordninger.
3) Bekæmpelse af henkastning af emballageaffald.

Stk. 12. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om producenters eller disses kollektive ordningers pligt til at give oplysninger om

1) mængde og kategorier af emballage, der er markedsført, tilbagetaget, genanvendt eller på anden måde nyttiggjort som affald,
2) den eksporterede mængde emballageaffald, og
3) hvorvidt forpligtelsen efter stk. 1 er overdraget til en kollektiv ordning, jf. § 9 z, stk. 1.

Stk. 13. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om producenters eller disses kollektive ordningers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation om indsamling, transport og behandling af emballageaffald og afholdelse af omkostninger forbundet hermed til brug for tilsynet med overholdelse af stk. 1 og regler fastsat i medfør af stk. 3, 4, 11 og 12, § 9 æ og § 9 å, stk. 3.

Stk. 14. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, hvordan oplysningerne efter stk. 10 skal gøres offentligt tilgængelige, og om, hvordan og i hvilken form oplysningerne efter stk. 11-13 skal afgives.

Stk. 15. Kommunalbestyrelsen fastsætter og opkræver gebyrer fra producenter eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt betalingsforpligtelser for kommunalt indsamlet emballageaffald, jf. stk. 6, 4. pkt., til dækning af kommunalbestyrelsens omkostninger forbundet med følgende:

1) Planlægning, etablering, drift og administration af affaldsordninger vedrørende indsamling, transport og behandling af emballageaffald, jf. regler fastsat i medfør af stk. 2, 1. pkt.
2) Oplysningstiltag, jf. regler fastsat i medfør af stk. 11.
3) Indsamling, registrering og indberetning af oplysninger om emballageaffald, jf. regler fastsat i medfør af § 9 æ, stk. 1.
4) Betaling af gebyrer til Forsyningstilsynet efter § 48 g, stk. 1, i forbindelse med Forsyningstilsynets analyser og overvågning af producentgebyrer efter regler fastsat i medfør af § 48 d, stk. 2.
5) Forskudsvis dækning af planlagte investeringer, der vedrører emballageaffald, og som omfattes af regler fastsat i medfør af stk. 2, 1. pkt.

Stk. 16. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om kommunalbestyrelsens fastsættelse og opkrævning af gebyr efter stk. 15, herunder regler om opgørelse af og baggrund for omkostninger og om digital indbetaling af gebyret, og om dokumentation for gebyrets sammensætning. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om offentliggørelse af dokumentation for gebyrets sammensætning på kommunalbestyrelsens hjemmeside og om indsendelse af dokumentationen til klima-, energi- og forsyningsministeren og formatet herfor.

Stk. 17. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter stk. 15 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 18. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at producenter eller disses kollektive ordninger skal betale gebyrer til dækning af klima-, energi- og forsyningsministerens omkostninger forbundet med administration af det udvidede producentansvar for emballage, herunder omkostninger forbundet med følgende:

1) Opgørelse af andelen af emballageaffald i indsamlet affald fordelt på affaldsfraktioner.
2) Sekretariatsbetjening af visse rådgivende udvalg vedrørende producentansvar for emballage.
3) Oplysningstiltag efter regler fastsat i medfør af stk. 11.

Stk. 19. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at producenter af emballager af engangsplast eller disses kollektive ordninger skal betale gebyrer til dækning af offentlige myndigheders omkostninger forbundet med følgende:

1) Oprydning af henkastet affald fra emballager af engangsplast og håndtering heraf.
2) Indsamling af affald fra emballager af engangsplast, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer, og håndtering heraf.

Stk. 20. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om fastsættelse, opkrævning og indbetaling af gebyr efter regler fastsat i medfør af stk. 18 og 19, herunder regler om gebyrets størrelse og skønsmæssige fastsættelse, om pris- og lønindeksregulering heraf og om digital indbetaling af gebyret.

Udvidet producentansvar for person- og varebiler

§ 9 q. Producenter og importører skal forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel for egen regning foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af udtjente person- og varebiler.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om producenters og importørers pligt til at sikre særskilt håndtering, herunder pligt til at sikre opfyldelse af nærmere fastsatte mål for håndtering, af udtjente person- og varebiler.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, hvorledes markedsandelen fastsættes, herunder hvordan markedsandelen beregnes på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregisteret nævnt i § 9 æ.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at oplyse den sidste ejer eller indehaver om, hvor en udtjent person- eller varebil kan afleveres, herunder hvordan oplysningerne skal gives.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om producenters, importørers og forhandleres pligt til at give oplysninger om designet af person- og varebiler og disses komponenter med henblik på deres egnethed til nyttiggørelse og genanvendelse og om den miljømæssigt forsvarlige behandling m.m. af udtjente person- og varebiler, herunder udvikling og optimering af metoder til genanvendelse og nyttiggørelse af sådanne køretøjer og deres komponenter, samt om opnåede fremskridt m.m. Ministeren fastsætter regler om, hvordan oplysningerne skal gives.

Stk. 6. Den sidste ejer eller indehaver har ret til at aflevere en udtjent person- eller varebil til en producent eller importør til særskilt håndtering uden omkostninger.

Stk. 7. Ministeren kan fastsætte regler om den sidste ejers eller indehavers rettigheder, jf. stk. 6, herunder at retten til at aflevere en bil kan begrænses med hensyn til afleveringssteder, og at der af den sidste ejer eller indehaver uanset stk. 6 kan opkræves et beløb for de vigtigste manglende komponenter svarende til tilsvarende komponenters materialeværdi på afleveringstidspunktet.

§ 9 r. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om en tildelingsordning for udtjente person- og varebiler, herunder regler, der sikrer, at ejeren eller indehaveren af en udtjent person- eller varebil får mulighed for at aflevere denne til en modtageplads inden for en rimelig geografisk afstand, og regler om, hvornår den private organisation kan få tredjemand til at udføre opgaven for producentens eller importørens regning.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører skal redegøre for, hvorledes de har opfyldt deres forpligtelse efter § 9 q, stk. 1, samt regler om, at redegørelsen skal afgives til ministeren eller det i § 9 æ nævnte producentregister.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, at ministeren i særlige tilfælde kan dispensere fra pligten til for egen regning at foranstalte tilbagetagning af udtjente person- og varebiler.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at give oplysninger om mængden af person- og varebiler, der er produceret eller indført til anvendelse i Danmark. Ministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører skal afgive

oplysninger om antallet af person- og varebiler, der erhvervsmæssigt er indført i Danmark, og om mængden af person- og varebiler, der er tilbagetaget, uanset om forpligtelsen i § 9 q, stk. 1, er overdraget til en kollektiv ordning efter § 9 z, stk. 1. Ministeren fastsætter endvidere regler om producenters og importørers pligt til at gøre oplysninger om opfyldelse af mål for affaldshåndtering offentligt tilgængelige.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for kontrollen med overholdelse af reglerne i § 9 q, stk. 1, og regler fastsat i medfør af § 9 q, stk. 4 og 6, og § 9 æ.

Stk. 6. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, hvordan og i hvilken form oplysninger efter regler fastsat i medfør af stk. 4 og 5 skal afgives, og om, hvordan oplysninger om opfyldelse af mål for affaldshåndtering efter regler fastsat i medfør af stk. 4 skal gøres offentligt tilgængelige.

Udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter

§ 9 s. Producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, skal forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel for egen regning foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af affald heraf.

Stk. 2. § 9 p, stk. 15 og 17, og regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 2-14, 16 og 18-20, finder tilsvarende anvendelse på det udvidede producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, jf. stk. 1.

§ 9 t. Producenter og importører af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast skal forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel for egen regning afholde omkostninger forbundet med oprydning af henkastet affald fra sådanne produkter og håndtering heraf og oplysningstiltag for at forebygge og reducere mængden af sådant henkastet affald. Producenter og importører af filtre til tobaksvarer af engangsplast skal endvidere forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel for egen regning afholde omkostninger forbundet med indsamling af affald heraf, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer.[4)5)]

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast undtages fra visse forpligtelser efter denne lov og regler udstedt i medfør heraf, hvis mængden af sådanne produkter, som den pågældende producent eller importør har markedsført, og affald heraf ikke overstiger en fastsat årlig bagatelgrænse.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af forpligtelsen i stk. 1. Endvidere fastsætter ministeren regler om tilbagebetaling, herunder procedurer herfor, til producenterne og importørerne, når balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast markedsføres uden for Danmark.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at producenter og importører eller disses kollektive ordninger skal betale gebyrer til dækning af offentlige myndigheders omkostninger, herunder omkostninger forbundet med følgende:

1) Oprydning af henkastet affald fra balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast og håndtering heraf.
2) Indsamling af affald fra filtre til tobaksvarer af engangsplast, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer, og håndtering heraf.
3) Oplysningstiltag for at forebygge og reducere mængden af henkastet affald fra balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om fastsættelse, opkrævning og indbetaling af gebyr efter regler fastsat i medfør af stk. 4, herunder regler om gebyrets størrelse og skønsmæssige fastsættelse, om pris- og lønindeksregulering heraf og om digital indbetaling af gebyret.

Stk. 6. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om opgørelse af mængden af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, der markedsføres af producenter eller importører,

herunder om beregning af markedsandelen af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, jf. stk. 1, på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregisteret, jf. § 9 æ, stk. 1.

Stk. 7. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at producenter og importører, som er etableret i Danmark, og som sælger balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast i en anden EU-medlemsstat, hvor producenten eller importøren ikke er etableret, skal udnævne en repræsentant i den pågældende medlemsstat med ansvar for opfyldelse af de forpligtelser, der påhviler producenten eller importøren i henhold til den pågældende medlemsstats ordning for udvidet producentansvar.

Stk. 8. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at klima-, energi- og forsyningsministeren for producenternes eller importørernes regning eller at producenter og importører for egen regning skal oplyse brugere af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast om tilgængelige indsamlingsordninger og om bekæmpelse af henkastning af affald fra balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast.

Stk. 9. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at give oplysninger om mængde og kategori af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, der er markedsført, og om, hvorvidt forpligtelsen efter stk. 1 er overdraget til en kollektiv ordning, jf. § 9 z, stk. 1.

Stk. 10. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation af enhver art til brug for tilsynet med overholdelse af stk. 1 og regler fastsat i medfør af stk. 2, 8 og 9, § 9 æ og § 9 å, stk. 3.

Stk. 11. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, hvordan og i hvilken form oplysningerne efter stk. 8-10 skal afgives.

Udvidet producentansvar for batterier – supplerende bestemmelser til batteriforordningen

§ 9 u. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om pligt for producenter af batterier til at udpege en producentansvarsorganisation, der er godkendt i henhold til artikel 58 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1542 af 12. juli 2023 om batterier og udtjente batterier, om ændring af direktiv 2008/98/EF og forordning (EU) 2019/1020 og om ophævelse af direktiv 2006/66/EF med senere ændringer (batteriforordningen), til på deres vegne at opfylde forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar i henhold til batteriforordningen og regler fastsat i medfør af loven.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om supplerende krav til den garanti, som producenter af batterier eller udpegede producentansvarsorganisationer skal stille efter batteriforordningens artikel 58, stk. 7, herunder om garantiens størrelse, hvem der kan træffe afgørelse om garantien, hvem der kan disponere over garantien, og under hvilke omstændigheder disponeringen kan ske.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at indsamlingssteder omfattet af batteriforordningens artikel 59, stk. 2, litra a, artikel 60, stk. 2, litra a, eller artikel 61, stk. 1, litra a-d, kun må indsamle udtjente batterier, hvis indsamlingsstedet har indgået en kontrakt med producenten af batterier eller udpegede producentansvarsorganisationer, og om dokumentation herfor.

Stk. 4. For producentansvarsorganisationer for batterier, der er udpeget efter batteriforordningen eller i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af stk. 1, fastsætter klima-, energi- og forsyningsministeren regler om følgende:

1) Pligt til at gøre oplysninger om ejerskab, medlemmer af organisationen, økonomiske bidrag til organisationen fra producenter og udvælgelsesproceduren for affaldshåndteringsoperatører offentligt tilgængelige. Ministeren fastsætter i den forbindelse regler om, hvordan oplysningerne gøres offentligt tilgængelige.
2) Pligt til at føre passende egenkontrol med overholdelse af kriterier for graduerede bidrag fastsat i medfør af nr. 3, med egne økonomiske forvaltninger og med kvaliteten af de data, som producentansvarsorganisationen indsamler og rapporterer på vegne af producenter i henhold til batteriforordningen.

3) Graduering efter nærmere fastsatte kriterier af de finansielle bidrag fra producenter i henhold til batteriforordningens artikel 57, stk. 2, litra a.

§ 9 v. (Ophævet)

§ 9 w. (Ophævet)

§ 9 x. (Ophævet)

Fælles bestemmelser for udvidede producentansvarsordninger m.v.

§ 9 y. Producenter og importører, som er etableret i en anden EU-medlemsstat, og som ønsker at markedsføre fiskeredskaber, der indeholder plast, elektrisk og elektronisk udstyr, emballage, person- og varebiler, drikkevarebeholdere, drikkebægre, balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, eller batterier i Danmark, kan i stedet for at etablere sig her i landet ved skriftlig fuldmagt udnævne en repræsentant, der er etableret i Danmark.[6)]

Stk. 2. Repræsentanten indtræder i producentens eller importørens forpligtelser og rettigheder efter loven eller regler udstedt i medfør af loven, for så vidt angår fiskeredskaber, der indeholder plast, elektrisk og elektronisk udstyr, emballage, person- og varebiler, drikkevarebeholdere, drikkebægre, balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, eller batterier og affald herfra.[7)]

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om producentens, importørens og repræsentantens afgivelse af oplysninger om og bevis for fuldmagtsforholdet.

§ 9 z. Forpligtelserne efter § 9 h, stk. 1, § 9 j, stk. 1, § 9 p, stk. 1, § 9 q, stk. 1, § 9 s, stk. 1, og § 9 t, stk. 1, kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler, hvorefter forpligtelserne efter regler udstedt i medfør af § 9 h, stk. 9, 12 og 13, § 9 n, stk. 1-4, § 9 p, stk. 10-13, § 9 r, stk. 4 og 5, og § 9 t, stk. 8-10, helt eller delvis kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning, hvis producenter og importører er tilsluttet en sådan ordning.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at producenter af engangsemballage og af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast skal opfylde deres forpligtelser efter § 9 p, stk. 1, og § 9 s, stk. 1, og helt eller delvis oplysnings- og dokumentationsforpligtelser efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 10-13, gennem deltagelse i en kollektiv ordning.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler, hvorefter producenter af engangsemballage og af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast skal opfylde deres forpligtelser efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 7, gennem deltagelse i en kollektiv ordning.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler for de kollektive ordninger, herunder om,

1) at alle producenter og importører skal have lige adgang til at deltage i en kollektiv ordning,
2) at de kollektive ordninger skal graduere de finansielle bidrag fra producenter og importører efter nærmere fastsatte kriterier, og
3) de kollektive ordningers organisering.

Stk. 6. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om,

1) at den kollektive ordning stiller en passende sikkerhed, jf. § 9 å, stk. 3, på vegne af producenter og importører, der deltager i den kollektive ordning og
2) at producenter og importører kan undlade at stille sikkerhed, jf. § 9 å, stk. 3, ved i stedet at deltage i en kollektiv ordning, der repræsenterer en passende sikkerhed.

Stk. 7. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler for kollektive ordningers pligt til at gøre oplysninger om ejerskab, medlemmer af ordningen, økonomiske bidrag til ordningen fra producenter og importører og udvælgelsesproceduren for affaldshåndteringsoperatører offentligt tilgængelige. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, hvordan oplysninger gøres offentligt tilgængelige.

Stk. 8. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at de kollektive ordninger forpligtes til at føre passende egenkontrol med overholdelse af kriterier for graduerede bidrag fastsat i medfør af stk. 5, nr. 2, med egne økonomiske forvaltninger og med kvaliteten af de data, som den kollektive ordning indsamler og rapporterer på vegne af producenter og importører i henhold til stk. 1.

Stk. 9. Stk. 5 og 6 finder ikke anvendelse på kollektive ordninger omfattet af regler fastsat i medfør af stk. 4.

Stk. 10. For så vidt angår kollektive ordninger for udtjente biler, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om

1) etablering af et passende antal modtagepladser i en kollektiv ordning, således at det sikres, at ejeren eller indehaveren af en udtjent person- eller varebil kan aflevere denne til en modtageplads inden for en rimelig geografisk afstand, og
2) at en kollektiv ordning skal sikre, at godkendte affaldsbehandlere får adgang til at affaldsbehandle biler på gennemsigtige og ikkediskriminerende vilkår.

§ 9 æ. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om oprettelse og drift af registre over producenter, importører, repræsentanter og kollektive ordninger, om, at producenter og importører af fiskeredskaber, der indeholder plast, af elektrisk og elektronisk udstyr, af emballage, af person- og varebiler, af drikkevarebeholdere, drikkebægre, balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast og af batterier og deres repræsentanter og kollektive ordninger har pligt til at tilmelde sig registeret, og om deres og myndigheders pligt til at indgive oplysninger hertil.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om videregivelse af oplysninger fra producentregisteret og om formen herfor.

Stk. 3. Ministeren fastsætter regler om henvisning på producentregisterets hjemmeside til andre EU-medlemsstaters producentregistre.

Stk. 4. Ministeren fastsætter regler om videregivelse af oplysninger og dokumenter af betydning for producenters, importørers og repræsentanters efterlevelse af deres forpligtelser i henhold til loven og regler udstedt i medfør af loven, til de relevante myndigheder i andre EU-medlemslande og Europa-Kommissionen samt om formen herfor.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gebyrer til dækning af ministerens omkostninger forbundet med tilsyn med, at producenter og importører og bemyndigede repræsentanter overholder regler fastsat i medfør af stk. 1. Ministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om fastsættelse, opkrævning og indbetaling af gebyr efter regler fastsat i medfør af 1. pkt., herunder regler om gebyrets størrelse og skønsmæssige fastsættelse og om digital indbetaling af gebyret.

§ 9 ø. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan til en privat organisation, jf. stk. 2, henlægge kompetencen til at

1) administrere tildelingsordninger efter § 9 h, stk. 5, § 9 j, stk. 6, § 9 p, stk. 6 og 8, og § 9 r, stk. 1,
2) vurdere, om forpligtelsen efter § 9 h, stk. 1, § 9 j, stk. 1, § 9 l, stk. 1, § 9 p, stk. 1, § 9 q, stk. 1, § 9 s, stk. 1, og § 9 t, stk. 1, er opfyldt, herunder give en producent eller importør af fiskeredskaber, der indeholder plast, af elektrisk og elektronisk udstyr, af emballage, af person- og varebiler og af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke har tilbagetaget det tildelte affald i form af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, elektrisk eller elektronisk udstyr, emballageaffald, udtjente person- og varebiler eller drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, pligt til at afhente affaldet fra en anden producent eller importørs modtageplads eller virksomhed el.lign.,
3) vurdere, om der er stillet passende sikkerhed, og disponere over denne, jf. § 9 å, stk. 3, og § 9 z, stk. 6, nr. 1,
4) vurdere, om en kollektiv ordning repræsenterer en passende sikkerhed, jf. § 9 z, stk. 6, nr. 2,
5) vurdere, om den geografiske beliggenhed af en kollektiv ordnings modtagepladser er i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af § 9 z, stk. 9, nr. 1,

6) oprette og drive et producentregister, herunder træffe afgørelse om, hvilke producenter, importører og repræsentanter der er omfattet, jf. § 9 æ, hvilke redskaber der henhører under kategorier af fiskeredskaber, der indeholder plast, hvilket udstyr der henhører under kategorier af elektrisk og elektronisk udstyr, hvilket produkt og materiale der henhører under kategorier af emballage, hvilke produkter der henhører under kategorier af drikkevarebeholdere, drikkebægre, balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, og hvilke typer batterier der skal registreres som markedsført af den enkelte producent i henhold til artikel 55 i batteriforordningen,
7) indhente oplysninger efter regler udstedt i medfør af § 9 h, stk. 9, 12 og 13, § 9 n, stk. 2-4, § 9 p, stk. 11-13, § 9 r, stk. 4 og 5, og § 9 t, stk. 8-10, og i henhold til artikel 75 i batteriforordningen,
8) videregive oplysninger efter regler udstedt i medfør af § 9 æ, stk. 2, til myndigheder, herunder relevante myndigheder i andre EU-medlemslande, og Europa-Kommissionen og
9) meddele påbud efter § 9 å, stk. 1.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren udpeger formanden for bestyrelsen for organisationen. Ministeren udpeger den øvrige bestyrelse efter indstilling fra interesse- og brancheorganisationer på området, som ministeren har udvalgt. Endvidere godkender ministeren vedtægter og retningslinjer for organisationens drift og administration.

Stk. 3. Afgørelser truffet af en privat organisation i henhold til stk. 1 kan af den, afgørelsen retter sig imod, påklages til klima-, energi- og forsyningsministeren. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt. Klagen skal være skriftlig og skal indgives til ministeren. En klage har ikke opsættende virkning, medmindre ministeren bestemmer andet.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af den private organisations omkostninger ved administration og kontrol, jf. stk. 1.

§ 9 å. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan meddele påbud med henblik på opfyldelse af forpligtelser i henhold til § 9 h, stk. 1, § 9 j, stk. 1, § 9 l, stk. 1, § 9 p, stk. 1, § 9 q, stk. 1, § 9 s, stk. 1, og § 9 t, stk. 1, og i henhold til artikel 56, stk. 1, i batteriforordningen.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at producenter og importører forpligtes til at føre egenkontrol af finansieringen og kvalitetssikring af forpligtelserne i henhold til § 9 h, stk. 1, 9, 12 og 13, § 9 j, stk. 1, § 9 l, stk. 1, § 9 n, stk. 1-4, § 9 p, stk. 1 og 11-13, § 9 q, stk. 1, 3 og 4, § 9 r, stk. 2, 4 og 5, § 9 s, stk. 1, § 9 t, stk. 1 og 8-10, og § 9 æ, stk. 1, artikel 56, stk. 4, og artikel 75 i batteriforordningen, og kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1013/2006/EF af 14. juni 2006 om overførsel af affald med senere ændringer.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at producenter eller importører af fiskeredskaber, der indeholder plast, elektrisk og elektronisk udstyr, emballage, person- og varebiler, drikkevarebeholdere, drikkebægre, balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, der er markedsført i Danmark, over for ministeren eller den, som ministeren bemyndiger hertil, skal stille passende sikkerhed for de fremtidige håndteringsudgifter. Ministeren fastsætter herunder regler om sikkerhedsstillelsens størrelse, hvem der kan træffe afgørelse om sikkerhedsstillelse, hvem der kan disponere over sikkerhedsstillelsen, og under hvilke omstændigheder disponeringen kan ske.

Kapitel 2 d

Mål for nedbringelse af den samlede forurening

§ 10. Med henblik på at begrænse den samlede forurening, herunder frembringelse af affald, kan miljøministeren fastsætte bindende mål for nedbringelse af anvendelsen, udledningen eller håndteringen som affald af nærmere bestemte produkter, stoffer eller materialer.

Stk. 2. Til opfyldelse af mål fastsat i medfør af stk. 1 kan ministeren indgå aftaler, herunder om kvoter, hvori det fastlægges, hvilke miljøforbedringer der tilsigtes opnået, og hvilke virkemidler der tages i anvendelse ved aftalens gennemførelse. Sådanne aftaler kan indgås med virksomheder eller sammenslut-

ninger heraf. Ministeren kan fastsætte regler om aftalegrundlaget samt om almindelige betingelser for sådanne aftaler, herunder om

1) udpegning af den eller de ansvarlige for aftalens gennemførelse, herunder om disses beføjelser i forhold til de af aftalen omfattede virksomheder,
2) regler til sikring af aftalens gennemførelse, herunder om de omfattede virksomheders pligt til at afgive oplysninger til de for aftalen ansvarlige eller til ministeren,
3) betaling af bod i tilfælde af forsinkelse eller anden misligholdelse af aftalen, herunder om sikkerhedsstillelse for bodens betaling og om, at tvistigheder om aftalens indhold og opfyldelse skal afgøres ved voldgift, herunder om voldgiftsrettens sammensætning.

Stk. 3. Inden en aftale indgået efter stk. 2 iværksættes, skal den forhandles med de i § 11 nævnte myndigheder og organisationer.

Stk. 4. Er der efter stk. 2 indgået aftale med virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder, som anvender, udleder eller håndterer som affald en væsentlig del af de pågældende produkter, stoffer eller materialer, kan ministeren fastsætte tilsvarende krav om begrænsning af anvendelse, udledning eller håndtering som affald af disse produkter, stoffer eller materialer for virksomheder, som ikke er omfattet af aftalen.

Stk. 5. I forbindelse med gennemførelsen af aftaler efter stk. 2 eller regler efter stk. 4 kan ministeren bestemme, at afgørelser truffet efter loven eller efter regler i henhold til loven ændres i overensstemmelse med de i aftalen eller reglerne fastsatte krav. Det skal i aftalerne efter stk. 2 eller reglerne efter stk. 4 nærmere angives, under hvilke betingelser og i hvilket omfang de fastsatte krav kan suppleres eller skærpes af tilsynsmyndigheden under hensyn til recipientforhold eller andre lokale forhold.

Kapitel 2 e

Særlige bemyndigelsesbestemmelser

§ 11. Inden miljøministeren fastsætter regler i medfør af loven, forhandler ministeren med de nærmest interesserede landsomfattende erhvervs- og miljøorganisationer, KL (Kommunernes Landsforening), regionsrådene i forening og andre berørte statslige myndigheder, herunder beskæftigelsesministeren.

§ 12. Miljøministeren kan efter forhandling med ministeren for natur og dyrevelfærd[8)] fastsætte regler om den dyrkningsmæssige anvendelse af jord, der har været udsat for forurening, med henblik på at sikre, at den pågældende anvendelse ikke medfører fare for sundhed eller miljø.

§ 13. Miljøministeren kan i særlige tilfælde fastsætte regler om, at afgørelser, der er truffet efter loven eller efter regler i medfør af loven, kan ændres, hvis det er nødvendigt for at formindske forureningen af luft, vand og jord.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, i hvilket omfang virksomhederne skal bidrage med oplysninger til brug for myndighedernes behandling af sager efter regler udstedt i medfør af stk. 1.

§ 13 a. Miljøministeren fastsætter med henblik på opfyldelse af Det Europæiske Fællesskabs direktiver og beslutninger på naturbeskyttelsesområdet regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår

1) tilladelser kan meddeles efter § 19, stk. 1 og 2, § 27, stk. 2, og § 28,
2) godkendelser kan meddeles efter § 33, stk. 1, §§ 38 og 39,
3) tilladelser, dispensationer, anmeldelser m.v. efter regler udstedt i medfør af § 7, stk. 1, § 19, stk. 5, og § 27, stk. 3, kan meddeles eller behandles,
4) etablering eller udvidelse af en miljøzone kan finde sted i medfør af § 15 a og
5) planlægning af håndteringen af affaldet i kommunen kan ske i medfør af § 47, stk. 2.

§ 14. Miljøministeren kan til vejledning for myndighederne angive kvalitetskrav til luft, vand og jord samt tilladeligt støjniveau.

Stk. 2. Ministeren kan til opfyldelse af internationale forpligtelser fastsætte bindende regler om kvalitetskrav til luft, vand og jord samt om tilladeligt støjniveau. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at inddragelse af offentligheden og offentliggørelse af fastsatte kvalitetskrav kan ske udelukkende digitalt.

Stk. 3. De regler, der er fastsat i medfør af stk. 2, skal lægges til grund ved behandlingen af sager efter loven eller regler, der er fastsat i medfør heraf.

Stk. 4. Afgørelser, der er truffet efter loven eller regler udstedt i medfør af denne, kan ændres, såfremt det er nødvendigt for at tilgodese opfyldelsen af regler efter stk. 2.

§ 14 a. Miljøministeren kan fastsætte regler om periodisk udarbejdelse af støjkortlægning og handlingsplaner med henblik på at vurdere og begrænse ekstern støj samt fastsættelse af tidsfrister herfor. Ministeren kan herunder fastsætte regler om støjkortlægningens og handlingsplanernes form og indhold samt om inddragelse af offentligheden, herunder om udelukkende digital annoncering. Ministeren kan ligeledes fastsætte regler om støjindikatorer og vurderingsmetoder for ekstern støj samt om udveksling af oplysninger mellem myndigheder til brug for udarbejdelse af støjkortlægning og handlingsplaner.

Stk. 2. Miljøministeren kan efter forhandling med by-, land- og transportministeren fastsætte regler om, hvilke myndigheder der skal udarbejde støjkortlægningen og handlingsplanerne.

§ 15. Miljøministeren kan efter forhandling med by-, land- og transportministeren fastsætte regler om, at projekter for større vejanlæg samt for jernbaner skal forelægges for ministeren, forinden anlægget påbegyndes.

Stk. 2. Ministeren kan efter forhandling med by-, land- og transportministeren og KL fastsætte regler om de støjgrænser, der skal gælde for ny støjfølsom bebyggelse, der agtes opført ved større vejanlæg og jernbaner.

Kapitel 2 f

Miljøzoner og nulemissionszoner

Miljøzoner

§ 15 a. Kommunalbestyrelsen i København, Frederiksberg, Århus, Aalborg eller Odense Kommuner kan træffe bestemmelse om etablering af miljøzoner i større sammenhængende byområder, hvor der er betydelig trafik med de i § 15 b, stk. 1, nævnte køretøjer. Kommunalbestyrelsen kan træffe bestemmelse om, at køretøjer nævnt i § 15 b, stk. 3, skal være omfattet af en etableret miljøzone.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen i andre kommuner end dem, der er nævnt i stk. 1, kan efter forudgående tilladelse fra miljøministeren træffe bestemmelse om etablering af miljøzoner i større sammenhængende byområder, hvor der er betydelig trafik med de køretøjer, der er nævnt i § 15 b, stk. 1 og 2. For at en tilladelse kan meddeles, skal grænseværdier for partikelforurening være overskredet. Ved vurderingen af, om en tilladelse kan meddeles, skal endvidere indgå de samlede miljø- og samfundsmæssige konsekvenser af miljøzonen.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan under de samme betingelser som i stk. 1 og 2 træffe bestemmelse om udvidelse eller i helt særlige tilfælde mindre indskrænkninger af en etableret miljøzone. Kommunalbestyrelsen kan ikke uden tilladelse fra miljøministeren ophæve en etableret miljøzone.

Stk. 4. Miljøministeren fastsætter regler om den geografiske afgrænsning af større sammenhængende byområder, herunder om undtagelse af visse veje. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om tilladelsesordningen efter stk. 2, herunder om kommunalbestyrelsens pligt til for egen regning at lade miljømålinger udføre af akkrediterede virksomheder, sagkyndige personer, laboratorier m.v., og om indsendelse af oplysninger i bestemt form.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsens afgørelse efter stk. 1-3 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen offentliggør afgørelser om miljøzoner, herunder om etablering af en miljøzone, om udvidelse af en miljøzone, om, at yderligere køretøjstyper skal være omfattet af en miljøzone, om indskrænkning af en miljøzone, om omlægning af transitruter i en miljøzone eller om ophævelse af en miljøzone. Der skal gå mindst en periode på 14 måneder fra offentliggørelsen af kommunalbestyrelsens afgørelse om etablering eller geografisk udvidelse af en miljøzone til det tidspunkt, hvor miljøzonen har virkning. Der skal gå mindst en periode på 9 måneder fra offentliggørelsen af kommunalbestyrelsens afgørelse om, at køretøjer nævnt i § 15 b, stk. 3, skal være omfattet af en miljøzone, jf. stk. 1, før afgørelsen har virkning.

Stk. 7. Ministeren fastsætter regler om offentlighedens inddragelse, herunder om udelukkende digital annoncering, når kommunalbestyrelsen træffer afgørelse efter stk. 1-3.

Stk. 8. I op til 9 måneder inden en miljøzone har virkning, kan miljøministeren orientere ejeren (brugeren) af et køretøj om konsekvenserne af, at miljøzonen får virkning. I op til 3 måneder inden en miljøzone har virkning, kan ministeren registrere køretøjer, der befinder sig i en miljøzone, med henblik på at orientere køretøjets ejer (bruger) om konsekvenserne af, at miljøzonen får virkning.

§ 15 b. For lastbiler og busser, der er drevet af en motor med kompressionstænding, og som er registreret med en tilladt totalvægt på mere end 3.500 kg, gælder i en miljøzone, jf. § 15 a, følgende krav, jf. dog stk. 5-7:

1) Fra og med den 1. juli 2020 skal der på køretøjet være monteret et partikelfilter, medmindre køretøjet er registreret første gang den 1. oktober 2009 eller senere, eller køretøjet skal som minimum opfylde udstødningsnormerne Euro V eller EEV i bekendtgørelse om detailforskrifter for køretøjers indretning og udstyr.
2) Fra og med den 1. januar 2022 skal der på køretøjet være monteret et partikelfilter, medmindre køretøjet er registreret første gang den 1. januar 2015 eller senere.
3) Køretøjer registreret i Danmark med eftermonteret partikelfilter skal være godkendt efter regler fastsat i medfør af § 15 d.
4) Køretøjer registreret i udlandet skal fra den 1. juli 2020 være registreret i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af stk. 8.

Stk. 2. For varebiler, der er drevet af en motor med kompressionstænding, gælder der i en miljøzone, jf. § 15 a, følgende krav, jf. dog stk. 5-7:

1) Fra og med den 1. juli 2020 skal der på køretøjet være monteret et partikelfilter, medmindre køretøjet er registreret første gang den 1. januar 2007 eller senere.
2) Fra og med den 1. juli 2022 skal der på køretøjet være monteret et partikelfilter, medmindre køretøjet er registreret første gang den 1. januar 2012 eller senere.
3) Fra og med den 1. juli 2023 skal der på køretøjet være monteret et partikelfilter, medmindre køretøjet er registreret første gang den 1. september 2016 eller senere.
4) Køretøjer registreret i Danmark med eftermonteret partikelfilter skal være godkendt efter regler fastsat i henhold til § 15 d.
5) Køretøjer registreret i udlandet skal fra den 1. juli 2020 være registreret i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af stk. 8.

Stk. 3. For personbiler, herunder busser, som er registreret med en tilladt totalvægt på 3.500 kg eller derunder, der er drevet af en motor med kompressionstænding, gælder der i en miljøzone, jf. § 15 a, følgende krav, jf. dog stk. 5-7:

1) Fra og med den 1. januar 2023 skal der på køretøjet være monteret et partikelfilter.
2) Køretøjer registreret i Danmark med eftermonteret partikelfilter skal være godkendt efter regler fastsat i henhold til § 15 d.
3) Køretøjer registreret i udlandet skal fra den 1. januar 2023 være registreret i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af stk. 8.[9)]

Stk. 4. Miljøministeren fastsætter regler om partikelfiltre for køretøjer nævnt i stk. 1-3, herunder om krav til effektivitet, dokumentation for udledning og fastsættelse af kontrolværdi for partikeludledningen for eftermonterede partikelfiltre. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at partikelfiltre skal være af godkendt type.

Stk. 5. Kravene i stk. 1, nr. 1-4, stk. 2, nr. 1-5, og stk. 3, nr. 1-3, gælder ikke for forsvarets civile køretøjer og køretøjer, der benyttes af politiet, redningsberedskabet eller lignende nødtjenester, såfremt disse køretøjer sædvanligvis ikke kører i en miljøzone, og der er opstået et ekstraordinært behov for anvendelse af køretøjet i en miljøzone, eller køretøjet her anvendes ved øvelsesvirksomhed.

Stk. 6. Kravene i stk. 1, nr. 1-4, stk. 2, nr. 1-5, og stk. 3, nr. 1-3, gælder ikke for forsvarets militære køretøjer og køretøjer, der benyttes af fremmede militære styrker, som opholder sig i Danmark efter aftale med Danmark eller som led i Danmarks internationale forpligtelser.

Stk. 7. Kravene i stk. 1, nr. 1-4, stk. 2, nr. 1-5, og stk. 3, nr. 1-3, gælder ikke for køretøjer, der er registreret her i landet til veterankørsel, eller som er registreret i udlandet og er mere end 30 år gamle. Ministeren fastsætter regler om førerens fremlæggelse af dokumentation for, at betingelserne i 1. pkt. er opfyldt.

Stk. 8. Miljøministeren fastsætter regler om registrering af køretøjer nævnt i stk. 1-3, hvilke udenlandske køretøjer der skal registreres, og om den påkrævede dokumentation ved registrering af køretøjer omfattet af registreringspligt.

§ 15 c. Miljøministeren kan i særlige tilfælde dispensere fra kravene om partikelfilter i § 15 b, stk. 1, nr. 1 og 2, stk. 2, nr. 1-3, og stk. 3, nr. 1.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om adgangen til at meddele dispensation efter stk. 1, herunder om vilkår, tidsbegrænsning, dokumentation og registrering af køretøjer med dispensation.

Stk. 3. Miljøministeren kan for køretøjer, som anvendes privat, fastsætte regler om undtagelser fra kravene om partikelfilter i § 15 b, stk. 2, nr. 2 og 3, og stk. 3, nr. 1, herunder regler om betingelser, tidsbegrænsning, registrering og dokumentation.

§ 15 d. Miljøministeren fastsætter regler om godkendelse af køretøjer med eftermonteret partikelfilter, inddragelse af godkendelser, registrering af godkendte køretøjer og kontrol af køretøjer med eftermonteret partikelfilter.

Stk. 2. Miljøministeren kan til en privat organisation eller virksomhed henlægge følgende beføjelser:

1) At vurdere, om kravene efter § 15 b, stk. 1, nr. 1 og 2, stk. 2, nr. 1-3, og stk. 3, nr. 1, er opfyldt i forhold til eftermonteret partikelfilter.
2) At kontrollere effektiviteten af et eftermonteret partikelfilter.
3) At godkende køretøjer med eftermonteret partikelfilter, inddrage godkendelser og registrere godkendte køretøjer.

Stk. 3. Fastsættelse af regler om henlæggelse af beføjelser efter stk. 2 til synsvirksomheder sker efter forhandling med by-, land- og transportministeren.

Stk. 4. Afgørelser om godkendelse af køretøjer med eftermonteret partikelfilter og om inddragelse af godkendelse, der er truffet af en privat organisation eller virksomhed, kan af den, afgørelsen retter sig mod, påklages til miljøministeren. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt. Klagen skal være skriftlig og skal indgives til ministeren. En klage har ikke opsættende virkning, medmindre ministeren bestemmer andet.

§ 15 e. Sund og Bælt Holding A/S varetager opgaver vedrørende kontrol af køretøjer i miljøzoner.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om udveksling af oplysninger om køretøjer i miljøzoner mellem den relevante kontrolmyndighed og Sund og Bælt Holding A/S.

Stk. 3. Miljøministeren kan efter forhandling med by-, land- og transportministeren fastsætte regler for Sund og Bælt Holding A/S om opgavevaretagelsen, herunder om regnskabsaflæggelse, godkendelse af kontrolstrategi og behandling af data, herunder tavshedspligt.

Stk. 4. Kommunalbestyrelser, der i medfør af § 15 a kan træffe beslutning om etablering af miljøzone, kan ved aftale med den relevante kontrolmyndighed tilkøbe ekstra kontrol.

Stk. 5. Sund og Bælt Holding A/S varetager opgaver vedrørende den landsdækkende kommunikation om kommunalbestyrelsers beslutninger om, at køretøjer nævnt i § 15 b, stk. 3, skal være omfattet af en eksisterende miljøzone.

Stk. 6. Kommunalbestyrelser, der træffer bestemmelse om, at køretøjer nævnt i § 15 b, stk. 3, skal være omfattet af en eksisterende miljøzone, indgår aftale med Sund og Bælt Holding A/S om kommunikation, jf. stk. 5, og afholder udgifterne hertil.

Stk. 7. Miljøministeren kan fastsætte regler om udveksling af oplysninger mellem den relevante kontrolmyndighed og Sund og Bælt Holding A/S om køretøjer nævnt i § 15 b, stk. 3, der er omfattet af miljøzoner.

Nulemissionszoner

§ 15 f. Kommunalbestyrelsen kan efter regler fastsat i medfør af stk. 6 beslutte at etablere en nulemissionszone i et afgrænset byområde for enten persontrafik, jf. § 15 g, stk. 1, eller for al trafik, jf. § 15 g, stk. 2, jf. dog stk. 3. Der kan højst etableres én zone i hver kommune.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan efter regler fastsat i medfør af stk. 6 beslutte at foretage udvidelser eller i særlige tilfælde enten mindre indskrænkninger af den geografiske afgrænsning af en nulemissionszone eller ophævelse af en nulemissionszone, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Miljøministeren kan efter forhandling med erhvervs- og konkurrencekraftsministeren, justitsministeren og by-, land- og transportministeren gøre indsigelse mod kommunalbestyrelsens udkast til beslutning efter stk. 1 og 2. Kommunalbestyrelsen kan ikke træffe beslutning efter stk. 1 og 2, hvis miljøministeren har gjort indsigelse inden for en frist fastsat i medfør af stk. 6.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsens beslutning efter stk. 1 og 2 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen offentliggør beslutninger om nulemissionszoner efter stk. 1 og 2 og regler fastsat i medfør af stk. 6. En beslutning efter stk. 1 eller 2 har virkning for private køretøjer efter en periode på mindst 6 måneder fra offentliggørelsen af beslutningen. For erhvervskøretøjer, herunder køretøjer, der er registreret til delvis privat anvendelse, har en beslutning efter stk. 1 eller 2 virkning efter en periode på mindst 12 måneder fra offentliggørelsen.

Stk. 6. Miljøministeren fastsætter regler om kommunalbestyrelsens beslutninger om nulemissionszoner efter stk. 1 og 2, herunder definitionen af et afgrænset byområde og et sammenhængende areal, og om, hvilke oplysninger kommunalbestyrelsen skal tilvejebringe i forbindelse med inddragelse af offentligheden. Ministeren kan fastsætte regler om høring af miljøministeren og relevante myndigheder, om indsigelsesordningen, om offentlighedens inddragelse og om offentliggørelse af beslutninger, herunder om, at inddragelse og offentliggørelse udelukkende kan ske digitalt.

§ 15 g. I en nulemissionszone for persontrafik må der kun befinde sig personbiler, busser, som er registreret med en tilladt totalvægt på 3.500 kg eller derunder, motorcykler, knallerter og varebiler, der alene anvendes privat, når disse køretøjer overholder kravene til nulemissionszoner efter regler fastsat i medfør af stk. 3, jf. dog § 15 h, stk. 1.

Stk. 2. I en nulemissionszone for al trafik må der kun befinde sig personbiler, busser, som er registreret med en tilladt totalvægt på 3.500 kg eller derunder, motorcykler, knallerter, varebiler, traktorer og lastbiler, som er registreret med en tilladt totalvægt på 12 t eller derunder, når disse køretøjer overholder kravene til nulemissionszoner efter regler fastsat i medfør af stk. 3, jf. dog § 15 h, stk. 1.

Stk. 3. Miljøministeren fastsætter regler om køretøjers overholdelse af krav til nulemission i stk. 1 og 2.

§ 15 h. § 15 g, stk. 1 og 2, gælder ikke for køretøjer, der benyttes af politiet, redningsberedskabet eller lignende nødtjenester, forsvaret eller fremmede militære styrker, som opholder sig i Danmark efter aftale med Danmark eller som led i Danmarks internationale forpligtelser.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om yderligere undtagelser fra kravene i § 15 g, stk. 1 og 2, samt regler om dokumentation for, at et køretøj er undtaget fra kravene i en nulemissionszone.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde dispensere fra kravene i § 15 g, stk. 1 og 2, efter regler fastsat i medfør af stk. 4.

Stk. 4. Miljøministeren fastsætter nærmere regler om kommunalbestyrelsens adgang til at meddele dispensation efter stk. 3, herunder om vilkår, tidsbegrænsning og dokumentation.

Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen kan beslutte at kræve anvendelse af digital kommunikation, herunder digitale selvbetjeningsløsninger, bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign., ved ansøgning og afgørelse om dispensation efter stk. 3.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter stk. 3 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Kapitel 2 g

Forebyggelse af forurening og andre uhygiejniske forhold, herunder rottebekæmpelse

§ 16. Miljøministeren kan fastsætte regler om affald, dyrehold, skadedyr og andre forhold, når det er nødvendigt for at forebygge og imødegå forurening og uhygiejniske forhold. Ministeren kan herunder fastsætte regler om badevand og badestrande, svømmebassiner og varmtvandsbadeanstalter, campingpladser og restaurationer og andre steder, hvor et større antal personer samles.

Stk. 2. I regler fastsat i medfør af stk. 1 kan ministeren fastsætte regler om offentliggørelse, herunder udelukkende digitalt, af oplysninger om de i stk. 1 omtalte forhold.

Stk. 3. I regler efter stk. 1 fastsættes bestemmelser om kommunalbestyrelsens adgang til at gribe ind med påbud om afhjælpende foranstaltninger eller forbud over for forhold omfattet af stk. 1.

§ 17. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for gennemførelsen af en effektiv rottebekæmpelse.

Stk. 2. Ejere af fast ejendom har pligt til at foretage sådanne foranstaltninger med hensyn til sikring af deres ejendomme og disses renholdelse, at rotternes levemuligheder på ejendommen begrænses mest muligt.

Stk. 3. Miljøministeren fastsætter regler om rottebekæmpelse, herunder om kommunalbestyrelsens opgaver efter stk. 1 og grundejernes forpligtelser efter stk. 2. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at personer eller virksomheder, der udfører rottebekæmpelse, skal være autoriserede, herunder at autorisation kan nægtes og tilbagekaldes, såfremt den pågældende gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelighed. Afgørelse om tilbagekaldelse skal indeholde oplysning om adgangen til at begære en tilbagekaldelse indbragt for domstolene og om fristen herfor.

Stk. 4. Opdræt af vilde rotter må kun ske efter tilladelse fra ministeren.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan lade foranstaltninger som nævnt i stk. 2 eller i regler fastsat efter stk. 3 udføre for den ansvarliges regning, jf. § 69, stk. 1, nr. 4, og § 70. De herved afholdte udgifter hæfter på vedkommende ejendom med pante- og fortrinsret.

§ 17 a. Enhver, der konstaterer forekomst af rotter, skal straks anmelde dette til kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Anmeldelse af forekomst af rotter skal ske ved anvendelse af den digitale løsning, som kommunen stiller til rådighed (digital selvbetjening). Anmeldelser, der ikke indgives ved digital selvbetjening, afvises af kommunalbestyrelsen, jf. dog 3. og 5. pkt. Hvis kommunalbestyrelsen finder, at der foreligger særlige forhold, der gør, at borgeren ikke må forventes at kunne anvende digital selvbetjening, skal kommunalbestyrelsen tilbyde, at anmeldelsen kan indgives på anden måde end ved digital selvbetjening efter 1. pkt. Kommunalbestyrelsen bestemmer, hvordan en anmeldelse omfattet af 3. pkt. skal indgives, herunder om den skal indgives mundtligt eller skriftligt. Kommunalbestyrelsen kan ud over de i 3. pkt.

nævnte tilfælde undlade at afvise en anmeldelse, der ikke er indgivet ved digital selvbetjening, hvis der ud fra en samlet økonomisk vurdering er klare fordele for kommunen ved at modtage anmeldelsen på anden måde end digitalt, eller hvis det efter sagens karakter er hensigtsmæssigt at modtage anmeldelsen på anden måde end digitalt.

Stk. 3. En digital anmeldelse af forekomst af rotter anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for kommunalbestyrelsen.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter stk. 2 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

§ 18. I regler fastsat i medfør af § 16 og § 17 kan der fastsættes regler om kommunalbestyrelsens adgang til at opkræve gebyrer og til at vedtage forskrifter om de omtalte forhold.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen offentliggør vedtagne forskrifter efter stk. 1. Offentliggørelsen kan ske udelukkende digitalt.

Stk. 3. Gebyrer, der opkræves til dækning af omkostninger ved den kommunale rottebekæmpelse, hæfter på vedkommende ejendom med pante- og fortrinsret.

Kapitel 2 h

Tilskud til projekter beskrevet i den regionale udviklingsstrategi

§ 18 a. Regionsrådet kan inden for denne lovs formål give tilskud til projekter på områder, hvor regionen varetager myndighedsopgaver, herunder til samarbejdsprojekter med relevante statslige, regionale, kommunale og lokale interessenter.

Kapitel 3

Beskyttelse af jord og grundvand

§ 19. Stoffer, produkter og materialer, der kan forurene grundvand, jord og undergrund, må ikke uden tilladelse

1) nedgraves i jorden,
2) udledes eller oplægges på jorden eller
3) afledes til undergrunden.

Stk. 2. Beholdere med de stoffer, produkter og materialer, der er nævnt i stk. 1, må heller ikke uden tilladelse være nedgravet i jorden.

Stk. 3. Tætte beholdere, der alene anvendes til ajle, gylle, ensilagesaft, mælkerumsvand og møddingvand, må dog være nedgravet uden tilladelse efter stk. 2.

Stk. 4. Tilladelse efter stk. 1 og 2 gives af kommunalbestyrelsen, medmindre miljøministeren fastsætter andre regler.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler for at sikre, at jord og grundvand ikke forurenes eller udsættes for fare for forurening med de stoffer, produkter og materialer, der er nævnt i stk. 1. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår tilladelser efter stk. 1 og 2 kan meddeles, og regler om, at tilladelse efter stk. 1 og 2 i visse tilfælde er ufornøden, samt regler om, at visse afgørelser efter stk. 1 og 2 ikke kan påklages til anden administrativ myndighed. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om kontrol og om indretning og tømning af beholdere og ledningsanlæg med de nævnte stoffer, materialer og produkter, samt regler om gebyrer. Ministeren kan fastsætte regler om de i stk. 3 nævnte beholdere, herunder regler om, at fælles, obligatoriske tømningsordninger skal varetages af et spildevandsforsyningsselskab, der leverer spildevandsforsyning i kommunen, udpeget af kommunalbestyrelsen.

§ 19 a. Ministeren kan fastsætte regler om, at den, der er beskæftiget med udførelse og sløjfning af boringer og brønde (brøndborere), skal have bevis for at have modtaget undervisning eller på anden måde

at besidde erfaring i miljømæssig og teknisk forsvarlig udførelse af opgaven. Ministeren kan desuden fastsætte regler om undervisningens indhold og om kravene til opnåelse af bevis.

§ 20. Tilladelser meddelt efter § 19 kan til enhver tid og uden erstatning ændres eller tilbagekaldes af hensyn til

1) fare for forurening af vandforsyningsanlæg,
2) gennemførelsen af en ændret spildevandsafledning i overensstemmelse med en spildevandsplan efter § 32 eller
3) miljøbeskyttelsen i øvrigt.

Stk. 2. Under samme betingelser som angivet i stk. 1 kan det bestemmes, at forhold, som med eller uden tilladelse var lovlige ved lovens ikrafttræden, skal ændres eller ophøre.

Stk. 3. Afgørelsen træffes af den myndighed, som kan give tilladelsen, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Sker tilbagekaldelse efter stk. 1 som led i gennemførelsen af en spildevandsplan efter § 32, træffes afgørelsen af kommunalbestyrelsen. Tilbagekaldelsen anses i disse tilfælde for sket ved tilslutningen til det nye anlæg. Kommunalbestyrelsens afgørelse kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

§ 20 a. (Ophævet)

§ 20 b. (Ophævet)

§ 21. Ejere og brugere af fast ejendom skal straks underrette tilsynsmyndigheden, hvis de konstaterer forurening af ejendommens jord eller undergrund.

§ 21 a. Det påhviler den til enhver tid værende ejer af en ejendom at sørge for, at tanke til opbevaring af mineralolieprodukter, der er taget ud af brug, er sløjfet forskriftsmæssigt. En tank, der er lovligt sløjfet, kan ikke senere kræves opgravet eller sløjfet på ny.

§ 21 b. Anvendelse af pesticider, dyrkning og gødskning til erhvervsmæssige og offentlige formål må ikke foretages inden for en radius på 25 m fra en boring, der indvinder grundvand til almene vandforsyninger.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, såfremt kommunalbestyrelsen efter § 24, stk. 1, § 24 a, stk. 1, eller § 26 a, stk. 1, har udstedt et påbud eller nedlagt et forbud, som er gældende længere væk end 10 m fra boringen, og som indebærer en tilsvarende rådighedsindskrænkning som efter stk. 1.

§ 21 c. Inden for et boringsnært beskyttelsesområde, der er udpeget efter regler udstedt i medfør af § 11 a, stk. 1, nr. 6, i lov om vandforsyning m.v., må der ikke til erhvervsmæssige og offentlige formål etableres nye vaskepladser eller ske opblanding af pesticider, påfyldning af pesticider på pesticidsprøjter eller udvendig vask af pesticidsprøjter, traktorer og andet materiel, der har været anvendt til udbringning af pesticider.

Stk. 2. Opblanding af pesticider, påfyldning af pesticider på pesticidsprøjter og udvendig vask af pesticidsprøjter, traktorer og andet materiel til erhvervsmæssige og offentlige formål på det areal, hvor udbringning af pesticidet sker, skal altid finde sted i en afstand af mindst 300 m fra en boring, der indvinder grundvand til almene vandforsyninger.

Stk. 3. En vaskeplads, der benyttes til aktiviteter omfattet af stk. 2, skal altid etableres mindst 50 m fra en boring, der indvinder grundvand til almene vandforsyninger.

Stk. 4. Forbuddet i stk. 1 og afstandskravene i stk. 2 og 3 gælder ikke i væksthuse, hvor opblanding og påfyldning af pesticider og udvendig vask af pesticidsprøjter foregår på tæt belægning med afløb til en tæt beholder eller et returkar, og hvor der ikke kan ske afledning til kloak eller recipient, nedsivning i jorden eller afstrømning til et ubefæstet areal.

Stk. 5. Miljøministeren kan i helt særlige tilfælde dispensere fra forbuddet i stk. 1 og afstandskravene i stk. 2 og 3.

Stk. 6. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om adgangen til at meddele dispensation efter stk. 5, herunder om vilkår, tidsbegrænsning og dokumentation.

Stk. 7. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at forbuddet i stk. 1 ikke gælder for vaskepladser.

§ 22. Når kommunalbestyrelsen efter § 20 i lov om vandforsyning m.v. giver tilladelse til et vandindvindingsanlæg til indvinding af grundvand, kan den fastlægge et beskyttelsesområde, inden for hvilket anlæg, der afleder spildevand til undergrunden eller andre af de af § 19 omfattede forhold, skal være forbudt efter udløbet af en fastsat frist. Dette gælder dog ikke tilladelser som nævnt i § 20, stk. 1, nr. 1 og 2, i lov om vandforsyning m.v.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan ændre beskyttelsesområdet og tillade enkelte forhold, som er omfattet af et forbud efter stk. 1.

§ 23. Når kommunalbestyrelsen efter § 20 i lov om vandforsyning m.v. giver tilladelse til, at en almen vandforsyning indvinder overfladevand, kan den fastlægge et beskyttelsesområde, inden for hvilket der ikke må drives virksomhed eller findes oplag af stoffer, produkter og materialer, der kan forurene vandet. Dette gælder dog ikke tilladelser som nævnt i § 20, stk. 1, nr. 1 og 2, i lov om vandforsyning m.v.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen lader inddragelsen under beskyttelsesområdet tinglyse på de ejendomme, der er omfattet af beskyttelsesområdet, med prioritet forud for alle andre rettigheder i ejendommen.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan ændre beskyttelsesområdet og tillade enkelte forhold, som er omfattet af et forbud efter stk. 1.

§ 24. Kommunalbestyrelsen kan give påbud eller nedlægge forbud for at undgå fare for forurening af bestående eller fremtidige vandindvindingsanlæg til indvinding af grundvand.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan meddele påbud eller forbud for at undgå fare for forurening af overfladevand, der indvindes med tilladelse efter § 20 i lov om vandforsyning m.v. Kommunalbestyrelsen kan herunder forbyde eller fastsætte vilkår for sejlads og fiskeri.

Stk. 3. Der kan ikke meddeles påbud efter stk. 1 eller 2 om foranstaltninger vedrørende forurenet jord, jf. § 83 c.

§ 24 a. Når der ifølge en risikovurdering foretaget efter regler udstedt i medfør af § 13 e i lov om vandforsyning m.v. er behov for indsatser til beskyttelse af drikkevandsinteresser mod fare for forurening fra erhvervsmæssig anvendelse af pesticider i boringsnære beskyttelsesområder udpeget efter regler udstedt i medfør af § 11 a, stk. 1, nr. 6, i lov om vandforsyning m.v., skal kommunalbestyrelsen, hvis der ikke kan opnås en aftale herom på rimelige vilkår efter § 13 f i lov om vandforsyning m.v., mod fuldstændig erstatning give påbud eller nedlægge forbud mod en ellers lovlig erhvervsmæssig anvendelse af pesticider inden for et boringsnært beskyttelsesområde, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke i følgende tilfælde:

1) Den almene vandforsyning eller kommunalbestyrelsen har indgået en tilsvarende aftale om dyrkningspraksis eller andre tilsvarende restriktioner i arealanvendelsen eller om salg af hele eller dele af ejendommen til kommunen eller den almene vandforsyning i medfør af § 13 d i lov om vandforsyning m.v.
2) Kommunalbestyrelsen har efter § 24, stk. 1, givet et tilsvarende påbud eller nedlagt et tilsvarende forbud for at undgå fare for forurening af vandindvindingsanlæg til indvinding af grundvand.
3) Kommunalbestyrelsen har efter § 26 a, stk. 1, pålagt ejeren af en ejendom i området tilsvarende rådighedsindskrænkninger eller andre foranstaltninger.
4) Der er iværksat andre tilsvarende beskyttelsesforanstaltninger i det boringsnære beskyttelsesområde.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen tinglyser for ejerens regning et påbud eller forbud efter stk. 1, medmindre afgørelsen om påbud eller forbud udgør ekspropriation, hvorefter kommunalbestyrelsen betaler for tinglysningen. Bortfalder påbuddet eller forbuddet, skal kommunalbestyrelsen lade det aflyse fra tingbogen.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsens påbud eller forbud efter stk. 1 skal respekteres af indehaveren af enhver rettighed over ejendommen, medmindre andet bestemmes i det enkelte tilfælde.

Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om indholdet af påbud og forbud efter stk. 1, herunder om vilkår og frister.

§ 25. I tilfælde, hvor miljøministeren efter lov om vandforsyning m.v. træffer afgørelse i sager om vandindvinding, har ministeren samme beføjelser, som i §§ 22-24 er tillagt kommunalbestyrelsen.

§ 26. Miljøministeren fastsætter nærmere regler vedrørende behandlingen af sager efter § 22 og § 23, herunder om indkaldelse af grundejere og brugere, hvis interesser antages at blive berørt, til møde forud for fastlæggelse af beskyttelsesområder efter § 22 og § 23.

§ 26 a. Når der er vedtaget en indsatsplan for et område efter § 13 eller § 13 a i lov om vandforsyning m.v., kan kommunalbestyrelsen, hvis der ikke kan opnås en aftale herom på rimelige vilkår, endeligt eller midlertidigt mod fuldstændig erstatning pålægge ejeren af en ejendom i området de rådighedsindskrænkninger eller andre foranstaltninger, som er nødvendige for at sikre nuværende eller fremtidige drikkevandsinteresser mod forurening med nitrat eller pesticider.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter nærmere regler for, i hvilke tilfælde og på hvilket dokumentationsgrundlag der kan meddeles pålæg efter stk. 1.

Stk. 3. Reglerne i §§ 99-102 i lov om offentlige veje finder tilsvarende anvendelse i forbindelse med gennemførelse af pålæg efter stk. 1, idet det dog er kommunalbestyrelsen, der udfører de opgaver, som er tillagt vejbestyrelsen i henhold til lov om offentlige veje.

Stk. 4. Ved kommunalbestyrelsens pålæg af rådighedsindskrænkninger eller andre foranstaltninger efter stk. 1 skal de meddelte pålæg respekteres af indehaveren af enhver rettighed over ejendommen, medmindre andet bestemmes i det enkelte tilfælde.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan for ejerens regning lade et pålæg tinglyse på ejendommen. Hvis pålægget bortfalder, skal kommunalbestyrelsen lade pålægget aflyse fra tingbogen.

Kapitel 4

Beskyttelse af overfladevand m.v.

§ 27. Stoffer, der kan forurene vandet, må ikke tilføres vandløb, søer eller havet, ligesom sådanne stoffer ikke må oplægges således, at der er fare for, at vandet forurenes. Der kan dog efter § 28 gives tilladelse til, at spildevand tilføres vandløb, søer eller havet.

Stk. 2. Stoffer, jf. stk. 1, der er aflejrede i vandløb, søer eller havet, må ikke uden kommunalbestyrelsens tilladelse påvirkes, så de kan forurene vandet.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om eller bestemme, at de stoffer, der er nævnt i stk. 1, i særlige tilfælde kan tilføres vandløb, søer eller havet, samt om, at kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse herom, og om afgrænsningen i havet af den enkelte kommunes kompetence.

§ 28. Kommunalbestyrelsen giver tilladelse til, at spildevand tilføres vandløb, søer eller havet, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Miljøministeren giver tilladelse i henhold til stk. 1 til udledning af spildevand fra listevirksomheder, for hvilke ministeren meddeler godkendelse i henhold til § 40, medmindre anlægget har en kapacitet på 30 personækvivalenter eller derunder.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen giver tilladelse til tilslutning af spildevand til anlæg, der tilhører spildevandsforsyningsselskaber omfattet af § 2, stk. 1, i vandsektorloven, samt dertil hørende udløbsledninger under overholdelse af tilladelsen i stk. 1.

Stk. 4. Der er tilslutningspligt for ejendomme, når stikledning er ført frem til grundgrænsen. Kommunalbestyrelsen afgør, hvornår den fysiske tilslutning skal være gennemført. Kommunalbestyrelsens afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsens afgørelse efter stk. 1 og stk. 3 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed, når afgørelsen omfatter udledning fra anlæg med en kapacitet på 30 personækvivalenter eller derunder.

§ 29. Miljøministeren kan fastsætte regler vedrørende behandlingen af sager efter § 28. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, hvilke krav der kan stilles til spildevandets rensning og til spildevandsprojekter, samt om, hvilke vilkår der kan knyttes til tilladelser efter § 28 og påbud efter § 30, herunder om frister. Ministeren kan desuden fastsætte regler om hel eller delvis ophævelse af tilslutningsret og -pligt til spildevandsforsyningsselskaber omfattet af § 2, stk. 1, i vandsektorloven.

§ 30. Hvis et spildevandsanlæg ikke fungerer miljømæssigt forsvarligt, herunder ikke opfylder eller tilgodeser de krav, der er fastsat efter § 28 og § 29, samt forudsætninger fastsat efter § 32, stk. 5, kan tilsynsmyndigheden påbyde, at der foretages den nødvendige forbedring eller fornyelse af anlægget. Tilsynsmyndigheden kan endvidere ændre vilkår fastsat i en tilladelse efter § 28, hvis de tidligere fastsatte vilkår må anses for utilstrækkelige eller uhensigtsmæssige.

Stk. 2. Kan forureningen ikke afhjælpes, kan tilsynsmyndigheden nedlægge forbud imod fortsat drift af anlægget.

Stk. 3. Medfører forureningen overhængende alvorlig fare for sundheden, kan forbud umiddelbart nedlægges.

Stk. 4. Tilsynsmyndighedens afgørelse efter stk. 1-3 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed, når anlæggets kapacitet er på 30 personækvivalenter eller derunder.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at kommunalbestyrelsens påbud efter stk. 1-3 vedrørende anlæg med en kapacitet på 30 personækvivalenter eller derunder skal opfyldes ved etablering af nedsivning, såfremt der kan nedsives i området. Der skal dog ikke etableres nedsivning i det omfang, der etableres andre spildevandsløsninger, der ikke medfører udledning, såfremt der kan opnås tilladelse hertil og etableringen sker inden en af kommunalbestyrelsen fastsat frist. Kommunalbestyrelsens afgørelse kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 6. Miljøministeren kan fastsætte bindende tidsfrister for, hvornår påbud efter stk. 1-3 skal være meddelt for anlæg med en kapacitet på 30 personækvivalenter eller derunder eller for anlæg omfattet af § 28, stk. 3.

Stk. 7. Spildevandsanlæg etableret af spildevandsforsyningsselskaber omfattet af § 2, stk. 1, i vandsektorloven efter § 7 a i lov om betalingsregler for spildevandsanlæg m.v.[10)] er private, selv om de drives og vedligeholdes af spildevandsforsyningsselskabet.

§ 31. Miljøministeren træffer afgørelse om udførelse af fælles spildevandsanlæg i tilfælde af uenighed mellem de pågældende spildevandsforsyningsselskaber.

Stk. 2. Ministerens afgørelse efter stk. 1 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om udførelse, drift og vedligeholdelse af spildevandsanlæg.

§ 32. Kommunalbestyrelsen udarbejder en plan for bortskaffelse af spildevand i kommunen, hvor kloakeringsområder for de enkelte spildevandsforsyningsselskaber, som er omfattet af § 2, stk. 1, i vandsektorloven, fastlægges. En spildevandsplan kan helt eller delvis udarbejdes i samarbejde med andre kommuner.

Stk. 2. I spildevandsplanen fastlægger kommunalbestyrelsen områder inden for eksisterende eller planlagte kloakerede områder til håndtering af tag- og overfladevand, jf. stk. 1, 1. pkt., hvor terrænnært grundvand medfører en fare for oversvømmelse af infrastruktur og bygninger eller for uønsket indsivning i spildevandsanlæg, der tilhører spildevandsforsyningsselskaber, som er omfattet af § 2, stk. 1, i vandsektorloven.

Stk. 3. Spildevandsplanen må ikke stride mod regler om indsatsprogram udstedt med hjemmel i lov om vandplanlægning, kommuneplanen og forudsætninger efter stk. 5.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsens vedtagelse af en spildevandsplan kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om planlægningen efter stk. 1 og 2, herunder om planens indhold, inddragelse af offentligheden, tidsfrister og procedure herfor. Inddragelse af offentligheden kan ske udelukkende ved digital annoncering. Ministeren kan endvidere bestemme og fastsætte regler om, at nærmere angivne forudsætninger, herunder kortlægning, data m.v., skal lægges til grund for planlægningen og administrationen af loven. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om, at visse områder ikke må fastlægges efter stk. 2.

Stk. 6. Miljøministeren kan efter forhandling med klima-, energi- og forsyningsministeren og erhvervs- og konkurrencekraftsministeren fastsætte regler om,

1) at et serviceniveau for håndtering af tag- og overfladevand i planlægningen efter stk. 1 skal fastsættes af kommunalbestyrelsen til et samfundsøkonomisk hensigtsmæssigt niveau,
2) at kommunalbestyrelsen skal lægge specifikke kortlægninger, data, beregninger og vurderinger til grund ved fastsættelse af det samfundsøkonomisk hensigtsmæssige niveau, jf. nr. 1,
3) at kommunalbestyrelsen i planlægningen efter stk. 1 kan pålægge spildevandsforsyningsselskaberne at fastsætte et serviceniveau for håndtering af tag- og overfladevand i henhold til regler fastsat i medfør af denne bestemmelse og § 32 b, stk. 7, og at lægge specifikke forudsætninger til grund for den samfundsøkonomiske analyse, og
4) at kommunalbestyrelsen skal offentliggøre de kortlægninger, data, beregninger og vurderinger, som kommunalbestyrelsen har lagt til grund for fastsættelse af serviceniveauer.

§ 32 a. Den, der er ansvarlig for driften af et spildevandsforsyningsselskab, der er omfattet af § 2, stk. 1, i vandsektorloven, skal efter anmodning fra kommunalbestyrelsen give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som har betydning for kommunalbestyrelsens planlægning efter § 32, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at den, der er ansvarlig for driften af et spildevandsforsyningsselskab som nævnt i stk. 1, efter anmodning fra kommunalbestyrelsen og for egen regning skal udarbejde og udlevere

1) oversvømmelseskort vedrørende sandsynlighed for oversvømmelse som følge af kapacitetsproblemer i spildevandsanlæg eller i dele heraf på arealer, der normalt ikke er dækket af vand, og
2) oplysninger i øvrigt om sandsynlighed for oversvømmelser som følge af kapacitetsproblemer i spildevandsanlæg eller i dele heraf, herunder om mulige forebyggende tiltag.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om de i stk. 2 nævnte kort og oplysninger, herunder om krav til indhold og udarbejdelse, tekniske krav i øvrigt og krav om digital fremsendelse i bestemte it-systemer, særlige digitale formater el.lign.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsens anmodninger efter stk. 1 og efter regler, der er fastsat i medfør af stk. 2, kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

§ 32 b. Spildevandsforsyningsselskaber, som er omfattet af § 2, stk. 1, i vandsektorloven, er forpligtet til at forsyne ejendomme i spildevandsforsyningsselskabets kloakeringsområde som fastlagt af kommunalbestyrelsen, jf. § 32.

Stk. 2. Spildevandsforsyningsselskaber, som er omfattet af § 2, stk. 1, i vandsektorloven, er forpligtet til at forsyne områder som fastlagt af kommunalbestyrelsen, jf. § 32, stk. 2, med grundvandssænkende foranstaltninger i spildevandsforsyningsselskabets kloakeringsområde, jf. stk. 1, hvis det er samfundsøkonomisk hensigtsmæssigt efter regler fastsat i medfør af stk. 8.

Stk. 3. Spildevandsforsyningsselskaber, som er omfattet af § 2, stk. 1, i vandsektorloven, må ikke anlægge ledningsnet i strid med spildevandsplanen, jf. § 32, stk. 1 og 2. Spildevandsforsyningsselskaber

er dog alene forpligtet til at opfylde et i spildevandsplanen fastsat serviceniveau for håndtering af tag- og overfladevand, hvis det er fastsat i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af § 32, stk. 6. Hvis kommunalbestyrelsen i spildevandsplanen har bestemt, at serviceniveau skal fastsættes af spildevandsforsyningsselskabet, eller hvis kommunalbestyrelsen i øvrigt ikke har fastsat et serviceniveau i spildevandsplanen i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af § 32, stk. 6, skal spildevandsforsyningsselskabet fastsætte et serviceniveau i henhold til regler fastsat i medfør af stk. 7 og § 32, stk. 6.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen aftaler i forbindelse med den årlige drøftelse om forsyningsforholdene i kommunen, jf. § 32 c, omfang og tidsfrist for opfyldelse af forsyningspligten, jf. stk. 1 og 2, og pligt til beregninger efter regler fastsat i medfør af stk. 8, med spildevandsforsyningsselskabet.

Stk. 5. Kan der ikke opnås en aftale, jf. stk. 4, på rimelige vilkår, eller overtrædes aftalen af spildevandsforsyningsselskabet, kan kommunalbestyrelsen påbyde spildevandsforsyningsselskaber, som er omfattet af § 2, stk. 1, i vandsektorloven, at forsyne et område inden for det kloakeringsområde, der er fastlagt i spildevandsplanen, eller at foretage beregninger efter regler fastsat i medfør af stk. 8 inden for en nærmere fastsat frist.

Stk. 6. Miljøministeren fastsætter regler om forsyningspligt, herunder omfang og tidsfrist, jf. stk. 1 og 2.

Stk. 7. Miljøministeren kan efter forhandling med klima-, energi- og forsyningsministeren og erhvervs- og konkurrencekraftsministeren fastsætte regler om,

1) at et serviceniveau for håndtering af tag- og overfladevand efter stk. 3, 3. pkt., skal fastsættes af spildevandsforsyningsselskaber, der er omfattet af § 2, stk. 1, i vandsektorloven, til et samfundsøkonomisk hensigtsmæssigt niveau,
2) at spildevandsforsyningsselskaberne skal lægge specifikke kortlægninger, data, beregninger og vurderinger til grund ved fastsættelse af det samfundsøkonomisk hensigtsmæssige niveau, og
3) at spildevandsforsyningsselskaber skal offentliggøre de serviceniveauer, de har fastsat i medfør af stk. 3, 3. pkt., og de kortlægninger, beregninger og vurderinger, der ligger til grund for serviceniveauerne, på deres hjemmeside.

Stk. 8. Miljøministeren kan fastsætte regler om følgende:

1) Pligt for spildevandsforsyningsselskaber til at beregne den samfundsøkonomiske hensigtsmæssighed ved forsyning af områder med grundvandssænkende foranstaltninger i spildevandsforsyningsselskabets kloakeringsområde, jf. stk. 2, og om tidsfrister herfor. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om beregningen af den samfundsøkonomiske hensigtsmæssighed, herunder hvilke kortlægninger, data, beregninger og vurderinger spildevandsforsyningsselskaberne skal udarbejde, foretage og lægge til grund for beregningen.
2) Pligt for spildevandsforsyningsselskaber til at inddrage kommunalbestyrelsen ved beregning af den samfundsøkonomiske hensigtsmæssighed, jf. nr. 1.
3) Pligt for spildevandsforsyningsselskaber til at offentliggøre resultatet af selskabernes beregninger, herunder hvilke kortlægninger, data, beregninger og vurderinger der indgår i beregningerne på spildevandsforsyningsselskabernes hjemmeside.

§ 32 c. Kommunalbestyrelsen drøfter årligt forsyningsforholdene i kommunen med alle spildevandsforsyningsselskaber, som er omfattet af § 2, stk. 1, i vandsektorloven.

Kapitel 5

Forurenende virksomhed

§ 33. Virksomheder, anlæg eller indretninger, der er optaget på den i § 35 nævnte liste (listevirksomhed), må ikke anlægges eller påbegyndes, før der er meddelt godkendelse heraf. Listevirksomhed må heller ikke udvides eller ændres bygningsmæssigt eller driftsmæssigt, herunder med hensyn til affaldsfrembringelsen, på en måde, som indebærer forøget forurening, før udvidelsen eller ændringen er godkendt.

Stk. 2. Den godkendende myndighed kan dog tillade, at bygge- og anlægsarbejder til anden listevirksomhed end anlæg for deponering af affald påbegyndes, før der er givet godkendelse, hvis de anlægges i overensstemmelse med en lokalplan eller byplanvedtægt. Den godkendende myndigheds afgørelser kan ikke påklages til anden administrativ myndighed. Bygge- og anlægsarbejder sker på bygherrens ansvar.

Stk. 3. Miljøministeren kan for bestemte listevirksomheder fastsætte regler, der begrænser godkendelsesmyndighedens adgang til at meddele tilladelse efter stk. 2 i tilfælde, hvor risikoen for større uheld med farlige stoffer ændres.

§ 34. Godkendelse efter dette kapitel skal fastsætte vilkår for listevirksomhedens etablering og drift, herunder den kontrol, som den for virksomheden ansvarlige selv skal foretage.

Stk. 2. For anlæg for deponering af affald og anlæg for håndtering af udvindingsaffald skal der tillige fastsættes vilkår om nedlukning og efterbehandling.

Stk. 3. For ferskvandsdambrug skal der fastsættes vilkår om etablering af afgitringer med henblik på begrænsning af forurening og af hensyn til beskyttelsen af faunaen i vandløb og søer i øvrigt.

Stk. 4. Godkendelsesmyndigheden kan nægte godkendelse eller fastsætte særlige vilkår i godkendelsen, herunder vilkår om sikkerhedsstillelse efter reglerne i § 39 a, såfremt ansøgeren, medlemmer af ansøgerens direktion eller bestyrelse eller andre, der kan øve bestemmende indflydelse på virksomhedens drift, er omfattet af § 40 a.

Stk. 5. Spørgsmål om tilladelse til udledning af spildevand direkte til vandløb, søer eller havet fra en listevirksomhed behandles samtidig med afgørelsen om godkendelse efter dette kapitel og indgår i godkendelsen. Vilkår for udledningen af spildevand behandles efter reglerne i dette kapitel.

Stk. 6. Afslag på ansøgning om godkendelse kan ikke påklages til anden administrativ myndighed, hvis begrundelsen for afslaget er, at lokaliseringen af virksomheden det pågældende sted vil være i strid med bestemmelser i kommuneplan[11)] eller lokalplan.

§ 35. Miljøministeren udfærdiger en liste over særlig forurenende virksomheder, anlæg og indretninger, som er omfattet af godkendelsespligten i § 33.

Stk. 2. Ministeren fastsætter nærmere regler om godkendelse af listevirksomhed, herunder hvilke oplysninger en ansøgning om godkendelse skal indeholde, samt i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår en godkendelse efter § 33 kan meddeles. Ministeren kan herunder bestemme, at der skal gælde særlige krav for bestemte listevirksomheder, herunder krav om foranstaltninger mod forsætlige skadevoldende handlinger.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om en kvælstofpulje til brug for godkendelsesmyndighedens behandling og afgørelse af sager om godkendelse efter § 33 af miljø- og ressourceeffektive dambrug, herunder om godkendelsesmyndighedens pligt til at ansøge ministeren om tildeling fra kvælstofpuljen, ansøgningsrunder, ansøgningens indhold og oplysninger samt tildelingskriterier. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om gyldighedsperioden for tilladelser til brug af kvælstof, herunder tilladelser meddelt i årene 2019 og 2020.

§ 35 a. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at listevirksomheder periodisk skal udarbejde et grønt regnskab med oplysninger om virksomhedens miljøforhold. Ministeren kan herunder fastsætte regler om,

1) hvilke listevirksomheder der skal udarbejde et grønt regnskab,
2) udarbejdelsen, formen og indholdet af det grønne regnskab, herunder hyppigheden for opdatering af oplysninger i regnskabet,
3) procedurer for udarbejdelsen af det grønne regnskab, herunder om anmeldepligt, kvalitetssikring og vurdering af visse miljøoplysninger i regnskabet, fristerne herfor samt pligt for virksomhederne til at opbevare miljøoplysninger og relevant materiale i tilknytning hertil i et nærmere angivet tidsrum, og
4) frister for indsendelse af det grønne regnskab.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at kvalitetsvurderingen af visse miljøoplysninger i det grønne regnskab kan varetages af private certificeringsorganer. De private certificeringsorganer skal være akkrediteret til at certificere en virksomheds miljøledelsessystem.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at virksomheder, der ikke er forpligtet til at indsende et grønt regnskab, frivilligt kan indsende og få offentliggjort et grønt regnskab.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at ministeren som tvangsmiddel kan pålægge bestyrelsen, direktionen eller et tilsvarende ledelsesorgan for en listevirksomhed, der undlader at indsende grønt regnskab, ugentlige eller månedlige tvangsbøder.

Stk. 5. Uanset bestemmelserne i kapitel 9 er tilsynsmyndigheden ikke forpligtet til at påse overholdelsen af regler udstedt i medfør af stk. 1-4, bortset fra virksomhedernes pligt til at lade regnskabet kvalitetsvurdere efter regler udstedt i medfør af stk. 1, nr. 3.

§ 35 b. Miljøministeren kan til opfyldelse af internationale forpligtelser fastsætte regler om pligt for virksomheder til at

1) afgive miljøoplysninger og om formen herfor,
2) opbevare miljøoplysninger og relevant materiale i tilknytning hertil i et nærmere angivet tidsrum og
3) offentliggøre miljøoplysninger.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at ministeren som tvangsmiddel kan pålægge bestyrelsen, direktionen eller et tilsvarende ledelsesorgan i en virksomhed, der undlader at afgive eller offentliggøre oplysninger, der er omfattet af regler udstedt i medfør af stk. 1 eller af regler i EU-forordninger, ugentlige eller månedlige tvangsbøder.

§ 35 c. Miljøministeren fastsætter regler om, at bestemte listevirksomheder, som bruger, fremstiller eller frigiver relevante, farlige stoffer, skal udarbejde en rapport med oplysninger om og dokumentation for jordens og grundvandets tilstand med hensyn til forurening (basistilstandsrapport) i forbindelse med godkendelse, jf. § 33, eller revurdering, jf. §§ 41 a eller 41 b.

Stk. 2. Ministeren fastsætter nærmere regler om udarbejdelse, form og indhold af basistilstandsrapporten, herunder regler om godkendelses- eller tilsynsmyndighedens afgørelse om, hvorvidt listevirksomheden er forpligtet til at udarbejde en basistilstandsrapport, og regler om, hvornår basistilstandsrapporten skal udarbejdes.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over myndighedens afgørelse om, hvorvidt en listevirksomhed skal udarbejde en basistilstandsrapport, herunder at afgørelsen i visse tilfælde ikke skal kunne påklages.

§ 35 d. Miljøministeren kan fastsætte regler om udarbejdelse af eksterne beredskabsplaner for listevirksomheder.

§ 36. En godkendelse efter § 33, stk. 1, kan omfatte yderligere planlagte udvidelser eller ændringer på betingelse af,

1) at der i ansøgningen er tilstrækkelige oplysninger om de planlagte udvidelser eller ændringer til, at godkendelsesmyndigheden kan vurdere forureningsforholdene og fastsætte de nødvendige vilkår, og
2) at udvidelserne eller ændringerne påtænkes gennemført inden for en kortere tidshorisont.

§ 37. Godkendelsesmyndighedens afgørelser af, om en virksomhed, et anlæg eller en indretning eller en ændring eller en udvidelse af sådanne er godkendelsespligtig, kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter nærmere regler om, at godkendelsesmyndighedens afgørelser om, at en virksomhed, et anlæg eller en indretning eller en ændring eller en udvidelse ikke er godkendelsespligtig, kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

§ 37 a. Den, der driver et anlæg for deponering af affald, skal foretage nedlukning og efterbehandling, når der ikke længere modtages affald med henblik på deponering. Omfanget af disse forpligtelser fastsættes i medfør af § 34, stk. 2, § 37 b og §§ 41-41 b.

Stk. 2. Inden der påbegyndes nedlukning af et bestående anlæg, skal oplysninger herom indsendes til tilsynsmyndigheden, medmindre denne efter den 1. juli 2001 har meddelt påbud om nedlukning og efterbehandling efter § 37 b, stk. 1.

§ 37 b. For alle bestående anlæg for deponering af affald skal tilsynsmyndigheden ved påbud efter § 41, stk. 1, fastsætte krav til nedlukning og efterbehandling af anlægget. § 41 a, stk. 1, finder ikke anvendelse ved udstedelse af de i 1. pkt. omhandlede påbud. Nedlægger tilsynsmyndigheden forbud imod fortsat drift efter § 41, stk. 3, skal den samtidig meddele påbud om nedlukning og efterbehandling.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter regler om, at den, der driver et bestående anlæg for deponering af affald, skal indsende nærmere angivne oplysninger til tilsynsmyndigheden til brug for myndighedens revurdering af anlæggets vilkår, herunder om fristen for indsendelse af oplysninger.

Stk. 3. Ministeren fastsætter regler om tilsynsmyndighedens revurdering, herunder om, i hvilke tilfælde der skal meddeles påbud eller forbud efter § 41.

Stk. 4. Ved bestående anlæg for deponering af affald forstås anlæg, der modtog affald med henblik på deponering før den 1. juli 2001 og er fortsat hermed eller er godkendt før denne dato, uden at modtagelse af affald med henblik på deponering er påbegyndt.

§ 37 c. Miljøministeren fastsætter regler om godkendelsesmyndighedens klassifikation af anlæg for deponering af affald og anlæg for håndtering af udvindingsaffald.

§ 38. Bestående listevirksomhed kan ansøge om godkendelse efter reglerne i dette kapitel.

Stk. 2. Miljøministeren kan begrænse adgangen til at søge godkendelse efter stk. 1 til at gælde for bestemte virksomheder af de kategorier, der er optaget på listen.

§ 39. Bestående listevirksomheder, der ikke har en samlet godkendelse, skal indsende ansøgning herom til godkendelsesmyndigheden.

Stk. 2. På grundlag af ansøgningen og en vurdering af listevirksomhedens drifts- og forureningsforhold træffer godkendelsesmyndigheden afgørelse om, hvorvidt der kan gives virksomheden godkendelse, eller om der skal meddeles påbud om at foretage foranstaltninger til at nedbringe virksomhedens forurening eller nedlægges forbud mod driften eller foretagelse af bestemte aktiviteter.

Stk. 3. Miljøministeren fastsætter nærmere regler om behandlingen af ansøgning om godkendelse af bestående virksomheder, herunder om fristen for indsendelse af ansøgning til godkendelsesmyndigheden.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om godkendelse af virksomheder, anlæg eller indretninger, der optages på den i § 35 nævnte liste, herunder om indsendelse af ansøgning og behandling heraf.

§ 39 a. Listevirksomheder, der

1) udvinder metaller af kabler,
2) foretager skylning eller rengøring af tromler til opbevaring af kemikalier eller kemikalieaffald,
3) driver ophugningsanlæg, herunder bilophugning,
4) udtager hårde mekaniske genstande eller lignende af f.eks. apparater, maskiner, motorer m.v. med henblik på videresalg eller
5) foretager mekanisk fragmentering af metalaffald,

skal etablere sikkerhedsstillelse over for godkendelsesmyndigheden. Sikkerhedsstillelsen skal dække tilsynsmyndighedens udgifter til videretransport og destruktion eller anden håndtering af affaldet ved en selvhjælpshandling, jf. § 69 og § 70.

Stk. 2. Godkendelsesmyndigheden kan endvidere stille krav om etablering af sikkerhedsstillelse over for listevirksomheder, såfremt virksomhedens ejer eller ansvarlige ledelse er omfattet af § 40 a.

Stk. 3. Undtaget fra bestemmelsen i stk. 1 er listevirksomheder, der behandler bygge- og anlægsaffald, samt listevirksomheder, der udtager kølemidler af kasserede køleskabe fra private husstande.

Stk. 4. Godkendelsesmyndigheden fastsætter nærmere vilkår om sikkerhedsstillelsen i forbindelse med godkendelse af listevirksomheden, jf. § 33.

Stk. 5. Godkendelsesmyndigheden kan regulere sikkerhedsstillelsens størrelse, såfremt grundlaget for beregningen af størrelsen ændres væsentligt.

Stk. 6. Miljøministeren godkender forslag til kollektiv sikkerhedsstillelse for virksomheder, eller kategorier af disse, som nævnt i stk. 1. Ministeren træffer samtidig afgørelse om ophævelse af vilkår om sikkerhedsstillelse fastsat af godkendelsesmyndigheden.

Stk. 7. Ministerens afgørelser efter stk. 6 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

§ 39 b. Den, der driver anlæg for deponering af affald eller anlæg for håndtering af udvindingsaffald, skal over for godkendelsesmyndigheden stille sikkerhed for de forpligtelser, herunder til nedlukning og efterbehandling, som påhviler virksomheden. Sikkerhedsstillelsen skal dække tilsynsmyndighedens udgifter til håndhævelse af forpligtelserne ved en selvhjælpshandling, jf. § 69 og § 70.

Stk. 2. Ministeren fastsætter nærmere regler om godkendelsesmyndighedens fastsættelse af vilkår om sikkerhedsstillelse, jf. stk. 1. Ministeren kan herunder fastsætte regler om

1) beregning og efterfølgende regulering af sikkerhedsstillelsens størrelse,
2) sikkerhedsstillelse ved overdragelse, og
3) at der for visse anlæg ikke skal stilles sikkerhed.

§ 39 c. Miljøministeren kan til opfyldelse af internationale aftaler fastsætte regler, der supplerer kravene til skibsophugningsanlæg og godkendelsesordningen efter EU-forordningen om ophugning af skibe.

§ 40. Afgørelse om godkendelse efter dette kapitel træffes af kommunalbestyrelsen eller af miljøministeren. Ministeren fastsætter nærmere regler herom, herunder om, hvilke virksomheder kommunalbestyrelsen henholdsvis miljøministeren skal godkende.

§ 40 a. Anvendelse af § 34, stk. 4, og § 41 d finder sted over for følgende:

1) Personer, der er blevet frakendt retten til at drive forurenende virksomhed i henhold til denne lovs § 110 b, § 95 i lov om husdyrbrug og anvendelse af gødning m.v. eller i henhold til straffelovens § 79.
2) Personer, der er dømt efter straffelovens § 196.
3) Personer og selskaber m.v., der er straffet efter denne lovs § 110, stk. 2, § 91, stk. 2, i lov om husdyrbrug og anvendelse af gødning m.v. eller tilsvarende bestemmelser fastsat i bekendtgørelser, der er udstedt med hjemmel i loven eller lov om husdyrbrug og anvendelse af gødning m.v., såfremt der er fastsat frihedsstraf eller bøde på 10.000 kr. eller derover, og såfremt der ikke er forløbet mere end ti år fra den strafbare handling.
4) Personer og selskaber m.v., der har gæld på 100.000 kr. eller derover til det offentlige for selvhjælpshandlinger foretaget af tilsynsmyndigheden i medfør af denne lovs § 69 og § 70, såfremt denne gæld er vedgået eller fastslået ved en domstol. Det er endvidere en betingelse, at gælden er forfalden og ikke er omfattet af en overholdt aftale om henstand eller afdragsvis betaling, samt at der er fremsendt to rykkere til skyldneren.

§ 40 b. Miljøministeren opretter et register over de personer og selskaber m.v., der er omfattet af § 40 a. Registret kan oprettes på edb efter ministerens bestemmelse herom.

Stk. 2. I sager, der afsluttes ved dom, og i sager, der afgøres endeligt ved anklagemyndigheden med bødevedtagelse, foretager anklagemyndigheden indberetning til registret. I sager om gæld til det offentlige for selvhjælpshandlinger foretager den pågældende tilsynsmyndighed indberetning til registret.

Stk. 3. Forinden der sker registrering, gives der meddelelse herom til den pågældende person eller det pågældende selskab m.v.

§ 41. Hvis en listevirksomhed medfører væsentlig forurening, kan tilsynsmyndigheden meddele påbud om, at forureningen skal nedbringes, herunder at der skal gennemføres bestemte foranstaltninger. Tilsynsmyndigheden kan endvidere meddele påbud, hvis en listevirksomhed skønnes at indebære en nærliggende risiko for væsentlig forurening, herunder ved forsætlige skadevoldende handlinger. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om muligheden for at meddele påbud om foranstaltninger mod forsætlige skadevoldende handlinger.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden kan meddele påbud om, at afgitringer ved ferskvandsdambrug skal etableres eller ændres, hvis det i øvrigt er nødvendigt af hensyn til beskyttelsen af faunaen i vandløb og søer.

Stk. 3. Hvis forureningen ikke kan nedbringes, kan tilsynsmyndigheden nedlægge forbud imod fortsat drift og eventuelt forlange virksomheden fjernet.

§ 41 a. Indtil der er forløbet otte år efter meddelelsen af en godkendelse efter dette kapitel, må tilsynsmyndigheden ikke meddele påbud eller forbud efter § 41.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden skal dog tage godkendelsen op til revurdering og om nødvendigt meddele påbud eller forbud efter § 41, hvis

1) der er fremkommet nye oplysninger om forureningens skadelige virkning,
2) forureningen medfører miljømæssige skadevirkninger, der ikke kunne forudses ved godkendelsens meddelelse,
3) forureningen i øvrigt går ud over det, som blev lagt til grund ved godkendelsens meddelelse,
4) væsentlige ændringer i den bedst tilgængelige teknik skaber mulighed for en betydelig nedbringelse af emissionerne,
5) det af hensyn til driftssikkerheden i forbindelse med processen eller aktiviteten er påkrævet, at der anvendes andre teknikker,
6) der er fremkommet nye oplysninger om sikkerhedsmæssige forhold på virksomheder, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 7 om risikobetonede processer m.v. eller om sikkerhedsmæssige forhold ved de stoffer, som oplagres på disse virksomheder, eller
7) der i øvrigt er kommet nye oplysninger om behovet for afgitringer på ferskvandsdambrug af hensyn til beskyttelsen af faunaen i vandløb og søer.

Stk. 3. Miljøministeren fastsætter regler om, at tilsynsmyndigheden ud over de tilfælde, der er nævnt i stk. 2, skal tage godkendelsen af bestemte listevirksomheder op til revurdering, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde EU-retlige krav eller andre internationale forpligtelser, og om nødvendigt meddele påbud eller forbud efter § 41.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om, hvordan sager om revurdering skal behandles.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om, at den i stk. 1 og § 41 b, stk. 1, omtalte tidsfrist nedsættes for bestemte listevirksomheder, dog ikke til under fire år.

§ 41 b. Når der er forløbet otte år efter meddelelsen af en godkendelse efter dette kapitel, kan tilsynsmyndigheden ændre vilkårene heri ved påbud eller nedlægge forbud imod fortsat drift, jf. § 41. Ministeren fastsætter regler om, at tilsynsmyndigheden regelmæssigt eller samtidig med relevante afgørelser efter anden lovgivning skal tage godkendelser af bestemte listevirksomheder op til revurdering og om nødvendigt meddele påbud eller forbud efter § 41.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden skal tage godkendelsen op til revurdering og om nødvendigt meddele påbud eller forbud efter § 41 i de tilfælde, som er nævnt i § 41 a, stk. 2, eller i regler udstedt i medfør af § 41 a, stk. 3.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, hvordan sager om revurdering skal behandles.

Stk. 4. Ministeren fastsætter regler om, at andre afgørelser om den samme virksomhed efter bestemmelser i loven eller efter regler udstedt i medfør af loven eller efter lov om husdyrbrug og anvendelse af gødning m.v. om nødvendigt skal ændres i forbindelse med revurderinger som nævnt i stk. 1 og 2 og i § 41 a, stk. 2.

§ 41 c. Tilsynsmyndigheden kan umiddelbart nedlægge forbud imod fortsat drift og eventuelt forlange virksomheden fjernet, hvis forureningen medfører overhængende alvorlig fare for sundheden.

§ 41 d. Tilsynsmyndigheden kan tilbagekalde en godkendelse eller fastsætte særlige vilkår i en eksisterende godkendelse, herunder vilkår om sikkerhedsstillelse, jf. § 39 a, såfremt

1) indehaveren, medlemmer af indehaverens direktion eller bestyrelse eller andre, der kan udøve bestemmende indflydelse på virksomhedens drift, bliver omfattet af § 40 a,
2) personer eller selskaber m.v., der er omfattet af § 40 a, bliver ejer eller medejer af virksomheden, eller
3) personer, der er omfattet af § 40 a, indtræder i bestyrelse eller direktion i et selskab m.v., der driver godkendt virksomhed.

Stk. 2. Ved indbringelse af afgørelser efter stk. 1 for domstolene kan domstolene tillægge søgsmålet opsættende virkning.

§ 41 e. For anlæg for deponering af affald og anlæg for håndtering af udvindingsaffald kan der meddeles påbud efter § 41, stk. 1, om nedlukning og efterbehandling, selv om anlægget ikke længere modtager affald med henblik på deponering.

Stk. 2. Påbud efter § 41, stk. 1, om nedlukning og efterbehandling af anlæg for deponering af affald og anlæg for håndtering af udvindingsaffald kan meddeles, selv om påbudsadressaten ikke har rådighed over ejendommen på påbudstidspunktet, forudsat at rådigheden bestod den 1. juli 2001 eller senere for anlæg for deponering af affald og den 19. december 2017 eller senere for anlæg for håndtering af udvindingsaffald.

Stk. 3. Den, der har rådighed over en ejendom, hvor der er anlæg for deponering af affald eller anlæg for håndtering af udvindingsaffald, skal tåle, at foranstaltninger gennemføres til efterkommelse af påbud eller vilkår om nedlukning og efterbehandling.

Stk. 4. Forpligtelsen i henhold til stk. 3 gælder for den, der har erhvervet rådigheden over ejendommen efter den 1. juli 2001 for anlæg for deponering af affald og den 19. december 2017 for anlæg for håndtering af udvindingsaffald.

Stk. 5. Hvis moniteringsboringer med henblik på grundvandsmonitering eller udførelse af prøveboringer skal etableres på fremmed grund, kan der fastsættes vilkår efter § 34, stk. 2, henholdsvis meddeles påbud efter § 41, stk. 1, forudsat den nødvendige rådighed er etableret ved aftale, jf. § 41 f, stk. 3, eller etableres ved ekspropriation efter § 58, stk. 2. Tilladelse efter lov om miljøbeskyttelse til at etablere moniterings- og prøveboringer efter 1. pkt. er ikke fornøden.

§ 41 f. Godkendelsesmyndigheden lader oplysning om pligten efter § 41 e, stk. 3, tinglyse på ejendommen for driftsherrens regning.

Stk. 2. Myndigheden lader tinglysningen efter stk. 1 aflyse, når efterbehandlingen er afsluttet.

Stk. 3. Godkendelses- henholdsvis tilsynsmyndigheden lader aftaler, jf. § 41 e, stk. 5, tinglyse som servitut på ejendommen for driftsherrens henholdsvis påbudsadressatens regning og med denne myndighed som påtaleberettiget.

Stk. 4. Myndigheden lader tinglysningen efter stk. 3 aflyse, når vilkår henholdsvis påbud er efterkommet.

Forurening fra andre virksomheder

§ 42. Hvis erhvervsvirksomheder, herunder private eller offentlige bygge- og anlægsarbejder, eller faste anlæg til energiproduktion, som ikke er optaget på den i § 35 nævnte liste, medfører uhygiejniske forhold eller væsentlig forurening, herunder affaldsfrembringelse, kan tilsynsmyndigheden give påbud om, at forureningen skal nedbringes, herunder påbud om gennemførelse af bestemte foranstaltninger.

Stk. 2. Påbud kan endvidere gives over for aktiviteter, som skønnes at indebære en nærliggende risiko for væsentlig forurening eller uhygiejniske forhold.

Stk. 3. Tilsynsmyndigheden kan give påbud om, at der skal foretages afhjælpende foranstaltninger over for idrætsanlæg, fritidsklubber eller lignende fritidsaktiviteter, som medfører væsentlige støjulemper for omgivelserne.

Stk. 4. Kan ulemperne ikke afhjælpes, kan tilsynsmyndigheden nedlægge forbud imod virksomheden eller aktiviteten.

Stk. 5. Bliver tilsynsmyndigheden i forbindelse med etablering, udvidelse eller ændring af en af de i stk. 1 nævnte virksomheder opmærksom på forhold, som kan forventes at medføre krav om begrænsning af virksomhedens forurening eller forbud mod virksomhedens drift, kan tilsynsmyndigheden på forhånd tilkendegive dette over for virksomheden.

Kapitel 6

Affald og bygge- og anlægsmaterialer

§ 43. Enhver, der frembringer, opbevarer, sorterer eller håndterer affald, er ansvarlig for, at der ikke opstår uhygiejniske forhold eller sker forurening af luft, vand eller jord.

§ 44. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om klassificering, håndtering, sortering og opbevaring af affald samt mærkning af indsamlingsmateriel og pligt til at anvende mærkning samt pligt til at benytte særlige affaldsmæglere, forhandlere, indsamlings- og oparbejdningsvirksomheder m.v. Reglerne kan endvidere omfatte særlige affaldstyper, affaldsmaterialer og affaldsprodukter.

Stk. 2. I regler udstedt i medfør af stk. 1 kan det bestemmes, at virksomheder, der sorterer, behandler eller oparbejder nærmere bestemte affaldstyper eller affaldsfraktioner, for egen regning skal etablere miljø- eller kvalitetsstyringssystem certificeret af en akkrediteret virksomhed.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan endvidere fastsætte regler om, at enhver indsamlingsvirksomhed, forhandler eller mægler, som handler eller formidler handler med affald over grænserne, for egen regning skal etablere et miljøstyringssystem certificeret af et akkrediteret certificeringsorgan eller verificeret af en akkrediteret miljøverifikator. Alternativt kan de lade sig inspicere af et akkrediteret inspektionsorgan.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om

1) godkendelse som indsamlingsvirksomhed for forbrændingsegnet erhvervsaffald og erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse, herunder hvilke oplysninger en ansøgning om godkendelse skal indeholde samt på hvilke vilkår en godkendelse kan meddeles, og om hvordan ansøgningen skal ske, og
2) overdragelse af virksomheders ansvar for håndtering af forbrændingsegnet erhvervsaffald og erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse og indberetning af data til en tilmeldt og godkendt indsamlingsvirksomhed for forbrændingsegnet erhvervsaffald og erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse, herunder om overdragelsesaftalens udformning og indhold.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan endvidere fastsætte regler om, at godkendelse efter stk. 4, nr. 1, kan nægtes og tilbagekaldes, såfremt den pågældende gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelighed. Afgørelse om tilbagekaldelse skal indeholde oplysning om adgangen til at begære en tilbagekaldelse indbragt for domstolene og om fristen herfor og om, at indbringelse vil have opsættende virkning.

Stk. 6. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan bestemme, at en virksomhed skal have eneret til at forestå behandlingen af en bestemt affaldsfraktion. En eneret kan gives for en periode på indtil seks år ad gangen.

Stk. 7. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at virksomheder, der indsamler eller håndterer affald af elektrisk og elektronisk udstyr, skal være certificerede for egen regning af en akkrediteret virksomhed efter europæiske standarder for håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr.

Stk. 8. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om modtagelse af affald hos virksomheder, der driver affaldsbehandlingsanlæg, herunder regler om virksomhedernes forpligtelser til at
1) kontrollere affaldets indhold,
2) afvise modtagelsen af visse typer affald,
3) underrette affaldsproducenten eller affaldsindsamleren om foretagne kontroller og
4) indberette oplysninger til brug for affaldstilsynsmyndigheden.

§ 45. Kommunalbestyrelsen forestår håndteringen af affald, medmindre andet er fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør af loven.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om kommunale affaldsordninger, herunder om
1) kommunalbestyrelsens pligt til at anvise behandlingsmuligheder for affald,
2) kommunalbestyrelsens pligt til at forestå indsamling og behandling af affald,
3) kommunalbestyrelsens pligt til at give adgang til genbrugspladser i kommunen, herunder for virksomheder, der ikke er hjemmehørende i kommunen, og om kommunalbestyrelsens pligt til at begrænse adgangen til genbrugspladser i kommunen og foretage brugerundersøgelser og
4) borgeres, grundejeres og virksomheders pligt til at benytte kommunale affaldsordninger.

Stk. 3. Når en kommunal indsamlingsordning er etableret, må indsamling af det af ordningen omfattede affald kun finde sted ved kommunalbestyrelsens foranstaltning eller bemyndigelse.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen fastsætter i et regulativ forskrifter om de kommunale affaldsordningers omfang og tilrettelæggelse m.v. Kommunalbestyrelsen fastsætter desuden i regulativet forskrifter om,
1) at meddelelser til kommunalbestyrelsen i relation til affaldsordninger omfattet af regulativet skal indgives ved anvendelse af den digitale løsning, som kommunen stiller til rådighed (digital selvbetjening),
2) at meddelelser, som ikke indgives ved digital selvbetjening, afvises af kommunalbestyrelsen,
3) at meddelelser kan indgives på en anden måde end ved digital selvbetjening, hvis der foreligger særlige forhold, der gør, at meddelelsen ikke må forventes at kunne indgives ved digital selvbetjening,
4) at kommunalbestyrelsen bestemmer, hvordan en meddelelse skal indgives, hvis der foreligger særlige forhold som nævnt i nr. 3, herunder om den skal indgives mundtligt eller skriftligt,
5) at kommunalbestyrelsen helt ekstraordinært ud over i de tilfælde, der er nævnt i nr. 3, kan undlade at afvise en meddelelse, der ikke er indgivet ved digital selvbetjening, hvis der ud fra en samlet økonomisk vurdering er klare fordele for kommunen ved at modtage meddelelsen på anden måde end digitalt, og
6) at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for kommunalbestyrelsen.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om regulativer omfattet af stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan herunder fastsætte regler om udformning, indhold, indberetning og offentliggørelse af regulativer, om indberetningsform og om inddragelse af offentligheden, herunder om udelukkende digital annoncering.

Stk. 6. Stk. 3 finder ikke anvendelse på indsamlingsordninger for forbrændingsegnet erhvervsaaffald og erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse. Producenter og importører af fiskeredskaber, der indeholder plast, og af elektrisk og elektronisk udstyr er endvidere uanset stk. 3 berettiget til individuelt eller kollektivt at etablere tilbagetagningsordninger for affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger og for udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, fra private husholdninger i overensstemmelse med regler udstedt efter § 44.[12)13)]

Stk. 7. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om borgeres, grundejeres og virksomheders pligt til at benytte en tilbagetagningsordning etableret i henhold til stk. 6 og en virksomhed, som er certificeret i henhold til regler fastsat i medfør af § 44, stk. 7.

Stk. 8. Kommunalbestyrelsen må ikke etablere anvisningsordninger for forbrændingsegnet erhvervsaffald, der ikke er farligt affald, jf. dog stk. 9.

Stk. 9. Stk. 8 finder ikke anvendelse for kommunalbestyrelser, der den 1. juli 2023 helt eller delvis ejer et affaldsforbrændingsanlæg etableret på en ø uden fast broforbindelse i kommunen, så længe anlægget er i drift.

Stk. 10. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens pligt til at overdrage indsamlet affald i affaldsfraktioner, der indeholder husholdningsemballageaffald eller erhvervsemballageaffald sammenblandet hermed, til producenter eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt emballageaffald i den pågældende kommune efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 6, 1. pkt. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om overdragelsen, herunder om, hvor og hvordan overdragelsen skal finde sted, og tidsfrister for afhentningen.

Stk. 11. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens pligt til at betale eller opkræve betaling fra producenter eller disses kollektive ordninger for den videre transport og behandling af det affald, som ikke udgør emballageaffald, jf. regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 7, 1. pkt., og som kommunalbestyrelsen har overdraget til producenter eller disses kollektive ordninger efter regler fastsat i medfør af stk. 10. Fastsætter ministeren regler efter 1. pkt., fastsætter ministeren i den forbindelse regler om kommunalbestyrelsens betaling til eller opkrævning af betaling fra producenter eller disses kollektive ordninger, herunder regler om opgørelse for afholdte udgifter eller opnåede indtægter og dokumentation herfor.

§ 45 a. (Ophævet)

§ 45 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om

1) fordeling af kompetencen mellem stat og kommuner i forbindelse med klassificering af skibe som affald,
2) statens og kommunernes behandling af sager om klassificering af skibe som affald, herunder myndighedernes indbyrdes koordination,
3) pligt for købere, sælgere og eksportører af skibe til at underrette den kompetente kommunalbestyrelse om salg, anden overdragelse eller påtænkt eksport af et skib beliggende i en dansk havn, og
4) at skibe med destination uden for EU/EØS ikke må eksporteres, førend der er truffet afgørelse om, hvorvidt skibet må anses som affald efter den til hver tid gældende bekendtgørelse om affald.

§ 45 c. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om krav om selektiv nedrivning af visse byggerier eller dele heraf, herunder om følgende:

1) Bygherrens forpligtelser.
2) Miljø- og ressourcekoordinatorens forpligtelser og uddannelse og regler om egenbetaling for uddannelsen.
3) Nedrivningsvirksomhedens forpligtelser og autorisation, herunder at autorisation kan nægtes, tilbagekaldes og bortfalde.
4) Den ressourceansvarliges forpligtelser, uddannelse og regler om egenbetaling for uddannelsen.
5) Kommunalbestyrelsens behandling og vurdering af nedrivningsplaner.

Stk. 2. En afgørelse om tilbagekaldelse af autorisation efter regler udstedt i medfør af stk. 1, nr. 3, kan af den nedrivningsvirksomhed, som er afgørelsens adressat, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning om indbringelse for domstolene skal fremsættes over for Miljøstyrelsen, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende virksomhed. Miljøstyrelsen anlægger sag mod nedrivningsvirksomheden i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 3. En anmodning efter stk. 2 har opsættende virkning, medmindre retten ved kendelse bestemmer andet.

§ 45 d. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om oprettelse af registre over

1) virksomheder, der indsamler affald,
2) affaldstransportører,
3) anlæg, der behandler genanvendeligt erhvervsaffald,
4) forhandlere og mæglere af affald og
5) personer, der har bevis for at kunne forestå indberetning af data og miljømæssig forsvarlig håndtering af affaldet, jf. § 7, stk. 3, nr. 4.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan endvidere fastsætte regler om virksomheders, anlægs, transportørers, forhandleres og mægleres og personers pligt til at tilmelde sig registrene og om deres pligt til at indberette oplysninger hertil.

§ 45 e. Kommunalbestyrelsen skal udbyde opgaver med og indgå kontrakt om behandling af forbrændingsegnet affald, der ikke er farligt affald, og som er omfattet af en kommunal indsamlingsordning, efter udbudsloven og regler udstedt i medfør heraf, jf. dog 2. pkt. og stk. 2-4. Regler om ordregiverinterne aftaler og kontrakter mellem ordregivere og om kontrakter mellem ordregivende myndigheder i udbudsloven og i regler udstedt i medfør heraf finder ikke anvendelse.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal indgå kontrakt, jf. stk. 1, med virkning senest fra den 1. juli 2025, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Kommunalbestyrelser, der før den 1. juli 2023 har udbudt opgaver med og indgået kontrakt om behandling af forbrændingsegnet affald med et affaldsforbrændingsanlæg, som kommunen ejer helt eller delvis, skal med virkning senest fra den 1. juli 2028 indgå kontrakt, jf. stk. 1.

Stk. 4. Stk. 1 finder ikke anvendelse for kommunalbestyrelser, der den 1. juli 2023 helt eller delvis ejer et affaldsforbrændingsanlæg etableret på en ø uden fast broforbindelse i kommunen, så længe anlægget er i drift.

§ 45 f. Forsyningstilsynet udarbejder understøttende materiale og konkurrencefremmende tiltag til brug for afholdelse af udbud efter § 45 e, stk. 1.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal indberette til Forsyningstilsynet, hvis kommunalbestyrelsen ved afholdelse af udbud ikke følger konkurrencefremmende tiltag, som Forsyningstilsynet har udarbejdet i medfør af stk. 1, og indberette årsagen til, at de konkurrencefremmende tiltag ikke følges.

Stk. 3. Forsyningstilsynet kan meddele påbud om indberetning efter stk. 2.

Stk. 4. Forsyningstilsynet fastsætter nærmere regler om kommunalbestyrelsens indberetninger efter stk. 2.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal følge de konkurrencefremmende tiltag, som Forsyningstilsynet har udarbejdet i medfør af stk. 1, og om, at kommunalbestyrelsen ikke skal indberette efter stk. 2.

§ 45 g. Forsyningstilsynet fører tilsyn med, at kommunalbestyrelsen overholder § 45 f, stk. 2, og regler udstedt i medfør af § 45 f, stk. 5.

Stk. 2. Forsyningstilsynet kan meddele påbud til kommunalbestyrelsen om at bringe en kontrakt omfattet af § 45 e, stk. 1, til ophør inden for en frist, hvis
1) der er indgået en kontrakt med et affaldsforbrændingsanlæg, som kommunen ejer helt eller delvis, og
2) indberettede årsager, jf. § 45 f, stk. 2, til ikke at følge de konkurrencefremmende tiltag ikke er sagligt begrundet.

Stk. 3. Forsyningstilsynet kan offentliggøre kommunalbestyrelsens indberetninger efter § 45 f, stk. 2.

§ 45 h. Klima-, energi- og forsyningsministeren monitorerer udviklingen i forbrændingskapaciteten på affaldsforbrændingsanlæg og affaldsmedforbrændingsanlæg. Ministeren kan offentliggøre resultatet af monitoreringen.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om affaldsforbrændingsanlægs og affaldsmedforbrændingsanlægs indberetning til brug for monitorering efter stk. 1, herunder

1) hvilke oplysninger der skal indberettes, herunder oplysninger om investeringsplaner,
2) hvordan oplysningerne skal indberettes, og
3) frister for indberetning.

§ 45 i. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan inden for en pulje fastsætte regler om en ordning, hvorefter ministeren efter ansøgning fra en kommune kan meddele tilsagn om midler til delvis dækning af kommunens tab, hvis kommunen har garanteret for lån eller hæfter direkte for restgælden af anlægslån i affaldsforbrændingsanlæg omfattet af § 2 b, stk. 3, i lov om varmeforsyning eller § 4 a, stk. 1, i lov om elforsyning, herunder om, at udbetaling fra puljen kan ske efter afvikling af et affaldsforbrændingsanlæg med et beløb på op til 70 pct. af et tab. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om ordningen, herunder om følgende:
1) Opdeling af puljen.
2) Proces for ansøgning om midler, herunder tidsfrister og form.
3) Betingelser og vilkår for udbetaling af midler, dokumentationskrav og opgørelse af tab samt oplysningspligt.
4) Udvælgelseskriterier og prioritering af ansøgninger om midler.
5) Offentliggørelse af tildelte midler.
6) Annullering, ændring og bortfald af meddelte midler.
7) Tilbagebetaling, herunder betaling af renter, og genanvendelse af midler.
8) Klageadgang, herunder at klage ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.
9) At klage ikke kan indbringes for domstolene, før klageinstansens afgørelse foreligger.

§ 46. Myndighederne kan meddele påbud eller forbud med henblik på at forebygge og sikre, at affald opbevares og håndteres på forsvarlig måde.

§ 46 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om etablering af et register over oplysninger om eksisterende affaldsmængder og om affaldets håndtering.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om krav til anmeldelse, dokumentation og oplysninger om affald, herunder om myndigheders, borgeres, grundejeres, virksomheders, ejeres, køberes, sælgeres og eksportørers pligt til at foretage anmeldelse af, dokumentere og afgive oplysninger om affald, herunder i sager om klassificering af affald samt foretage undersøgelser af affald for egen regning.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om kommunalbestyrelsens pligt til at indsamle og registrere oplysninger om eksisterende og planlagte affaldsanlæg, herunder behandlings- og deponeringsanlæg, jf. dog stk. 2.

§ 46 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at kommunale anlæg, der er godkendt til behandling af genanvendeligt affald og godkendt og sat i drift inden den 26. februar 2009, fortsat kan behandle erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte de nærmere vilkår for driften af de i stk. 1 nævnte anlæg, herunder vilkår om regnskabsmæssig adskillelse.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at Forsyningstilsynet fører tilsyn med overholdelsen af de vilkår, der fastsættes i medfør af stk. 2.

§ 46 c. Klima-, energi- og forsyningsministeren udarbejder en 12-årig national plan for håndtering af affald. Planen skal revideres mindst hvert sjette år.

Stk. 2. Den nationale affaldshåndteringsplan skal indeholde:
1) En analyse af den aktuelle affaldshåndteringssituation.
2) En beskrivelse af den nationale affaldspolitik.
3) En beskrivelse af prioriteringen på affaldsområdet.

4) En beskrivelse af EU-mål og nationale mål for håndteringen af de samlede affaldsmængder og de nødvendige tiltag for at nå disse mål, herunder en vurdering af behovet for nye indsamlingsordninger og i den forbindelse særskilte indsamlingsordninger og for udbygning af den eksisterende affaldsanlægsinfrastruktur.
5) En beskrivelse af tiltag til håndtering af henkastet affald.
6) En beskrivelse af kriterierne for placeringen af fremtidige anlæg til bortskaffelse af affald.
7) En national kapacitetsplan for anlæg til bortskaffelse af affald og for anlæg, der nyttiggør blandet kommunalt affald indsamlet fra husholdninger.

Stk. 3. Ved udarbejdelsen af den nationale affaldshåndteringsplan finder § 6 b tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministerens vedtagelse af den nationale affaldshåndteringsplan efter stk. 1 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

§ 47. Kommunalbestyrelsen udarbejder en plan for håndteringen af affald i kommunen, dog ikke for erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse bortset fra affald, der afleveres på genbrugspladser i kommunen, og affald produceret af kommunale virksomheder og institutioner.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler for indholdet af de kommunale affaldsplaner, tidsfrister og procedurer i forbindelse med tilvejebringelsen samt om revision af planerne. Ministeren fastsætter endvidere nærmere regler om, hvilke oplysninger kommunerne skal fremsende til Miljøstyrelsen.

Stk. 3. Ministeren kan bestemme, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for den i stk. 2 nævnte plan, herunder fastsætte regler om eller bestemme, at planen i stk. 2 skal erstattes af en fælleskommunal plan.

§ 48. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte gebyrer til dækning af udgifter til
1) planlægning, etablering, drift og administration af affaldsordninger, jf. dog § 50 a,
2) planlægning, etablering, drift og administration af genbrugsområder på genbrugspladser i tilknytning til affaldshåndtering,
3) betaling af gebyrer efter § 48 g, stk. 1, udgifter afholdt i forbindelse med Forsyningstilsynets tilsyn efter dette kapitel eller regler udstedt i medfør heraf og omkostninger efter § 11, stk. 1, i lov om Forsyningstilsynet,
4) indsamling og registrering af oplysninger, jf. § 46 a, og
5) forskudsvis dækning af planlagte investeringer på affaldsområdet, jf. dog stk. 8 og § 50 a.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen fastsætter dog ikke gebyrer, jf. stk. 1, for indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse produceret af virksomheder, der producerer affald, som i art og mængde svarer til en husholdnings, jf. § 49 d, stk. 3, nr. 1, for indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse produceret på øer uden fast broforbindelse, jf. § 49 d, stk. 3, nr. 2, og for indsamling af forbrændingsegnet erhvervsaffald.

Stk. 3. Der skal fastsættes særskilt gebyr for hver affaldsordning baseret på de udgifter, som er opgjort i kommunalbestyrelsens regnskab. Kommunalbestyrelsen skal på anmodning udlevere oplysninger om beregningen af gebyret for hver ordning.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om principper for fastsættelse og opkrævning af gebyrer, herunder regler om fritagelse og om dokumentation for gebyrets sammensætning.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter stk. 1 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 6. Gebyrer efter stk. 1 skal, for så vidt angår husholdninger, opkræves hos den, der har tinglyst adkomst på ejendommen. Beløbene har samme pante- og fortrinsret i ejendommen.

Stk. 7. Gebyrer efter stk. 1 skal, for så vidt angår virksomheder, opkræves hos den i CVR-registeret registrerede ejer af virksomheden.

Stk. 8. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om de i stk. 1, nr. 5, nævnte henlæggelser til planlagte investeringer, herunder vilkår om sammenhæng til affaldsplaner og om kommunalbestyrelsens beslutning om henlæggelser på baggrund af konkrete, planlagte og budgetterede investeringer og deres finansiering.

§ 48 a. Kommunalbestyrelsen fastsætter og opkræver en pris svarende til markedsprisen, jf. dog stk. 2, for

1) kommunal indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse produceret af virksomheder, der producerer affald, som i art og mængde svarer til en husholdnings, jf. § 49 d, stk. 3, nr. 1,
2) kommunal indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse produceret på øer uden fast broforbindelse, jf. § 49 d, stk. 3, nr. 2,
3) kommunal behandling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse produceret på øer uden fast broforbindelse, jf. § 49 b, stk. 2, og
4) kommunal indsamling af forbrændingsegnet erhvervsaffald.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for genbrugspladser i kommunen.

Stk. 3. Forsyningstilsynet fører tilsyn med overholdelsen af kravene i stk. 1 og kan påbyde, at manglende overholdelse bringes i orden straks eller inden en nærmere angivet frist.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om principper for fastsættelse og opkrævning af priser efter stk. 1, herunder regler om dokumentation for prisernes sammensætning og om regnskabsmæssig adskillelse.

Forsyningstilsynet

§ 48 b. Kapitel 9, 9 a og 10 finder ikke anvendelse på Forsyningstilsynets afgørelser efter dette kapitel eller regler udstedt i medfør heraf.

§ 48 c. Forsyningstilsynet afgør, om der er tilstrækkelig anledning til at undersøge eller træffe afgørelse efter dette kapitel eller regler udstedt i medfør heraf, herunder om Forsyningstilsynets sagsbehandling midlertidigt eller endeligt skal indstilles.

Stk. 2. Forsyningstilsynet offentliggør sine afgørelser efter dette kapitel eller regler udstedt i medfør heraf på sin hjemmeside. Offentliggørelsen kan omfatte navnet på den relevante kommune.

§ 48 d. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke opgaver Forsyningstilsynet skal varetage, herunder opgaver med analyser og overvågningsopgaver for at sikre en velfungerende konkurrencebaseret affaldssektor.

Stk. 2. Miljøministeren kan efter forhandling med klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om opgaver med analyser og overvågning af gebyrer fastsat efter § 9 p, stk. 15, eller efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 16, som Forsyningstilsynet skal varetage.[14)]

§ 48 e. Forsyningstilsynet gør klima-, energi- og forsyningsministeren opmærksom på forhold, som tilsynet mener kan have betydning for ministeren.

Stk. 2. Forsyningstilsynet oplyser klima-, energi- og forsyningsministeren om forhold vedrørende gebyrer fastsat efter § 9 p, stk. 15, eller efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 16, som tilsynet mener kan have betydning for ministeren.

Stk. 3. Forsyningstilsynet gør Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen opmærksom på forhold, som tilsynet mener kan være i strid med konkurrencelovgivningen eller udbudslovgivningen.

§ 48 f. Forsyningstilsynet kan i forbindelse med sin opgavevaretagelse efter dette kapitel eller regler udstedt i medfør heraf indhente nødvendige oplysninger hos kommunalbestyrelsen og andre markedsaktører. Forsyningstilsynet kan meddele påbud om udlevering af oplysninger.

Stk. 2. Forsyningstilsynet kan fastsætte nærmere regler om kommunalbestyrelsens og andre markedsaktørers pligt til at videregive oplysninger i henhold til stk. 1, herunder regler om formen for indberetning, og at indberetningen skal ske elektronisk.

§ 48 g. Forsyningstilsynet opkræver et gebyr hos kommunerne til dækning af udgifter til Forsyningstilsynets drift og opgavevaretagelse efter dette kapitel eller regler udstedt i medfør heraf, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for Forsyningstilsynets opgavevaretagelse i henhold til § 50 d.

Stk. 3. Afgørelser truffet i henhold til stk. 1 og til regler udstedt i medfør af stk. 4 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 4. Forsyningstilsynet fastsætter nærmere regler om betaling og opkrævning af gebyr til dækning af udgifterne efter stk. 1.

Kommunale fællesskaber

§ 49. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan træffe bestemmelse om kommunernes pligt til at oprette, udvide deltagerkredsen af eller tilslutte sig kommunale fællesskaber for affaldshåndtering.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan endvidere træffe bestemmelse om, at kommunale fællesskaber for affaldshåndtering skal modtage affald fra kommuner, som ikke deltager i fællesskabet, samt om, at kommunerne stiller arealer til rådighed for fælleskommunale virksomheder for affaldshåndtering.

Kapacitet til destruktion af farligt affald

§ 49 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan indgå aftale om kapacitetsforpligtelse mod betaling med en eller flere virksomheder for at sikre, at der findes kapacitet til destruktion af farligt affald i Danmark.

Kommunalbestyrelsens deltagelse i aktiviteter forbundet med affald egnet til materialenyttiggørelse

§ 49 b. Kommunalbestyrelsen må ikke deltage i aktiviteter forbundet med behandling af affald egnet til materialenyttiggørelse, jf. dog stk. 2, regler udstedt i medfør af stk. 3, § 49 c, stk. 1, og § 49 g, stk. 1.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen må deltage i aktiviteter forbundet med vand- og spildevandsforsyningsaktiviteter, forsyningsaktiviteter med teknisk vand, behandling af affald produceret på øer uden fast broforbindelse og behandling af jord, som er affald.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens deltagelse, herunder betingelser og vilkår for deltagelse, i aktiviteter forbundet med

1) omlastning af affald omfattet af en kommunal affaldsordning,
2) forberedelse med henblik på genbrug af affald, der er indsamlet på genbrugspladser i kommunen,
3) behandling af haveaffald, der er indsamlet på genbrugspladser i kommunen,
4) behandling af affald produceret af kommunens egne institutioner og virksomheder og
5) materialenyttiggørelse i forbindelse med kommunale bygge- og anlægsprojekter.

§ 49 c. Forsyningstilsynet kan dispensere fra forbuddet i § 49 b, stk. 1, hvis kommunalbestyrelsen ikke har modtaget antagelige ansøgninger eller tilbud i forbindelse med en udbudsprocedure efter udbudslovens regler for tildeling af offentlige kontrakter.

Stk. 2. Aktiviteter omfattet af en dispensation meddelt efter stk. 1 skal udøves i et særskilt aktie- eller anpartsselskab med privat medejerskab. Selskabet skal drives på kommercielle vilkår.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om Forsyningstilsynets adgang til at meddele dispensation efter stk. 1, herunder om betingelser og vilkår for dispensationen, krav om indledende markedsundersøgelse, krav til kommunalbestyrelsens genudbud, dokumentationskrav og oplysningspligt. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at Forsyningstilsynet af egen drift eller på grundlag af en klage skal føre tilsyn med overholdelse af vilkår for dispensationen og have mulighed

for at give påbud om, at manglende overholdelse af vilkår for dispensationen bringes i orden straks eller inden en nærmere angivet frist.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om kommunalbestyrelsens deltagelse i de i stk. 2 nævnte selskaber, herunder om privat medejerskab.

§ 49 d. Kommunalbestyrelsen må ikke etablere affaldsordninger for eller tilbyde indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for genbrugspladser i kommunen.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan tilbyde indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse produceret

1) af virksomheder, der producerer affald, som i art og mængde svarer til en husholdnings,
2) på øer uden fast broforbindelse eller
3) af kommunens egne institutioner og virksomheder.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om kommunalbestyrelsens mulighed for at tilbyde indsamling i henhold til stk. 3.

§ 49 e. Kommunalbestyrelsen skal udbyde opgaver med behandling af affald egnet til materialenyttiggørelse omfattet af en kommunal affaldsordning, medmindre andet er fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør af loven. Udbuddet skal følge udbudslovens regler for tildeling af offentlige kontrakter. Udbudslovens regler om ordregiverinterne aftaler og kontrakter mellem ordregivere finder ikke anvendelse.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for aktiviteter omfattet af § 49 b, stk. 2, eller regler udstedt i medfør af § 49 b, stk. 3.

§ 49 f. Kommunalbestyrelsen må ikke eje automatiserede sorteringsanlæg til indledende sortering af affald eller til sortering af affald egnet til materialenyttiggørelse fra farligt affald eller forbrændings- eller deponeringsegnet affald, jf. dog stk. 2 og § 49 g, stk. 2.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan dispensere fra forbuddet i stk. 1, for så vidt angår anlæg til sortering af affald egnet til materialenyttiggørelse fra restaffald.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om adgangen til at meddele dispensation efter stk. 2, herunder regler om dokumentationskrav og oplysningspligt, og om, at kommunalbestyrelsen skal have foretaget irreversible investeringer i et projekt, der har til formål at etablere et automatiseret sorteringsanlæg.

§ 49 g. [15)] Kommunalbestyrelsen kan uanset § 49 b, stk. 1, fortsat deltage i aktiviteter forbundet med behandling af affald egnet til materialenyttiggørelse omfattet af en kommunal affaldsordning, når aktiviteterne er knyttet til et helt eller delvis kommunalt ejet behandlingsanlæg,

1) som er godkendt til behandling af affald egnet til materialenyttiggørelse og sat i drift senest den 16. juni 2020, eller
2) som kommunalbestyrelsen senest den 16. juni 2020 har foretaget væsentlige irreversible investeringer i etableringen af.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan uanset § 49 f, stk. 1, fortsat eje automatiserede sorteringsanlæg til indledende sortering af affald eller til sortering af affald egnet til materialenyttiggørelse fra farligt affald eller forbrændings- eller deponeringsegnet affald,

1) som er godkendt og sat i drift senest den 1. juli 2022, eller
2) som kommunalbestyrelsen senest den 1. juli 2022 har foretaget væsentlige irreversible investeringer i etableringen af.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen må ikke foretage reinvesteringer i de i stk. 1 og 2 nævnte anlæg. Der må dog afholdes udgifter til almindeligt vedligehold.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om fortsat deltagelse i de i stk. 1 nævnte aktiviteter, herunder om betingelser og vilkår for deltagelsen, dokumentationskrav

og oplysningspligt. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om fortsat kommunalt ejerskab af de i stk. 2 nævnte anlæg, herunder om betingelser og vilkår for fortsat ejerskab, dokumentationskrav og oplysningspligt.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at Forsyningstilsynet af egen drift eller på grundlag af en klage skal føre tilsyn med overholdelse af vilkår for fortsat deltagelse i de i stk. 1 nævnte aktiviteter og fortsat kommunalt ejerskab af de i stk. 2 nævnte anlæg. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan endvidere fastsætte regler om Forsyningstilsynets mulighed for at give påbud om, at manglende overholdelse af vilkår for fortsat deltagelse i de i stk. 1 nævnte aktiviteter og vilkår for fortsat kommunalt ejerskab af de i stk. 2 nævnte anlæg bringes i orden straks eller inden en nærmere angivet frist.

§ 49 h. [16] Aktiviteter i henhold til § 49 g, stk. 1 og 2, skal fra den 1. januar 2024 udskilles i et eller flere særskilte selskaber, som drives på kommercielle vilkår i aktie- eller anpartsselskabsform, og som ikke udøver andre aktiviteter end aktiviteter forbundet med behandling af affald egnet til materialenyttiggørelse, indledende sortering af affald og sortering af affald egnet til materialenyttiggørelse fra farligt affald eller forbrændings- eller deponeringsegnet affald.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan levere service- og administrationsydelser til de efter stk. 1 udskilte selskaber, som kommunalbestyrelsen deltager i. Aftaler om levering af service- og administrationsydelser, som kommunalbestyrelsen indgår med selskaberne, skal indgås på markedsmæssige vilkår.

Stk. 3. Forsyningstilsynet fører af egen drift eller på grundlag af en klage tilsyn med overholdelsen af stk. 1 og stk. 2, 2. pkt., og kan påbyde, at manglende overholdelse bringes i orden straks eller inden en nærmere angivet frist.

Anlæg for deponering af affald og anlæg for forbrænding af affald med henblik på varmeforsyning

§ 50. Nye anlæg for deponering af affald må kun ejes af offentlige myndigheder. Det gælder dog ikke anlæg for deponering af havbundsmateriale.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at virksomheder skal etablere anlæg, der er bestemt til deponering af specielle affaldstyper.

Stk. 3. Godkendelsesmyndigheden kan meddele en virksomhed dispensation fra bestemmelsen i stk. 1 til etablering af et anlæg, der er bestemt til deponering af specielle affaldstyper fra virksomheden. Er der tale om restprodukter fra forbrænding på anlæg, der producerer elektricitet eller varme, kan godkendelsesmyndigheden tillige give virksomheden dispensation til deponering af sådant affald fra andre tilsvarende anlæg.

§ 50 a. Den, der driver et anlæg for deponering af affald, skal sikre sig, at alle omkostninger ved etablering og drift af anlægget, herunder omkostningerne ved sikkerhedsstillelse og ved anlæggets nedlukning og efterbehandling i en periode på mindst 30 år, er dækket af den betaling, virksomheden forlanger for deponering af en hvilken som helst type affald.

Stk. 2. For anlæg som nævnt i stk. 1 skal der på anmodning fra klima-, energi- og forsyningsministeren redegøres for, at der er den tilstrækkelige omkostningsdækning og afgives revisorpåtegnet dokumentation herfor.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om nærmere krav til dokumentation og påtegning, jf. stk. 1 og 2, herunder, at dokumentationen og påtegningen skal ske i en bestemt form.

§ 50 b. Kommunalbestyrelsen må kun godkende nye affaldsforbrændingsanlæg efter lov om varmeforsyning eller efter regler udstedt i henhold til lov om varmeforsyning, hvis klima-, energi- og forsyningsministeren har godkendt, at det fornødne affaldsgrundlag er til stede i området, hvorfra anlægget forventes at modtage affald.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler for behandlingen af klima-, energi- og forsyningsministerens godkendelser efter stk. 1, herunder nærmere krav til ansøgningen om godkendelse i henhold til lov om varmeforsyning.

Regnskaber for og benchmarking af forbrændings- og deponeringsanlæg

§ 50 c. Ejere af affaldsforbrændingsanlæg og deponeringsanlæg skal aflægge funktionsopdelte regnskaber for anlæggene, jf. dog stk. 2. Hvis ejeren foruden affaldsforbrændings- eller deponeringsvirksomhed driver andre aktiviteter, skal ejeren aflægge særskilte regnskaber for henholdsvis affaldsforbrændings- og deponeringsaktiviteten, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Stk. 1 og regler udstedt i medfør af stk. 3 og 4 finder ikke anvendelse for ejere af affaldsforbrændingsanlæg, der drives på kommercielle vilkår i et aktie- eller anpartsselskab.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om regnskabsføring og budgettering for affaldsforbrændings- og deponeringsanlæggenes aktiviteter, herunder at der skal udarbejdes årsrapporter for affaldsforbrændings- og deponeringsanlæg, som revideres og offentliggøres i overensstemmelse med bestemmelserne i årsregnskabsloven.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om beregning af driftsmæssige afskrivninger, om regnskabsmæssig adskillelse mellem forskellige aktiviteter og om opgørelse af åbningsbalance, herunder værdiansættelsen af anlæggenes aktiver.

§ 50 d. Forsyningstilsynet gennemfører årligt benchmarking af deponeringsanlæg på baggrund af oplysninger om anlæggenes miljø-, service- og driftsforhold og økonomiske forhold.

Stk. 2. Forsyningstilsynet fastsætter regler om benchmarkingens indhold og udformning, herunder om, hvilke oplysninger der skal registreres, om opgørelses- og målemetoder og om pligt for ejere af deponeringsanlæg til at afgive oplysninger til Forsyningstilsynet samt frister for indberetning. Forsyningstilsynet kan endvidere fastsætte regler om indhentning af oplysninger til brug for benchmarking.

Stk. 3. Forsyningstilsynet kan beslutte, at indberetning skal ske ved brug af særlige skemaer eller formularer.

Stk. 4. Forsyningstilsynet fastsætter regler om offentliggørelse af resultaterne af benchmarking.

Kapitel 7

Affaldsforebyggelsesplan, genanvendelse og renere teknologi

§ 50 e. Klima-, energi- og forsyningsministeren udarbejder en 12-årig national plan for forebyggelse af affald. Planen skal revideres mindst hvert sjette år.

Stk. 2. Ved udarbejdelsen af den nationale affaldsforebyggelsesplan finder § 6 b tilsvarende anvendelse.

§ 50 f. (Ophævet)

§ 51. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan med henblik på at fremme genanvendelse og renere teknologi og begrænse problemerne i forbindelse med affaldshåndtering fastsætte regler om eller bestemme, at

1) særlige råvarer, tilsætnings- eller hjælpestoffer ikke eller kun i nærmere angivet omfang må forekomme i materialer eller produkter, der sælges eller anvendes her i landet,
2) bestemte materialer og produkter heraf skal indeholde bestemte andele genanvendte eller genanvendelige materialer eller produkter,
3) anvendelse af bestemte materialer eller typer af materialer i produkter eller varer til nærmere angivne formål, herunder til emballage, skal begrænses eller forbydes,
4) bestemte materialer eller typer af materialer skal anvendes i produkter eller varer til nærmere angivne formål, herunder til emballage,
5) produkter eller varer til nærmere angivne formål, herunder til emballage, skal godkendes af ministeren eller udformes på en bestemt måde,

6) bestemte materialer og produkter, herunder emballage, skal mærkes på en bestemt måde, samt at anden mærkning skal begrænses eller forbydes, og
7) offentlige myndigheder og offentligt ejede eller kontrollerede virksomheder i videst muligt omfang skal anvende varer eller produkter, som indeholder genanvendte eller genanvendelige materialer, eller som i øvrigt af miljømæssige grunde er at foretrække frem for andre varer eller produkter med samme anvendelse.

Stk. 2. Ministeren fastsætter med henblik på at fremme genanvendelse og renere teknologi og at begrænse problemerne i forbindelse med affaldshåndtering regler om, at private ordregivere og operatører i videst muligt omfang skal anvende varer eller produkter, som indeholder genanvendte eller genanvendelige materialer, eller som i øvrigt af miljømæssige grunde er at foretrække frem for andre varer eller produkter med samme anvendelse, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde Danmarks EU-retlige forpligtelser.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører ikke må markedsføre bestemte typer af elektrisk og elektronisk udstyr, der på grund af specifikke konstruktioner eller fremstillingsprocesser ikke kan genbruges, medmindre sådanne specifikke konstruktioner eller fremstillingsprocesser frembyder altovervejende fordele, f.eks. med hensyn til miljøbeskyttelse eller sikkerhedskrav.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at udstyr, der indeholder batterier og akkumulatorer, skal konstrueres på en sådan måde, at udtjente batterier og akkumulatorer uden videre kan fjernes, og regler om forbud mod markedsføring af udstyr, hvor batterier og akkumulatorer ikke uden videre kan fjernes. Ministeren kan ligeledes fastsætte regler om undtagelser fra denne bestemmelse.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om kontrollen med produkter, herunder emballager, der er omfattet af regler fastsat i medfør af stk. 1-4. Ministeren kan herunder bestemme, at den, der markedsfører et produkt, herunder en emballage, over for tilsynsmyndigheden skal dokumentere, at produktet er fremstillet og sammensat i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af loven. Ministeren kan i særlige tilfælde forbyde markedsføring af et produkt eller en emballage, indtil sådan dokumentation foreligger.

Stk. 6. Ministeren kan som led i overvågningen af og med henblik på at fremme genanvendelse og renere teknologi og begrænse problemerne i forbindelse med affaldshåndtering fastsætte regler om, at den, der udbyder, forhandler eller distribuerer et bestemt produkt, herunder en emballage, skal fremskaffe bestemte oplysninger om produktet eller medvirke hertil.

§ 51 a. Bæreposer med hank af andet materiale end plastik må ikke udleveres gratis på salgssteder for varer eller produkter, jf. dog stk. 5.

Stk. 2. Bæreposer af plastik med og uden hank med en vægtykkelse over 30 mikrometer må ikke udleveres gratis på salgssteder for varer eller produkter, jf. dog stk. 5.

Stk. 3. Bæreposer af plastik med og uden hank med en vægtykkelse under 30 mikrometer må ikke udleveres gratis eller mod betaling på salgssteder for varer eller produkter, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Bæreposer af plastik uden hank med en vægtykkelse under 15 mikrometer er ikke omfattet af forbuddet i stk. 3.

Stk. 5. Salgssteder, der udelukkende sælger varer fritaget for afgift, jf. momsloven, er ikke omfattet af forbuddene i stk. 1 og 2.

§ 51 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om bæreposer, herunder regler om minimumspriser, materialer og mærkning.

§ 52. Bestemmelserne i dette kapitel anvendes ikke på materialer eller produkter, der eksporteres, medmindre klima-, energi- og forsyningsministeren bestemmer andet.

Stk. 2. Bestemmelserne i dette kapitel finder ikke anvendelse på materialer og produkter, der er fremstillet i udlandet og føres gennem landet som transitgods eller oplagres som transitgods.

Stk. 3. Bestemmelserne i dette kapitel finder ikke anvendelse på materialer og produkter, der her i landet som forsyning føres til danske skibe og fly, medmindre ministeren bestemmer andet.

§ 53. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at importører eller producenter af nærmere angivne materialer, produkter eller varer, herunder emballage, skal betale et gebyr til staten, til kommunerne eller til kommunale fællesskaber for affaldshåndtering eller et selskab m.v. som nævnt i § 9, stk. 3, til hel eller delvis dækning af omkostningerne i forbindelse med håndtering af materialet, produktet eller varen som affald. Hvis gebyret indbetales til et selskab m.v., jf. stk. 2, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om, at gebyret fastsættes af selskabet m.v. Gebyrer, der er fastsat af et privat selskab m.v., skal godkendes af ministeren.

Stk. 2. Administration og opkrævning af det i stk. 1 nævnte gebyr kan henlægges til told- og skatteforvaltningen eller et selskab m.v. som nævnt i § 9, stk. 3. Administrationen kan ligeledes henlægges til private organisationer eller lignende.

Stk. 3. Såfremt administration og opkrævning, jf. stk. 2, henlægges til told- og skatteforvaltningen, kan told- og skatteforvaltningen foretage en skønsmæssig ansættelse af gebyrtilsvaret, såfremt størrelsen af det gebyrbeløb, som påhviler en virksomhed, ikke kan opgøres på baggrund af virksomhedens regnskaber. Hvis administrationen og opkrævningen varetages af klima-, energi- og forsyningsministeren eller er henlagt til en privat organisation, et selskab eller lignende, foretages den skønsmæssige ansættelse af gebyrtilsvaret af klima-, energi- og forsyningsministeren. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om, at berørte virksomheder skal udlevere eller indsende forretningsbøger, regnskabsmateriale samt korrespondance m.v. til en statslig myndighed.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om indbetaling, angivelse, opkrævning og anvendelse af gebyret efter stk. 1, herunder regler om registrering, betalingsperiode, tilbagebetaling og renter. Ministeren kan endvidere fastsætte regler, som tager højde for, at der kan være en væsentlig forskydning imellem tidspunktet for gebyrets opkrævning og tidspunktet for afholdelse af de modsvarende udgifter.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om, at angivelse og indbetaling af gebyr efter stk. 1 skal ske digitalt. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater, skemaer og digital signatur. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 53 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan for at sikre en effektiv håndtering af affald hidrørende fra materialer, produkter eller varer, herunder emballage, anvende de i § 53, stk. 1, nævnte gebyrer til tilskud til indsamling og håndtering af affald hidrørende fra materialer, produkter eller varer, herunder emballage, og til dækning af udgifter til administration af disse gebyrer og tilskud, herunder kontrol, information, evaluering m.v. samt udgifter, der er afholdt efter regler udstedt efter § 55 c. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om anvendelse af gebyr, der efter § 53, stk. 1, skal betales til private organisationer, selskaber eller lignende.

Stk. 2. Ministeren kan henlægge administrationen af tilskud efter stk. 1 til private organisationer, foreninger og lignende. Ministeren kan foretage kvartalsvis forudbetaling til dækning af udgifter til tilskud, administration, kontrol, information, evaluering m.v.

§ 53 b. Enhver, der frembringer, indsamler, forarbejder eller håndterer som affald materialer, produkter eller varer, herunder emballage, skal efter anmodning meddele Klima-, energi- og forsyningsministeriet enhver oplysning, der er af væsentlig betydning for administrationen af § 53 a.

§ 53 c. Medmindre opkrævning kan ske efter regler, der fastsættes af klima-, energi- og forsyningsministeren i henhold til § 53, kan ministeren opkræve et beløb af producenter og importører af øl og læskedrikke, der er omfattet af regler udstedt i medfør af § 9, stk. 2, nr. 3, til dækning af udgifter ved tilbagebetaling af lån, der er anvendt til at udbetale tilskud til modtage- og sorteringsanlæg for emballager til øl og læskedrikke, jf. § 55 c. Der kan højst opkræves et beløb på i alt 22 mio. kr. årligt i indtil 2 år.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan foretage en skønsmæssig ansættelse af det i stk. 1 nævnte beløb, som påhviler en virksomhed, hvis beløbet ikke kan opgøres på baggrund af virksomhedens regnskaber.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om opkrævningen og administrationen og kan herunder bestemme, at administrationen og opkrævningen af det i stk. 1 nævnte beløb skal henlægges til det i § 9, stk. 3, nævnte selskab m.v. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om virksomheders pligt til at udlevere eller indsende forretningsbøger, regnskabsmateriale samt korrespondance m.v.

§ 54. Tilskud kan gives til udrednings- og udviklingsprojekter samt til formidlings- og informationsvirksomhed. Tilskud kan gives til projekter, der har til formål at nedsætte miljøbelastningen i forbindelse med udvikling, produktion, afsætning eller anvendelse af produkter eller i forbindelse med håndtering af det affald, der opstår i hele produktets livscyklus. Nedsættelsen af miljøbelastningen skal ske gennem fremme af renere teknologi eller genanvendelse. Der kan gives tilskud til udredning om og udvikling af metoder, værktøjer, processer, produktionsudstyr og produkter, herunder transport- og serviceydelser. Det er en betingelse for tilskud, at projekterne har nyhedsværdi.

Stk. 2. Der kan gives tilskud på indtil 25 procent af projektomkostningerne til udviklingsaktiviteter, som er en konkretisering af resultaterne af industriel forskning i en plan, et projekt eller en tegning for nye produkter, produktionsmetoder eller tjenesteydelser, der er ændret eller forbedret, uanset om de er bestemt til salg eller udnyttelse, herunder skabelse af en første prototype, der ikke kan udnyttes kommercielt (prækonkurrencestadiet).

Stk. 3. Der kan gives tilskud på indtil 50 procent af projektomkostningerne til industriel forskning.

Stk. 4. Tilskud efter stk. 2 og 3 kan øges med indtil 10 procent, hvis tilskuddet gives til små og mellemstore virksomheder.

Stk. 5. Der kan gives tilskud på indtil 100 procent af projektomkostningerne til projekter, hvis resultat kommer en bredere kreds af virksomheder, den offentlige sektor eller samfundet i øvrigt til gode. Tilskud må ikke udgøre statsstøtte i den i EF-traktatens artikel 92, stk. 1, nævnte betydning.

Stk. 6. Tilskud kan gives til virksomheder, selskaber, foreninger, organisationer og offentlige myndigheder.

§ 54 a. Tilskud til de i § 54 b, § 54 c og § 54 d anførte projekter kan ikke overstige de af Europa-Kommissionen til enhver tid fastsatte beløbsgrænser for støtteordninger i Kommissionens meddelelser om støtteordninger, der ikke skal anmeldes til Kommissionen, fordi støttebeløbet ikke antages at ville medføre nogen mærkbar påvirkning af samhandelen og konkurrencen mellem medlemslandene af Fællesskabet (de minimis-støtteordninger). Tilskud efter §§ 54 b-d kan ikke gives til projekter inden for transport-, landbrugs- og fiskerisektorerne samt stål-, skibsbygnings- og kulindustrien. Der kan ikke ydes tilskud til eksportfremmende projekter.

Stk. 2. Tilskud, der gives til foreninger, organisationer og offentlige myndigheder, er ikke underlagt de beløbsmæssige grænser fastsat i de i stk. 1 nævnte meddelelser, medmindre tilskuddene gives til virksomheder drevet af disse.

§ 54 b. Der kan gives tilskud til projekter, der har til formål at gennemføre produktudvikling baseret på livscyklusanalyse, miljøbevidst indkøbspolitik eller miljøledelse. Tilskud kan bl.a. gives til vidensopbygning, bistand til faglig rådgivning fra eksterne konsulenter, proces- og produktudviklingsaktiviteter med miljømæssige aspekter, medarbejderuddannelse og organisationsudvikling, formidling og dokumentation.

Stk. 2. Det er en betingelse for at opnå tilskud, at tilskudsmodtageren ansætter én eller flere nye medarbejdere i et tidsrum svarende til mindst et halvt årsværk til sikring af projektets gennemførelse, eller at tilskudsmodtagerens medarbejdere gennemfører efteruddannelsesforløb til sikring af projektets gennemførelse. Det er endvidere en betingelse, at tilskudsmodtageren har etableret eller etablerer et tilfredsstillende miljøledelsessystem.

Stk. 3. Der kan gives tilskud på indtil 50 procent af projektomkostningerne.

Stk. 4. Tilskud kan gives til virksomheder, selskaber, foreninger, organisationer og offentlige myndigheder.

§ 54 c. Der kan gives tilskud til meromkostninger i forbindelse med tildeling af det europæiske eller det nordiske miljømærke.

Stk. 2. Der kan gives tilskud på indtil 50 procent af meromkostningerne per tildelt miljømærke. Meromkostningerne kan bl.a. bestå i udgifter til fremskaffelse af nødvendig dokumentation, lønomkostninger eller konsulentydelser. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan dog fastsætte en beløbsmæssig maksimumsgrænse for tilskud.

Stk. 3. Tilskud kan gives til små og mellemstore virksomheder, der som de første inden for en produktgruppe tildeles de i stk. 1 nævnte miljømærker. Klima-, energi- og forsyningsministeren beslutter, hvilke produktgrupper der kan gives tilskud til efter stk. 1, og fastsætter antallet af tilskudsmodtagere samt tidsfrister for ansøgning om tilskud.

§ 54 d. Der kan gives tilskud til affaldsprojekter, der har til formål at begrænse problemerne i forbindelse med affaldshåndtering. Tilskud kan gives til udrednings- og udviklingsprojekter samt til formidlings- og informationsprojekter.

Stk. 2. Tilskud kan gives til udvikling af processer, metoder, produktionsudstyr og produkter inden for affaldsområdet. Tilskud kan gives såvel til almennyttige projekter som til virksomhedens egne projekter. Det er en betingelse for tilskud, at projekterne har nyhedsværdi.

Stk. 3. Der kan gives tilskud på indtil 75 procent til projekter som nævnt i stk. 1, hvis resultaterne alene tilhører den eller de ansøgende virksomheder. Der kan gives tilskud på indtil 100 procent til almennyttige projekter, hvis resultaterne kommer en bredere kreds af virksomheder, den offentlige sektor eller samfundet i øvrigt til gode.

Stk. 4. Tilskud kan gives til virksomheder, selskaber, foreninger, organisationer og offentlige myndigheder.

§ 55. Tilskud på indtil 25 procent kan gives til anlægsinvesteringer til produktionsformål inden for genanvendelse.

Stk. 2. Tilskud på indtil 30 procent kan gives til anlægsinvesteringer til indsamlingsordninger for alle affaldstyper.

Stk. 3. Tilskud efter stk. 1 og 2 kan øges med indtil 10 procent, hvis tilskuddet gives til små og mellemstore virksomheder.

Stk. 4. Det er en betingelse for tilskud til anlægsinvesteringer efter stk. 1 og 2, at ansøgeren kan sandsynliggøre, at investeringen medfører en varig øget genanvendelse af produkter, materialer eller spildprodukter, hvorved miljøbelastningen nedsættes væsentligt, eller hvorved der finder en hensigtsmæssig udnyttelse sted af de pågældende produkter, materialer eller spildprodukter. Der kan ikke gives tilskud efter stk. 1 til anlæg, som i væsentlig grad vil påvirke konkurrenceforholdene til ugunst for eksisterende virksomheder.

Stk. 5. Tilskud kan gives til virksomheder, selskaber, foreninger, organisationer og offentlige myndigheder.

§ 55 a. (Ophævet)

§ 55 b. (Ophævet)

§ 55 c. Ministeren kan i tilknytning til regler udstedt i medfør af § 9, stk. 3, om overdragelse af administrationen af en pant- og returordning til et eller flere selskaber m.v., fastsætte regler om, at forhandlere, der returtager eller sorterer emballage, skal have en godtgørelse til dækning af de herved forbundne håndteringsomkostninger og tilskud til anskaffelse af et mere effektivt og fremtidssikret modtage- og sorteringsanlæg. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om tilskud til forhandlere til hel eller delvis

dækning af udgifter, herunder til anskaffelse af edb, til registrering og videregivelse af oplysninger, der er nødvendige af hensyn til administrationen af pant- og returordningen.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at administrationen og kontrollen af den i stk. 1 nævnte tilskudsordning skal henlægges til ét eller flere af de i § 9, stk. 3, nævnte selskaber m.v., og betingelserne herfor.

§ 56. Klima-, energi- og forsyningsministeren nedsætter ét eller flere råd, der prioriterer indsatsen for tilskud i henhold til § 54 og § 55 samt rådgiver ministeren om miljøindsatsen for produkter og den tekniske udvikling inden for affaldsområdet. Ministeren kan fastsætte regler om, hvilke myndigheder og organisationer der indstiller medlemmer til det eller de nedsatte råd samt om rådets eller rådenes virksomhed.

Stk. 2. Ministeren træffer afgørelse i sager om tilskud i henhold til § 54 og § 55. Ministeren kan bemyndige de i stk. 1 nævnte råd til helt eller delvist at udøve denne beføjelse og kan i den forbindelse fastsætte, at rådenes afgørelse ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om ydelse af tilskud efter §§ 53 a-55 og § 55 c, herunder om behandling af ansøgninger, ansøgningers form og indhold, tidsfrister, vilkår for ydelse af tilskud, udbetaling af tilskud, bortfald af afgivne tilsagn, tilbagebetaling af tilskud og renter heraf, patentrettigheder, regnskaber, revision samt tilsyn og kontrol m.v. Der kan herunder fastsættes nærmere regler om, at ansøgere efter § 53 a og § 55 c har pligt til for egen regning at foretage prøveudtagning, analyser og målinger af stoffer og affaldsstoffer.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om, at ansøgning om tilskud efter §§ 53 a-55 og 55 c skal ske digitalt. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater, skemaer og digital signatur. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 56 a. Enhver, der modtager tilskud efter § 54, § 55 og § 55 c, er forpligtet til at give meddelelse, hvis vilkår for tilskud ikke overholdes, og skal endvidere efter anmodning herom meddele Miljøministeriet enhver oplysning, der har betydning for modtagelsen af tilskud.

§ 57. Den årlige tilskudsbevilling fastsættes på finansloven.

Stk. 2. Der kan gives tilsagn om tilskud efter § 54 og § 55 ud over finansåret.

Stk. 3. For tilskud efter dette kapitel kan der stilles krav om, at tilskud anvises til en konto i et pengeinstitut.

Stk. 4. Op til 20 procent af tilskud efter dette kapitel kan tilbageholdes og anvendes til modregning med virksomheders eventuelle restancer til det offentlige.

Kapitel 8

Ekspropriation m.v.

§ 58. Kommunalbestyrelsen kan i nødvendigt omfang træffe afgørelse om ekspropriation til fordel for spildevandsanlæg og offentligt ejede affaldshåndterings- og deponeringsanlæg, jf. dog stk. 2, når der er meddelt tilladelse til anlægget.

Stk. 2. Godkendelses- henholdsvis tilsynsmyndigheden kan i nødvendigt omfang træffe afgørelse om ekspropriation til fordel for anlæg for deponering af affald og anlæg for håndtering af udvindingsaffald, der skal etablere moniteringsboringer med henblik på grundvandsmonitering eller foretage prøveboringer, jf. § 41 e, stk. 5.

Stk. 3. Ved ekspropriation kan der

1) erhverves ejendomsret til arealer, bygninger og indretninger, der er fast knyttet til arealer eller bygninger, samt tilbehør hertil,
2) endeligt eller midlertidigt pålægges indskrænkninger i ejerens rådighed eller erhverves ret til at udøve en særlig råden over faste ejendomme og

3) endeligt eller midlertidigt ske erhvervelse eller ophævelse af eller foretages begrænsninger i brugsrettigheder, servitutrettigheder samt andre rettigheder over faste ejendomme.

Stk. 4. Til fordel for spildevandsanlæg, der ikke er ejet af spildevandsforsyningsselskaber omfattet af § 2, stk. 1, i vandsektorloven, kan der dog kun ved ekspropriation foretages foranstaltninger som anført i stk. 3, nr. 2 og 3.

Stk. 5. Til fordel for offentlige affaldsbehandlings- og deponeringsanlæg kan der kun ved ekspropriation foretages foranstaltninger som anført i stk. 3, nr. 1, jf. dog stk. 2.

§ 59. Ved ekspropriation til erhvervelse af ejendomsret bortfalder alle rettigheder over det ekspropriierede, medmindre andet bestemmes i det enkelte tilfælde.

Stk. 2. I de tilfælde, der er nævnt i § 58, stk. 3, nr. 2, skal de ved ekspropriation stiftede rettigheder over en fast ejendom respekteres af indehaveren af enhver rettighed over ejendommen, medmindre andet bestemmes i det enkelte tilfælde.

§ 60. Ved ekspropriationens gennemførelse finder bestemmelserne i lov om offentlige veje §§ 99-102 tilsvarende anvendelse.

§ 61. Erstatningsfastsættelser efter denne lov foretages i mangel af mindelig overenskomst af de taksationsmyndigheder, der er nævnt i §§ 105 og 106 i lov om offentlige veje.

Stk. 2. Om sagens behandling for taksationsmyndighederne og om erstatningens fastsættelse og udbetaling finder bestemmelserne i lov om offentlige veje §§ 103, 104 og 107-122 tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. For erstatningsfastsættelser efter § 24 a finder § 64 e anvendelse.

§ 62. Medfører inddragelse under et beskyttelsesområde efter § 23, at grundejeren må ændre eller ophøre med et bestående lovligt forhold, skal der betales erstatning. Erstatningen kan nedsættes eller bortfalde, for så vidt forholdet ikke var lovligt, hensigtsmæssigt eller forsvarligt.

§ 63. Spørgsmålet om, hvorvidt der skal betales erstatning i anledning af et forbud eller påbud efter § 24, afgøres af taksationsmyndighederne, jf. § 61, efter anmodning fra den, til hvem forbuddet eller påbuddet er rettet. Forbud eller påbud vedrørende lovligt bestående forhold, herunder lovlig anvendelse og oplagring af gødningsstoffer i landbrug, gartneri og skovbrug, kan dog kun gives mod fuldstændig erstatning, medmindre andet følger af andre retsregler.

§ 64. Erstatning efter § 62 og § 63 betales af de brugere af vandet, der har fordel af forbuddet eller påbuddet. Når vedkommende kommune ikke allerede som følge heraf skal betale erstatningen, kan taksationsmyndighederne, hvis foranstaltningen skønnes at være af betydning for en større del af kommunens beboere, træffe bestemmelse om, at kommunen helt eller delvist skal betale erstatningen.

Stk. 2. Erstatningskrav efter § 62 og § 63 fremsættes over for den myndighed, der har truffet afgørelsen. Kravet skal fremsættes inden fire uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. I mangel af mindelig overenskomst indbringer myndigheden sagen for taksationsmyndighederne, jf. § 61.

§ 64 a. Erstatning efter § 26 a betales af kommunalbestyrelsen, eller, hvis kommunalbestyrelsen har givet samtykke hertil, helt eller delvist af den eller de vandforsyninger, der har fordel af beslutningen. Såfremt der opstår tvist om fordelingen af erstatningsbetalingen, afgøres spørgsmålet af taksationsmyndighederne ligesom spørgsmålet om erstatningens størrelse, jf. § 61.

§ 64 b. Når andre end miljømyndighederne ved udførelse af foranstaltninger under henvisning til § 73 e, stk. 2, eller § 83 a, stk. 1, har forvoldt skade på anden mands ejendom, kan ejeren eller brugeren af ejendommen gøre erstatningskrav gældende over for miljømyndigheden, når der ikke kan opnås enighed om erstatningsfastsættelse, eller når skadevolderen ikke kan dække erstatningskravet.

Stk. 2. Når miljømyndigheden har dækket et erstatningskrav i medfør af stk. 1, indtræder myndigheden i skadelidtes erstatningskrav mod den, der har forvoldt skaden.

§ 64 c. Almene vandforsyninger udbetaler en årlig godtgørelse på 429 kr. pr. boring til den grundejer, som omfattes af § 21 b. Godtgørelse udbetales til ejere af grunde, hvorpå en boring er beliggende. Ejes den pågældende grund af en almen vandforsyning, udbetales godtgørelsen til den grundejer, som ejer den største del af det areal, der omgiver vandforsyningens grund inden for en radius på 25 m fra boringen.

Stk. 2. Den grundejer, som er omfattet af § 21 b, og som i forbindelse med rådighedsindskrænkninger allerede har modtaget erstatning herfor, er ikke berettiget til en årlig godtgørelse efter stk. 1.

Stk. 3. Udbetalingen forudsætter, at den, der omfattes af stk. 1, senest den 1. september har fremsat krav om godtgørelse over for den almene vandforsyning. Kravet skal fremsættes skriftligt og skal indeholde en angivelse af navn, adresse, ejerlav, matrikelnummer og antallet af boringer, der er omfattet af § 21 b. Et fremsat krav er gældende for en 10-årsperiode.

Stk. 4. Satsen i stk. 1 reguleres årligt med den i de successivt offentliggjorte forslag til finanslov fastsatte sats for det generelle pris- og lønindeks med niveaukorrektion. Regulering efter 1. pkt. foretages første gang med virkning for 2012.

§ 64 e. Erstatning efter § 24 a, stk. 1, betales af de brugere af vandet, der har fordel af påbuddet eller forbuddet.

Stk. 2. Ved påbud eller forbud efter § 24 a, stk. 1, træffer kommunalbestyrelsen samtidig afgørelse om erstatningens størrelse. Ved kommunalbestyrelsens behandling af sagen finder §§ 103, 104 og 113, § 119, stk. 2-4, og §§ 120 og 121 i lov om offentlige veje m.v. tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsens afgørelse om erstatningens størrelse kan indbringes af grundejeren og vandforsyningen for de taksationsmyndigheder, der fremgår af §§ 105 og 106 i lov om offentlige veje m.v., eller er nedsat i henhold til § 64 f. Klagefristen er, 4 uger efter at afgørelsen er meddelt. For taksationsmyndighedernes behandling af sagen finder §§ 103, 104 og 107-122 i lov om offentlige veje m.v. tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Klage over afgørelse om erstatningens størrelse som fastsat efter stk. 2 har ikke opsættende virkning for udbetalingen af erstatningen.

Stk. 5. Erstatningen som fastsat efter stk. 2 udbetales af vandforsyningen, senest på samme tidspunkt som et påbud eller forbud efter § 24 a, stk. 1, skal efterkommes. Omgør taksationsmyndighederne kommunalbestyrelsens afgørelse om erstatningens størrelse, jf. stk. 3, efterreguleres det udbetalte beløb uden unødigt ophold.

§ 64 f. By-, land- og transportministeren kan nedsætte en eller flere særlige taksationskommissioner og overtaksationskommissioner, som kan behandle klager over afgørelser, som er truffet af kommunalbestyrelsen i henhold til § 64 e, stk. 2.

Stk. 2. By-, land- og transportministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte nærmere regler om de særlige taksationskommissioners og overtaksationskommissioners sammensætning, forretningsområder og opgaver m.v.

Kapitel 9

Tilsyn

§ 65. Kommunalbestyrelsen fører generelt tilsyn med, at loven og de regler, der er fastsat med hjemmel i loven, overholdes.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen fører endvidere tilsyn med,

1) at påbud og forbud efterkommes,
2) at vilkår fastsat i forbindelse med godkendelser og tilladelser overholdes, og
3) at miljøkrav fastsat i en aftale efter § 10, stk. 2, overholdes.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen er endvidere tilsynsmyndighed, jf. §§ 68-70, i sager om forureninger eller ved risiko for forureninger, der er en følge af ophørt virksomhed, jf. dog § 66, stk. 3.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen videresender sager om overtrædelse af afgørelser, jf. stk. 2, som miljøministeren har truffet, til miljøministeren. Ministeren træffer i så fald afgørelse i sagen i overensstemmelse med lovens øvrige bestemmelser.

§ 66. Miljøministeren overvåger miljøtilstanden i omgivelserne.

Stk. 2. Ministeren fører tilsyn som nævnt i § 65, stk. 1 og 2, med bestående listevirksomheder, herunder med disses direkte udledninger af spildevand til vandløb, søer eller havet, hvis godkendelseskompetencen efter regler om godkendelse af listevirksomheder, jf. § 40, er henlagt til ministeren.

Stk. 3. Ministeren er endvidere tilsynsmyndighed, jf. §§ 68-70, i sager omfattet af § 65, stk. 4, og ved forureninger eller risiko for forureninger, der er en følge af tidligere virksomhedsdrift, som ministeren havde tilsyn med.

Stk. 4. Ministeren fører endvidere tilsyn med spildevandsudledninger fra spildevandsforsyningsselskaber, der er omfattet af § 2, stk. 1, i vandsektorloven.

§ 67. Miljøministeren kan bestemme, at tilsyn og overvågning af miljøtilstanden i visse tilfælde skal udføres af andre myndigheder.

§ 68. Tilsynsmyndigheden skal foranledige et ulovligt forhold lovliggjort, medmindre forholdet har underordnet betydning.

§ 69. I de i § 68 nævnte situationer skal tilsynsmyndigheden meddele den for forholdet ansvarlige, at det ulovlige forhold skal bringes til ophør. I den forbindelse kan tilsynsmyndigheden

1) forbyde fortsat drift og eventuelt forlange virksomheden fjernet,
2) påbyde den ansvarlige at genoprette den hidtidige tilstand,
3) påbyde producenten eller importøren at tilbagetage et ulovligt produkt eller en ulovlig vare fra markedet og
4) lade påbudte foranstaltninger udføre for den ansvarliges regning, når den fastsatte frist er udløbet.

Stk. 2. Såfremt tilsynsmyndigheden konstaterer, at en virksomhed ikke overholder de miljøkrav, som den er indgået på eller har fået pålagt i medfør af en aftale efter § 10, skal tilsynsmyndigheden indberette dette til miljøministeren samt sende kopi af indberetningen til den eller de for aftalens gennemførelse ansvarlige.

Stk. 3. Tilsynsmyndighedens afgørelser efter stk. 1 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

§ 70. I tilfælde af overhængende alvorlig fare for sundheden og i tilfælde, hvor øjeblikkelige indgreb er påkrævet for at afværge væsentlig forurening eller forureningens udbredelse, foretager tilsynsmyndigheden det nødvendige uden påbud og for den ansvarliges regning.

Stk. 2. Til forebyggelse af en situation som beskrevet i stk. 1 kan tilsynsmyndigheden foretage det nødvendige uden påbud og for den ansvarliges regning. Det gælder dog ikke, hvis den ansvarlige virksomhed på ejendommen er i drift, eller hvis de nødvendige foranstaltninger kan iværksættes efter anden lovgivning.

Stk. 3. Tilsynsmyndighedens afgørelser efter stk. 1 og 2 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

§ 70 a. I tilfælde, hvor § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter finder anvendelse, kan tilsynsmyndigheden udføre nødvendige undersøgelser for den ansvarliges regning til belysning af forhold, som denne ellers er eller kunne være pålagt at afgive oplysninger om.

§ 70 b. I tilfælde, hvor § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter finder anvendelse, eller hvor det af håndhævelsesmæssige eller miljømæssige årsager i øvrigt skønnes nødvendigt, kan tilsynsmyndigheden for en afgrænset periode træffe beslutning om at ud-

føre den kontrol, som en virksomhed ellers skulle udføre som egenkontrol, for virksomhedens regning. I afgørelsen om at overtage egenkontrollen kan myndigheden fastsætte de krav, der er nødvendige for myndighedens gennemførelse af kontrollen.

§ 71. Den, som er ansvarlig for forhold eller indretninger, som kan give anledning til forurening, skal i tilfælde af væsentlig forurening eller overhængende fare for væsentlig forurening straks underrette tilsynsmyndigheden om alle relevante aspekter af situationen. Dette gælder også i tilfælde af en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade.

Stk. 2. Den, som er ansvarlig for forhold eller indretninger, som kan give anledning til forurening, skal i tilfælde af væsentlig forurening eller overhængende fare for væsentlig forurening straks forhindre yderligere udledning af forurenende stoffer m.v. eller afværge den overhængende fare for forurening.

§ 72. Den, der er ansvarlig for en virksomhed, der kan give anledning til forurening, skal efter anmodning fra kommunalbestyrelsen eller ministeren give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som har betydning for vurderingen af forureningen og for eventuelle afhjælpende eller forebyggende foranstaltninger. Oplysninger skal også gives efter anmodning fra andre myndigheder, der har fået tillagt opgaver eller beføjelser efter loven eller regler udstedt i medfør af loven. Myndighederne nævnt i 1. og 2. pkt. kan herunder påbyde den ansvarlige for egen regning

1) at foretage prøveudtagning, analyser og målinger af stoffer, der udsendes til omgivelserne, samt af støj og rystelser,
2) at foretage prøveudtagning og analyser af materialer og produkter, der anvendes eller behandles, samt af eventuelle affaldsstoffer,
3) at klarlægge årsagerne til eller virkningerne af en stedfunden forurening og
4) at klarlægge, hvordan følgerne af forurening afhjælpes eller forebygges.

Stk. 2. Den, der er ansvarlig for markedsføring af et produkt eller en vare, der er reguleret i medfør af loven, skal efter anmodning fra tilsynsmyndighederne give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som har betydning for vurdering af produktets eller varens forurenende egenskaber eller for vurdering af overholdelse af reglerne i øvrigt. Tilsynsmyndighederne kan herunder påbyde den ansvarlige for egen regning at foretage undersøgelser af produktet eller varen.

Stk. 3. Tilsynsmyndigheden kan revidere vilkårene for en virksomheds godkendelse eller tilladelse for at forbedre virksomhedens kontrol med egen forurening (egenkontrol) eller opnå et mere hensigtsmæssigt tilsyn. Bestemmelser i påbud kan revideres på tilsvarende måde.

§ 72 a. Forinden eksport af særligt miljøbelastende listevirksomheders brugte produktionsanlæg eller væsentlige dele heraf skal afhænderen underrette tilsynsmyndigheden. Inden for en frist på to måneder fra tilsynsmyndighedens modtagelse af underretningen må eksporten ikke påbegyndes, medmindre miljøministeren giver tilladelse hertil.

Stk. 2. Hvor kommunalbestyrelsen er tilsynsmyndighed, videresender kommunalbestyrelsen underretningen til ministeren ledsaget af kommunalbestyrelsens bemærkninger. Ministeren videresender underretningen til den kompetente myndighed i det land, hvor anlægget skal opsættes og idriftsættes.

Stk. 3. Ministeren fastsætter regler om underretningens indhold og form. Ministeren fastsætter krav vedrørende indholdet af tilsynsmyndighedens bemærkninger samt tidsfrist for tilsynsmyndighedens fremsendelse af underretningen til ministeren.

Stk. 4. Ministeren fastsætter regler om, hvilke produktionsanlæg der skal være omfattet af underretningspligten.

Stk. 5. Tilsynsmyndigheden træffer afgørelse om, hvorvidt anlæg eller dele af anlæg er omfattet af underretningspligten. Tilsynsmyndighedens afgørelse herom kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

§ 72 b. Miljøministeren eller den, miljøministeren bemyndiger dertil, samt de kommunale myndigheder kan hos andre offentlige myndigheder indhente de oplysninger, der er nødvendige for at kontrollere husdyrbrugs overholdelse af loven og regler, der er udstedt i medfør heraf. Miljøministeren eller den, miljøministeren bemyndiger dertil, samt de kommunale myndigheder kan i forbindelse hermed foretage sammenstilling og samkøring af oplysninger, herunder personoplysninger, i kontroløjemed.

§ 73. Miljøministeren fastsætter nærmere regler vedrørende tilsynsmyndighedernes udøvelse af tilsynsvirksomhed.

Stk. 2. Ministeren kan over for en kommunalbestyrelse for en bestemt periode nærmere fastlægge omfanget af kommunalbestyrelsens tilsynsforpligtelse.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om, at kommunalbestyrelserne skal indsende indberetninger om deres kortlægnings- og tilsynsvirksomhed, herunder om resultaterne af målinger og undersøgelser.

Kapitel 9 a

Miljøskade

§ 73 a. En miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade forstås i overensstemmelse med §§ 7-11 i miljøskadeloven.

§ 73 b. Ved den ansvarlige for driften forstås den, der driver eller kontrollerer den erhvervsmæssige aktivitet.

Stk. 2. Ved den ansvarlige for en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade forstås den ansvarlige for driften, uanset hvordan skaden eller den overhængende fare for en skade er sket, medmindre stk. 3 eller 4 finder anvendelse.

Stk. 3. I sager om anvendelse til jordbrugsformål af affaldsstoffer og gødning, herunder husdyrgødning, og om anvendelse af pesticider eller biocider anses som den ansvarlige for en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade den, der som led i erhvervsmæssige aktiviteter har brugt disse produkter, medmindre brugeren kan godtgøre, at brugen var i overensstemmelse med forskrifterne for brug, og at brugeren ikke har udvist uforsvarlig adfærd i forbindelse med brugen.

Stk. 4. Hvis brugeren ikke kan anses som den ansvarlige i sager omfattet af stk. 3, anses som den ansvarlige for en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade den, der erhvervsmæssigt har produceret eller importeret de affaldsstoffer, den husdyrgødning eller den anden gødning end husdyrgødning eller de pesticider eller biocider, der er brugt.

Stk. 5. Stk. 4 finder ikke anvendelse, hvis producenten eller importøren kan godtgøre, at den skadelige virkning af en forurening som følge af anvendelse af affaldsstoffer eller husdyrgødning ikke følger af fejl ved produktet, og at der ikke er udvist uforsvarlig adfærd ved produktionen eller importen.

§ 73 c. Den ansvarlige for en overhængende fare for en miljøskade skal straks iværksætte de nødvendige forebyggende foranstaltninger, der kan afværge den overhængende fare for en miljøskade. Den ansvarlige for en miljøskade skal straks iværksætte ethvert praktisk gennemførligt tiltag, der kan begrænse skadens omfang og forhindre yderligere skade.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden påser, at pligterne opfyldes, selv om der endnu ikke er truffet afgørelse efter § 73 f.

§ 73 d. (Ophævet)

§ 73 e. Tilsynsmyndigheden kan påbyde den ansvarlige for driften eller brugeren, producenten eller importøren at give de oplysninger, som har betydning for vurderingen af, om der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, som skal behandles efter miljøskadeloven. Den ansvarlige for driften eller brugeren, producenten eller importøren kan herunder påbydes for egen regning at foretage

undersøgelser, analyser, måling af stoffer og lign. med henblik på at klarlægge årsagen til og virkningen af en stedfunden forurening.

Stk. 2. Påbud kan meddeles, uanset om den ansvarlige for driften eller brugeren, producenten eller importøren har rådighed over den ejendom, hvor der er påvist en forurening. I påbuddet skal der fastsættes en pligt til retablering af den forurenede ejendom.

Stk. 3. Hvis den ansvarlige for driften eller brugeren, producenten eller importøren ikke har rådighed over ejendommen, kan tilsynsmyndigheden meddele den, der har rådighed over ejendommen, påbud om at tåle, at undersøgelser m.v. gennemføres ved den ansvarlige for driften eller brugeren, producenten eller importøren.

Stk. 4. Påbud efter stk. 3 er bindende over for den, der til enhver tid har rådighed over den ejendom, hvor der er påvist en forurening.

§ 73 f. Hvis der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, som skal behandles efter miljøskadeloven, træffer tilsynsmyndigheden afgørelse herom.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal forelægge et udkast til afgørelse med henblik på at indhente en bindende udtalelse fra miljøministeren om, hvorvidt der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, som skal behandles efter miljøskadeloven. Miljøministeren kan desuden fastsætte regler om, at den bindende udtalelse først kan påklages som led i en klage over en afgørelse efter miljøskadelovens kapitel 2 eller 3.

§ 73 g. Hvis der foreligger en miljøskade, som påvirker eller kan påvirke et andet EU-land, træffer tilsynsmyndigheden afgørelse herom, uanset at der ikke efter § 73 f kan træffes afgørelse om, hvem der er ansvarlig for miljøskaden.

§ 73 h. Tilsynsmyndigheden sender afgørelsen om, at der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, og det materiale, der er indgået i vurderingen af sagen, til miljøministeren. Fremsendelse skal ske samtidig med underretning af den ansvarlige herfor.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden offentliggør afgørelsen. Offentliggørelse kan ske udelukkende digitalt.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om offentliggørelsen.

Stk. 4. Afgørelse om, at der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, som skal behandles efter miljøskadeloven, kan først påklages som led i en klage over en afgørelse efter miljøskadelovens kapitel 2 eller 3. Klagen skal indgives i overensstemmelse med miljøskadelovens § 52.

§ 73 i. På anmodning fra en klageberettiget efter § 98, stk. 1-3, og § 100 skal tilsynsmyndigheden træffe afgørelse efter § 73 f eller § 73 g.

Stk. 2. Anmodningen skal være ledsaget af relevante oplysninger om den formodede miljøskade eller den overhængende fare for en miljøskade.

Stk. 3. Tilsynsmyndigheden kan afvise at træffe afgørelse om, hvorvidt der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare herfor, hvis anmodningen ikke er ledsaget af oplysninger som nævnt i stk. 2.

Kapitel 10

Administrative bestemmelser

§ 74. Afgørelser efter denne lov meddeles skriftligt til adressaten. Afgørelser, der kan påklages, meddeles tillige klageberettigede personer, organisationer og myndigheder, jf. §§ 98-100, og de myndigheder, der i øvrigt har været inddraget i sagens behandling. Afgørelser skal dog alene meddeles de landsdækkende foreninger og organisationer, der er nævnt i § 100, stk. 2 og 3, når de har anmodet miljøministeren om at modtage underretning om afgørelserne, jf. § 76, stk. 2.

Stk. 2. Underretning til de personer, der er nævnt i § 98, stk. 1, nr. 2, kan dog finde sted ved offentlig annoncering. Der skal altid foretages offentlig annoncering, når der meddeles godkendelse efter kapitel 5. Offentlig annoncering efter 1. og 2. pkt. kan ske udelukkende digitalt. Miljøministeren fastsætter regler

om, i hvilke tilfælde der skal ske annoncering af andre tilladelser, der meddeles en listevirksomhed efter bestemmelser i loven eller efter regler udstedt i medfør af loven eller efter lov om husdyrbrug og anvendelse af gødning m.v. Ministeren fastsætter nærmere regler om, at der tillige skal ske annoncering af visse afgørelser i sager om revurdering efter § 37 b, § 41 a og § 41 b. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om annonceringen.

Stk. 3. Påbud eller forbud kan meddeles mundtligt, når der er fare for sundheden eller øjeblikkelige indgreb er påkrævet for at afværge væsentlig miljøskade. En mundtlig afgørelse skal snarest muligt tillige meddeles skriftligt.

§ 75. Inden der træffes afgørelse om påbud eller forbud, skal adressaten for disse beslutninger skriftligt underrettes om sagen og gøres bekendt med sin adgang til aktindsigt og til at udtale sig efter forvaltningsloven. Adressaten bør i samme forbindelse opfordres til at bidrage med oplysninger, der kan belyse omkostninger, fordele og ulemper ved beslutningen.

Stk. 2. Underretning efter stk. 1 kan undlades, hvis en øjeblikkelig afgørelse er nødvendig, eller hvis underretning må anses for åbenbart unødvendig.

§ 76. Lokale foreninger og organisationer, der har beskyttelse af miljø og natur som hovedformål, kan underrette kommunalbestyrelsen og miljøministeren om, hvilke bestemte typer af afgørelser efter bestemmelserne i kapitel 3-5 og 9 a foreningen ønsker underretning om, jf. § 74, stk. 1, og § 100, stk. 1. Foreningen skal samtidig fremsende vedtægter, der dokumenterer, at den er lokalt organiseret, og at dens hovedformål er beskyttelse af miljøet. Tilsvarende gælder lokale foreninger og organisationer, der efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når afgørelserne berører sådanne interesser.

Stk. 2. Landsdækkende foreninger og organisationer, der efter deres vedtægter har beskyttelse af natur og miljø som hovedformål, kan underrette miljøministeren om, hvilke bestemte typer af afgørelser efter bestemmelserne i kapitel 3-5 og 9 a foreningen eller organisationen ønsker underretning om, jf. § 74, stk. 1, hvorefter ministeren inden 14 dage underretter vedkommende kommunalbestyrelse. Tilsvarende gælder landsdækkende foreninger og organisationer, der efter deres vedtægter har til formål at varetage væsentlige rekreative interesser, når afgørelserne berører sådanne interesser.

Stk. 3. Lokale afdelinger af landsdækkende foreninger og organisationer er ikke omfattet af bestemmelserne i stk. 1 og 2.

§ 77. Afgørelser, der kan påklages, skal oplyse datoen for klagefristens udløb og i øvrigt indeholde oplysning om,

1) at afgørelsen kan påklages skriftligt til Miljø- og Fødevareklagenævnet,
2) at klage skal indgives til den myndighed, der har truffet afgørelsen, og
3) at klage skal være modtaget senest ved klagefristens udløb.

§ 78. Påbud eller forbud skal indeholde en frist for afgørelsens efterkommelse. Når der foreligger særlige forhold, kan det dog bestemmes, at påbud eller forbud skal efterkommes straks.

Stk. 2. Når særlige grunde taler for det, kan det bestemmes, at klager over påbud eller forbud ikke skal have opsættende virkning.

§ 78 a. En tilladelse, godkendelse eller dispensation efter loven eller efter regler, der er udstedt i medfør af denne lov, bortfalder, hvis den ikke har været udnyttet i 3 på hinanden følgende år, jf. dog stk. 2 og § 78 b.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at uudnyttede tilladelser, godkendelser eller dispensationer efter loven eller efter regler, der er udstedt i medfør af denne lov, bortfalder på et andet tidspunkt end efter stk. 1.

§ 78 b. Hvis en godkendelse efter lovens § 33 til husdyrbrug ikke har været helt eller delvis udnyttet i 3 på hinanden følgende år, bortfalder den del af godkendelsen, der ikke har været udnyttet i de 3 år, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at uudnyttede godkendelser efter lovens § 33 til husdyrbrug bortfalder på et andet tidspunkt end efter stk. 1.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at stk. 1 også skal finde anvendelse for andre afgørelser vedrørende husdyrbrug, der er truffet efter loven eller efter regler, der er udstedt i medfør af loven. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om, at uudnyttede afgørelser bortfalder på et andet tidspunkt end efter stk. 1.

§ 79. Miljøministeren kan fastsætte regler om inddragelse af offentligheden forud for godkendelses- henholdsvis tilsynsmyndighedens afgørelser efter § 33, stk. 1, § 37 b, § 41 a og § 41 b samt andre afgørelser vedrørende listevirksomhed, der træffes efter bestemmelser i loven eller efter regler udstedt i medfør af loven eller efter lov om husdyrbrug og anvendelse af gødning m.v.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om inddragelse af offentligheden i forbindelse med udarbejdelse af eksterne beredskabsplaner for listevirksomheder, jf. § 35 d.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om inddragelse af offentligheden i forbindelse med afgørelser om virksomheder, anlæg eller indretninger m.v. i en anden stat, som kan få indvirkning på miljøet i Danmark, for at opfylde Danmarks EU-retlige og internationale forpligtelser.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om inddragelse af offentligheden i forbindelse med udarbejdelse af planer og programmer på lovens område.

Stk. 5. I regler fastsat i medfør af stk. 1-4 kan ministeren fastsætte regler om, at inddragelse af offentligheden kan ske udelukkende ved digital annoncering.

§ 79 a. (Ophævet)

§ 79 b. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur el.lign., ved

1) anmeldelse og ansøgning i henhold til regler udstedt i medfør af § 7,
2) registrering, indberetning af oplysninger, ansøgning m.v. til myndigheder og private organisationer i medfør af kapitel 2 c og regler fastsat i medfør heraf og afgørelser truffet i medfør af disse regler,
3) ansøgning om tilladelse efter § 19,
4) ansøgning om tilladelse efter § 28,
5) ansøgning om godkendelse efter § 33 og fremsendelse af oplysninger til brug for revurdering af godkendelse, jf. §§ 41 a og 41 b,
6) afgørelser truffet i medfør af § 19 og kapitel 4, 5, 9 og 9 a samt regler udstedt i medfør heraf og i medfør af § 7,
7) ansøgning og afgørelse om dispensation efter § 15 c, stk. 1, og ved registrering af undtagelser efter regler udstedt i medfør af § 15 c, stk. 3,
8) indsendelse af dokumentation for overholdelse af kravene om registrering i § 15 b, stk. 1, nr. 4, stk. 2, nr. 5, og stk. 3, nr. 3,
9) sager omfattet af § 110 c, stk. 1, og § 110 d, stk. 1,
10) ansøgning og afgørelse om autorisation og om tilbagekaldelse af en sådan autorisation i henhold til regler udstedt i medfør af § 17, stk. 3,
11) ansøgning og afgørelse om godkendelse som indsamlingsvirksomhed og om tilbagekaldelse af sådan godkendelse i henhold til regler udstedt i medfør af § 44, stk. 4, nr. 1, og stk. 5,
12) registrering, ansøgning, afgørelser m.v. i henhold til regler udstedt i medfør af § 45 c, stk. 1,
13) indberetning m.v. til myndigheder i medfør af § 19, kapitel 4, 5, 6, 9 og 9 a og § 79 d samt regler udstedt i medfør heraf og afgørelser truffet i medfør af disse regler samt regler udstedt i medfør af §§ 7 og 7 a og § 17, stk. 3,
14) indsendelse af dokumentation for overholdelse af krav fastsat i medfør af § 51, stk. 1, jf. stk. 5,
15) tilmelding og indberetning til Affaldsregistret i henhold til regler udstedt i medfør af § 45 d, stk. 2,

16) sagkyndiges indberetning i henhold til regler udstedt i medfør af § 7 a til myndigheder og til private organisationer, som udøver nærmere fastlagte beføjelser i henhold til regler udstedt i medfør af § 7 a, stk. 4,
17) tilsynsmyndigheders udøvelse af tilsynsvirksomhed, herunder resultater af tilsynsmyndigheders udøvelse af tilsynsvirksomhed,
18) kommunalbestyrelsens indsendelse af indberetning om deres kortlægnings- og tilsynsvirksomhed i henhold til regler udstedt i medfør af § 73, stk. 3, herunder om resultaterne af målinger og undersøgelser,
19) klage over afgørelser som nævnt i nr. 6 og 12 og
20) kommunikation med myndigheder i forbindelse med de forhold, som er nævnt i nr. 1-19.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at myndigheden kan udstede afgørelser og andre dokumenter i forbindelse med forhold, som er nævnt i stk. 1, uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at dokumenter, der udelukkende er udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af myndigheden som afsender.

Stk. 4. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte regler om, hvilken myndighed der er ansvarlig for de oplysninger, som er omfattet af stk. 1.

§ 79 c. Miljøministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse og offentlig annoncering, herunder udelukkende digitalt, af
1) lister over visse affaldsforbrændingsanlæg og rapporter om driften og overvågningen af disse anlæg og
2) oplysninger om sikkerhedsforanstaltninger for virksomheder, anlæg eller indretninger, som er omfattet af godkendelsespligten i § 33, herunder oplysninger, der indgår i sikkerhedsdokumentationen for sådanne virksomheder.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse, herunder udelukkende digitalt, af de i § 79 b, stk. 1, nævnte oplysninger. Oplysningerne kan vedrøre strafbare forhold på lovens område og kan være med navns nævnelse.

§ 79 d. Miljøministeren kan, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde Danmarks EU-retlige forpligtelser, fastsætte regler om, at tilsynsmyndigheden efter anmodning skal indhente oplysninger hos virksomheder, og at virksomheder skal udlevere disse oplysninger.

§ 79 e. Miljøministeren fastsætter, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde Danmarks EU-retlige og internationale forpligtelser, regler om tilsynsmyndighedens tilsynsforpligtelser og -beføjelser.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde Danmarks EU-retlige og internationale forpligtelser, regler om, at tilsynsmyndigheden kan påbyde ejeren af en onlinegrænseflade, hvis der ikke findes andre effektive midler til at eliminere en alvorlig risiko, at ændre eller fjerne indhold på en onlinegrænseflade, der henviser til et produkt, der ikke er i overensstemmelse med nærmere angivne regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov eller regler i EU-forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.

§ 80. Miljøministeren kan bemyndige en under ministeriet oprettet statslig myndighed eller efter forhandling med vedkommende minister andre statslige myndigheder til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at afgørelserne ikke skal kunne påklages.

Stk. 3. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om udøvelsen af de beføjelser, som en anden statslig myndighed efter forhandling med vedkommende minister bliver bemyndiget til at udøve efter stk. 1.

§ 81. Miljøministeren kan nedsætte sagkyndige råd til rådgivning af myndighederne i spørgsmål om miljøbeskyttelsen.

§ 82. Miljøministeren kan beslutte at overtage kommunalbestyrelsens beføjelser efter loven i sager, der berører andre myndigheders lovbestemte opgaver eller har større betydning.

Stk. 2. Ministeren kan endvidere i væsentlige sager efter ansøgning fra en virksomhed eller kommunalbestyrelse overtage en kommunalbestyrelses godkendelses- og tilsynskompetence vedrørende listevirksomhed.

Stk. 3. Ministeren kan i tilfælde, hvor en kommune opfylder betingelserne i § 40 a, overtage en kommunalbestyrelses godkendelses- og tilsynskompetence vedrørende den pågældende kommunes egne listevirksomheder.

§ 83. Miljøministeren kan pålægge kommunalbestyrelser at tilvejebringe oplysninger til brug for en vurdering af forhold, der reguleres efter denne lov, inden for den enkelte kommunes område. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at regionsråd og kommunalbestyrelser skal være i besiddelse af miljøoplysninger om regional og kommunal virksomhed, uanset om varetagelsen af sådanne opgaver er helt eller delvist udlagt til private virksomheder m.v.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om myndigheders pligt til digital registrering af oplysninger af betydning for ejendomshandler og om videregivelse og offentliggørelse af sådanne oplysninger.

§ 83 a. Der kan efter bestemmelserne i denne lov meddeles påbud, herunder om gennemførelse af foranstaltninger efter § 69, vedrørende forurenet jord, jf. § 83 c, til en forurener af en ejendom, selv om denne ikke har rådighed over den ejendom, hvor forureningen findes, hvis den pågældende havde rådighed over ejendommen den 10. februar 1999 eller senere. I påbuddet skal der fastsættes pligt til reetablering af den forurenede ejendom.

Stk. 2. Hvis påbudsadressaten ikke har rådighed over den forurenede ejendom, kan myndigheden meddele påbud til den, der har rådighed over ejendommen, om at tåle, at undersøgelser, oprydninger eller andre afhjælpende foranstaltninger gennemføres af den, der har modtaget påbud efter bestemmelserne i denne lov.

Stk. 3. Påbud efter stk. 2 er bindende over for den, der til enhver tid har rådighed over den forurenede ejendom.

Stk. 4. Påbud efter denne lov, herunder om gennemførelse af foranstaltninger efter § 69, der er meddelt en virksomhed i drift, og som angår undersøgelser, oprydninger eller andre afhjælpende foranstaltninger vedrørende forurenet jord, jf. § 83 c, er bindende over for senere driftsherrer, såfremt den senere driftsherre har erhvervet virksomheden efter den 1. januar 2000 og på tidspunktet for erhvervelsen vidste eller burde vide, at påbud var meddelt. Det samme gælder påbud, der er forvarslet.

Stk. 5. Er der på tidspunktet for erhvervelsen af virksomheden meddelt eller forvarslet påbud om undersøgelser m.v. af forurenet jord, jf. § 83 c, efter denne lov eller efter lov om forurenet jord til en virksomhed i drift, kan påbud om gennemførelse af yderligere foranstaltninger, herunder efter § 69, vedrørende den samme forurening meddeles en senere driftsherre efter bestemmelserne i denne lov, såfremt den senere driftsherre har erhvervet virksomheden efter den 1. januar 2000 og på tidspunktet for erhvervelsen vidste eller burde vide, at påbud var meddelt eller forvarslet.

Stk. 6. Påbud efter denne lov, herunder om gennemførelse af foranstaltninger efter § 69, der er meddelt en virksomhed i drift, og som angår undersøgelser, oprydninger eller andre afhjælpende foranstaltninger

vedrørende forurenet jord, jf. § 83 c, er bindende over for senere erhververe af den forurenede ejendom, såfremt

1) påbuddet var meddelt eller forvarslet før erhvervelsen, men ikke er efterkommet, uanset at efterkommelsen er blevet indskærpet og forholdet er blevet politianmeldt,
2) erhververen på erhvervelsestidspunktet vidste eller burde vide, at påbud var meddelt eller forvarslet,
3) erhvervelsen sker fra en, der selv var eller kunne blive forpligtet til at efterkomme påbuddet, og
4) ejendommen er erhvervet efter den 1. januar 2000.

Stk. 7. Der kan ikke meddeles påbud efter stk. 1-6 vedrørende offentligt drevne lossepladser m.v., der er taget i brug før den 1. oktober 1974, og som ikke længere var i drift den 1. september 1990.

§ 83 b. Miljømyndigheden lader oplysninger om påbud, herunder om gennemførelse af foranstaltninger efter § 69, der er meddelt eller forvarslet efter denne lov, og som angår undersøgelse, oprydning eller afhjælpende foranstaltninger vedrørende forurenet jord, jf. § 83 c, tinglyse på ejendommen for påbudsadressatens regning. Dette gælder dog ikke oplysninger om påbud, der er forvarslet eller meddelt efter § 83 a, stk. 2.

Stk. 2. Såfremt et påbud, der er forvarslet, ikke meddeles endeligt, skal miljømyndigheden dække påbudsadressatens tinglysningsudgift.

Stk. 3. Miljømyndigheden lader tinglysningen af oplysninger om påbud og varsling af påbud aflyse, når påbuddet er efterkommet.

§ 83 c. Ved forurenet jord forstås jord, der på grund af menneskelig påvirkning kan have skadelig virkning på grundvand, menneskers sundhed og miljøet i øvrigt. Forurenet jord omfatter ikke jord påvirket af jordbrugsmæssig spredning af slam, gødning og pesticider m.v.

§ 84. Miljøministeren kan pålægge kommunalbestyrelserne at tage spørgsmål, herunder konkrete sager, vedrørende denne lov op til behandling og beslutning.

§ 84 a. (Ophævet)

§ 84 b. Myndigheder, der træffer afgørelse om samme virksomhed efter bestemmelser i loven, regler udstedt i medfør af loven, lov om husdyrbrug og anvendelse af gødning m.v. eller regler udstedt i medfør heraf, skal koordinere deres afgørelser i det omfang, det er nødvendigt for at sikre, at lovens formål opfyldes.

§ 85. Tilsynsmyndigheden kan undlade at behandle forhold, som den anser for at være af underordnet betydning for miljøbeskyttelsen.

Stk. 2. Tilsynsmyndighedens afgørelse efter stk. 1 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

§ 86. Tilsynsmyndighederne kan hos andre offentlige myndigheder indhente de oplysninger, der er nødvendige for at udføre tilsyns- eller andre opgaver efter denne lov. Tilsynsmyndighederne kan i forbindelse hermed foretage sammenstilling og samkøring af oplysninger, herunder personoplysninger, i kontroløjemed.

§ 87. Tilsynsmyndighederne eller personer, der af disse myndigheder er bemyndiget hertil, har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme, lokaliteter og transportmidler for at udføre tilsyns- eller andre opgaver efter denne lov, regler udstedt med hjemmel i loven eller forordninger på lovens område. Tilsynsmyndigheden har herunder adgang til at foretage undersøgelser, fotografere, kopiere eller medtage dokumenter samt medtage andre genstande uden vederlag, herunder eksemplarer af produkter og varer, der er reguleret i medfør af loven. Kvittering for medtagne genstande skal udleveres. Producenten eller importøren af en udtaget produkt- eller vareprøve er forpligtet til at godtgøre en detailforhandler prøvens fakturapris eller levere et tilsvarende eksemplar mod forevisning af kvitteringen.

Stk. 2. Adgang efter stk. 1 kræver retskendelse, hvor adgangen sker med henblik på at lade påbudte foranstaltninger udføre efter § 69 i forbindelse med undersøgelse og oprydning af forurenet jord, jf. § 83 c. Der kræves dog ikke retskendelse, hvis

1) der foreligger en situation som beskrevet i § 70, stk. 1, eller
2) adgangen til at gennemføre undersøgelsespåbud eller oprydningspåbud er påkrævet for at forebygge, at den i § 70, stk. 1, nævnte situation opstår.

Stk. 3. Politiet kan, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse standse og undersøge transportmidler med henblik på at kontrollere affaldstransporters overholdelse af gældende lovgivning, der varetager miljøbeskyttelseshensyn. Politiet kan under tilsvarende betingelser standse og undersøge køretøjer med henblik på at konstatere overholdelse af gældende lovgivning om nulemissionszoner og om miljøzoner, herunder krav om partikeludledning og partikelfilter. Politiet kan ind- kalde køretøjet til syn for ejerens eller den varige brugers egen regning for at kontrollere, om køretøjet opfylder bestemmelserne i gældende lovgivning om miljøzoner. Politiet yder i øvrigt bistand ved tilsyns- myndighedernes udøvelse af beføjelser efter stk. 1. Justitsministeren kan efter forhandling med ministeren fastsætte nærmere regler om politiets udøvelse af ovenstående beføjelser.

Stk. 4. Ved undersøgelser og tilsyn på ejendomme, lokaliteter og transportmidler skal indehaveren og ansatte yde myndighederne fornøden vejledning og hjælp.

§ 88. Miljøministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af myndighedernes omkostninger ved administration og tilsyn i forbindelse med loven.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om, at der skal betales rente ved manglende eller for sen betaling af gebyrer opkrævet i henhold til denne lov. Forrentningen sker fra forfaldsdagen for gebyret. Gebyret forrentes med 1,3 procent i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra den første i den måned, i hvilken gebyret skal betales, dog mindst 50 kr. Ministeren kan, hvor der foreligger særlige grunde til det, fastsætte andre regler om rente.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, at der skal betales rente ved manglende eller for sen betaling af pant og gebyr, der skal indbetales til et selskab m.v. efter regler fastsat i henhold til § 8, stk. 3, § 9 a, stk. 2, og § 53, stk. 1. Forrentningen sker efter reglerne i stk. 2.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om digital indbetaling af gebyrer.

§ 88 a. (Ophævet)

§ 89. Regeringen kan indgå overenskomster med fremmede stater om fælles foranstaltninger til opfyldelse af lovens formål.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter regler til opfyldelse af internationale overenskomster, der indgås i henhold til stk. 1.

§ 89 a. Miljøministeren kan fastsætte de nødvendige regler for anvendelsen her i landet af De Europæiske Fællesskabers forordninger vedrørende forhold, der er omfattet af denne lov i henhold til § 2. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, hvilke myndigheder der skal administrere forordningerne.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyrer, herunder om forrentning.

Stk. 3. Tilsyn med overholdelse af forordninger udøves af kommunalbestyrelsen og ministeren i henhold til § 65 og § 66, medmindre ministeren bestemmer, at tilsynet skal udøves af andre myndigheder. Ved udførelse af tilsyn har myndighederne de tilsynsforpligtelser og tilsynsbeføjelser, som fremgår af kapitel 9 og §§ 85-87.

Stk. 4. Ved afgørelser med hjemmel i forordninger eller regler, der er udstedt efter stk. 1, finder de i kapitel 11 og kapitel 12 fastsatte bestemmelser anvendelse, for så vidt angår klageadgang og søgsmål.

§ 89 b. Miljøministeren kan fastsætte regler om sagsbehandlingen, herunder om, at sager skal behandles og afgøres samtidig med afgørelser efter anden relevant lovgivning.

§ 89 c. Den, der fører et register over tjenesteydere, der er tilgængeligt for danske miljømyndigheder, skal stille dette til rådighed for myndigheder i andre EU/EØS-lande på samme vilkår.

§ 90. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at nærmere angivne internationale vedtagelser og tekniske specifikationer vedrørende krav til virksomheder, anlæg, indretninger, produkter m.v., som der henvises til i regler udstedt i medfør af denne lov, ikke indføres i Lovtidende.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om, hvorledes oplysning om de internationale vedtagelser og tekniske specifikationer, der ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 1, kan fås.

§ 90 a. Der kan ske blokering af en onlinegrænseflade for at eliminere en alvorlig risiko i følgende tilfælde:

1) Hvor et påbud efter regler fastsat i medfør af § 79 e, stk. 2, ikke er efterkommet.
2) Hvor der meddeles påbud efter regler fastsat i medfør af § 79 e, stk. 2, og hvor der gentagne gange er meddelt lignende påbud efter regler fastsat i medfør af § 79 e, stk. 2.

Stk. 2. Afgørelse om blokering af en onlinegrænseflade efter stk. 1 træffes af retten ved kendelse efter tilsynsmyndighedens anmodning. Inden retten træffer afgørelse, skal den så vidt muligt give parten, som indgrebet retter sig mod, adgang til at udtale sig. I kendelsen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt.

Stk. 3. Det påhviler udbydere af informationssamfundstjenester at bistå tilsynsmyndigheden ved gennemførelsen af kendelser efter stk. 2. Tilsynsmyndigheden kan pålægge udbydere af informationssamfundstjenester tvangsbøder med henblik på at gennemtvinge handlinger, som det påhviler udbyderne at foretage.

Stk. 4. Tilsynsmyndigheden skal påse, at et indgreb efter stk. 1 ikke opretholdes ud over det tidsrum, hvor grundlaget for blokeringen er til stede. Hvis grundlaget for blokering ikke længere er til stede, skal tilsynsmyndigheden af egen drift eller på foranledning af den, som indgrebet retter sig mod, træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen.

Stk. 5. Fremsætter den, som indgrebet efter stk. 1 retter sig mod, anmodning om, at blokeringen ophæves, og støttes denne anmodning på, at der er sket væsentlige ændringer i indholdet af onlinegrænsefladen, skal tilsynsmyndigheden, hvis blokeringen ikke ophæves i medfør af stk. 4, snarest muligt indbringe spørgsmålet for retten. Retten afgør ved kendelse, om indgrebet skal opretholdes. Tages en anmodning ikke til følge, kan ny anmodning ikke fremsættes, før der er forløbet 3 måneder fra kendelsens afsigelse.

Kapitel 11

Klage til Miljø- og Fødevareklagenævnet

§ 90 b. Reglerne i dette kapitel gælder for afgørelser efter loven og regler udstedt i medfør heraf, der kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

§ 91. Medmindre andet fremgår af lovens bestemmelser, jf. dog stk. 4 og § 92, kan kommunalbestyrelsens afgørelser og beslutninger efter loven eller regler, der er fastsat med hjemmel i loven, påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet som behandler sagen i en af nævnets afdelinger, jf. § 3, stk. 1, nr. 1-6, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet. Tilsvarende gælder for afgørelser truffet af miljøministeren efter regler udstedt i medfør af lovens § 7, stk. 1, nr. 8, lovens kapitel 4-6 og 9 a, afgørelser truffet i medfør af § 25 eller § 82 samt afgørelser efter § 70 a, § 70 b og § 72, når disse afgørelser vedrører sager efter regler udstedt i medfør af lovens § 7, stk. 1, nr. 8, lovens kapitel 4-6 og 9 a og afgørelser truffet i medfør af § 25 eller § 82.

Stk. 2. Afgørelser truffet af kommunalbestyrelsen efter lovens § 58 kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet som behandler sagen i den læge afdeling, jf. § 3, stk. 1, nr. 10, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet. Tilsvarende gælder for afgørelser truffet af miljøministeren efter lovens § 58 og afgørelser truffet i medfør af § 82, når disse afgørelser vedrører sager efter § 58.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 78, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse på afgørelser i klagesager.

Stk. 4. Afgørelser omfattet af stk. 1 om fangst, transport eller lagring af CO_2 på land efter denne lov kan kun påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, for så vidt angår retlige spørgsmål.

§ 92. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser, der enkeltvis er af mindre betydning for miljøbeskyttelsen, ikke kan påklages til anden administrativ myndighed. Klage kan dog ikke afskæres, for så vidt angår kommunalbestyrelsens afgørelser efter § 42, når disse vedrører kommunalbestyrelsens egne virksomheder.

§ 93. Klagefristen er fire uger fra den dag, afgørelsen eller beslutningen er meddelt. Er afgørelsen eller beslutningen offentligt bekendtgjort, regnes klagefristen dog altid fra bekendtgørelsen.

Stk. 2. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller helligdag, forlænges klagefristen til den følgende hverdag.

§ 94. Klage til Miljø- og Fødevareklagenævnet indgives skriftligt til den myndighed, der har truffet afgørelsen, ved anvendelse af digital selvbetjening, jf. dog § 21, stk. 2-4, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet. Endvidere skal efterfølgende kommunikation om klagesagen ske ved anvendelse af digital selvbetjening. En klage anses for indgivet, når den er tilgængelig for myndigheden. Myndigheden skal, hvis den vil fastholde afgørelsen, snarest og som udgangspunkt ikke senere end 3 uger efter klagefristens udløb videresende klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet. Klagen skal ved videresendelsen være ledsaget af den påklagede afgørelse, de dokumenter, der er indgået i sagens bedømmelse, og en udtalelse fra myndigheden med myndighedens bemærkninger til sagen og de anførte klagepunkter.

Stk. 2. Når myndigheden videresender klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet, sender den samtidig en kopi af sin udtalelse til de i klagesagen involverede med en frist for at afgive bemærkninger til Miljø- og Fødevareklagenævnet på 3 uger fra modtagelsen.

Stk. 3. Myndigheden skal straks underrette Miljø- og Fødevareklagenævnet, hvis den, efter at klagen er videresendt til nævnet, inddrages i forhandlinger med adressaten for afgørelsen og klageren om tilpasninger af det ansøgte projekt, der er af betydning for klagen. Miljø- og Fødevareklagenævnet kan sætte behandlingen af sagen i bero, indtil forhandlingerne er afsluttet. Myndigheden underretter nævnet om resultatet af forhandlingerne, når de er afsluttet.

Stk. 4. Myndighedens videresendelse af klage til og efterfølgende kommunikation om klagesagen med Miljø- og Fødevareklagenævnet skal ske ved anvendelse af digital selvbetjening. Det samme gælder sager, hvor klage ikke er indgivet ved anvendelse af digital selvbetjening, men hvor Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse om, at klagen ikke afvises.

Stk. 5. Indgives en klage ikke ved anvendelse af digital selvbetjening, skal myndigheden snarest videresende klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet. I sådanne tilfælde finder stk. 1, 4. og 5. pkt., og stk. 2 ikke anvendelse.

§ 95. En klage har opsættende virkning for et påbud eller forbud, medmindre Miljø- og Fødevareklagenævnet bestemmer andet, jf. dog § 78.

Stk. 2. Når der efter § 78 er truffet afgørelse om, at et påbud eller forbud skal efterkommes straks, skal påbuddet eller forbuddet efterkommes, medmindre Miljø- og Fødevareklagenævnet bestemmer andet.

Stk. 3. Klage over påbud eller forbud efter § 24 a, stk. 1, har ikke opsættende virkning, medmindre Miljø- og Fødevareklagenævnet bestemmer andet.

Stk. 4. Klage over vilkår om sikkerhedsstillelse truffet efter regler udstedt med hjemmel i § 39 b, stk. 2, har ikke opsættende virkning, medmindre Miljø- og Fødevareklagenævnet bestemmer andet.

Stk. 5. Klage over afgørelser efter § 70 a og § 70 b har opsættende virkning, medmindre Miljø- og Fødevareklagenævnet bestemmer andet.

§ 96. En klage over en tilladelse, godkendelse eller dispensation har ikke opsættende virkning, medmindre Miljø- og Fødevareklagenævnet bestemmer andet. Ministeren kan fastsætte regler om, at visse

godkendelser og tilladelser ikke må udnyttes inden for klagefristen, og at en klage skal have opsættende virkning.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 indebærer ingen begrænsninger i Miljø- og Fødevareklagenævnets adgang til at ændre eller ophæve en påklaget tilladelse, godkendelse eller dispensation.

§ 97. En klage over en ekspropriationsbeslutning har opsættende virkning, medmindre Miljø- og Fødevareklagenævnet bestemmer andet.

§ 98. Kommunalbestyrelsens og ministerens afgørelser kan påklages af

1) afgørelsens adressat og
2) enhver, der har en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan påklage ministerens afgørelser, jf. dog stk. 5.

Stk. 3. Enhver, som berøres eller kan forventes at blive berørt af en miljøskade, kan påklage afgørelser truffet efter kapitel 9 a.

Stk. 4. Sundhedsstyrelsen kan påklage afgørelser efter kapitel 3, 4 og 5, jf. dog stk. 5. Sundhedsstyrelsen kan endvidere tillægges klageret i regler, der udstedes i medfør af § 16.

Stk. 5. Afgørelser om fangst, transport eller lagring af CO_2 på land efter denne lov kan kun påklages af enhver, der er omfattet af stk. 1 og 3.

Stk. 6. Miljøministeren kan fastsætte regler om eller bestemme, at afgørelser efter loven kan påklages af bestemte myndigheder i andre lande.

§ 99. Danmarks Fiskeriforening kan påklage kommunalbestyrelsens og ministerens afgørelser efter bestemmelserne i kapitel 4 og 5, for så vidt angår spørgsmål om forurening af vandløb, søer eller havet, jf. dog stk. 5.

Stk. 2. Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark kan påklage kommunalbestyrelsens og ministerens afgørelser efter bestemmelserne i kapitel 4 og 5, for så vidt angår spørgsmål om forurening af vandløb og søer, jf. dog stk. 5.

Stk. 3. Arbejderbevægelsens Erhvervsråd kan påklage kommunalbestyrelsens og ministerens afgørelser, når væsentlige beskæftigelsesmæssige interesser er berørt, jf. dog stk. 5.

Stk. 4. Forbrugerrådet kan påklage kommunalbestyrelsens og ministerens afgørelser i det omfang, de er væsentlige og principielle, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Stk. 1-4 gælder ikke for afgørelser om fangst, transport eller lagring af CO_2 på land efter denne lov.

§ 100. Lokale foreninger og organisationer, der har beskyttelse af natur og miljø som hovedformål, kan påklage afgørelser, som foreningen eller organisationen har ønsket underretning om, jf. § 76, stk. 1, jf. dog stk. 5. Lokale foreninger og organisationer, der efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, kan påklage afgørelser, som foreningen eller organisationen har ønsket underretning om, jf. § 76, stk. 1, når afgørelsen berører sådanne interesser og klagen har til formål at varetage natur- og miljøbeskyttelse, jf. dog stk. 5.

Stk. 2. Landsdækkende foreninger og organisationer, der efter deres vedtægter har beskyttelse af natur og miljø som hovedformål, kan påklage afgørelser efter bestemmelserne i kapitel 3-5 og 9 a.

Stk. 3. Landsdækkende foreninger og organisationer, der efter deres vedtægter har til formål at varetage væsentlige rekreative interesser, kan påklage afgørelser efter bestemmelserne i kapitel 3-5 og 9 a, når afgørelsen berører sådanne interesser, og klagen har til formål at varetage natur- og miljøbeskyttelse, jf. dog stk. 5.

Stk. 4. Lokale afdelinger af landsdækkende foreninger eller organisationer er ikke omfattet af bestemmelsen i stk. 1-3.

Stk. 5. Stk. 1 og 3 gælder ikke for afgørelser om fangst, transport eller lagring af CO_2 på land efter denne lov.

Stk. 6. Miljø- og Fødevareklagenævnet kan til efterprøvelse af klageberettigelsen forlange, at foreningen eller organisationen fremsender vedtægterne.

Kapitel 11 a

Klage til Energiklagenævnet

§ 100 a. Reglerne i dette kapitel gælder for afgørelser efter loven eller regler udstedt i medfør heraf, der kan påklages til Energiklagenævnet.

§ 100 b. Forsyningstilsynets afgørelser efter kapitel 6 eller regler udstedt i medfør heraf kan påklages til Energiklagenævnet, jf. dog § 48 g, stk. 4.

Stk. 2. Forsyningstilsynets afgørelser efter kapitel 6 eller regler udstedt i medfør heraf kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed end Energiklagenævnet.

Stk. 3. Klage, jf. stk. 1, skal være indgivet skriftligt, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt. Udløber klagefristen på en lørdag eller helligdag, forlænges klagefristen til den følgende hverdag.

§ 100 c. (Ophævet)

Kapitel 12

Søgsmål

§ 101. Søgsmål til prøvelse af afgørelser efter loven eller de regler, der fastsættes i medfør af loven, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen eller beslutningen er meddelt. For afgørelser meddelt efter kapitel 9 a er fristen dog 12 måneder. Er afgørelsen eller beslutningen offentligt bekendtgjort, regnes søgsmålsfristen dog altid fra bekendtgørelsen.

Stk. 2. Spørgsmål, der kan prøves af taksationsmyndighederne, jf. kapitel 8, kan ikke indbringes for domstolene, før overtaksationskommissionens afgørelse foreligger.

Stk. 3. Afgørelser, der kan prøves af Energiklagenævnet efter kapitel 11 a, kan ikke indbringes for domstolene, før Energiklagenævnets afgørelse foreligger.

§§ 102-109. (Ophævet)

Kapitel 13

Straf

§ 110. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der

1) overtræder § 9 j, stk. 6, § 17 a, stk. 1, § 19, stk. 1 eller 2, § 20, § 21 b, § 21 c, stk. 1-3, § 22, § 23, § 27, stk. 1 eller 2, § 28, stk. 4, § 43, § 45, stk. 3, § 50, stk. 1, § 50 a, stk. 1 eller 2, § 51 a, stk. 1-3, § 72 a eller § 89 c,
2) undlader at efterkomme forbud eller påbud efter loven, herunder påbud om at berigtige et ulovligt forhold eller pålæg efter § 26 a, jf. dog stk. 12,
3) undlader at efterkomme krav fastsat i medfør af § 10, stk. 4,
4) tilsidesætter vilkår knyttet til en tilladelse, dispensation eller en godkendelse efter loven,
5) undlader at sløjfe eller afblænde en tank til mineralolie efter de herom gældende regler, jf. § 21 a,
6) anlægger, påbegynder eller driver virksomhed uden godkendelse efter § 33,
7) undlader at meddele oplysninger efter § 32 a, stk. 1, eller § 37 a, stk. 2, eller at meddele oplysninger eller at afgive prøver efter § 72 eller at give underretning som nævnt i § 21, § 71, stk. 1, og § 72 a,
8) undlader at indgive anmeldelse, der er foreskrevet i regler udfærdiget efter § 7, stk. 1, herunder tilsidesætter vilkår i forbindelse med en sådan anmeldelse, eller undlader at indgive ansøgning, jf. § 39,
9) modvirker myndighedernes adgang til ejendomme, lokaliteter eller transportmidler i strid med § 87,

10) forsætligt borttager, forvansker eller beskadiger afmærkninger, som foretages i forbindelse med arbejder og undersøgelser efter loven,
11) undlader at efterkomme krav i en afgørelse efter § 70 b eller fjerner eller ændrer udstyr, som tilsynsmyndigheden har anbragt i medfør af en afgørelse efter § 70 a eller § 70 b,
12) overtræder bestemmelser fastsat i De Europæiske Fællesskabers forordninger vedrørende forhold, der er omfattet af denne lov, jf. § 2,
13) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller undlader at afgive oplysninger efter § 53 b eller § 56 a,
14) undlader at efterkomme godkendelsesmyndighedens eller klageinstansens afgørelse om at etablere sikkerhedsstillelse efter § 39 a,
15) hindrer i strid med § 41 e, stk. 3, at vilkår eller påbud efter § 34, stk. 2, eller § 41 kan efterkommes,
16) indtægtsfører pant, som ikke er indløst, uden at betingelserne herfor er opfyldte, jf. § 9 c,
17) undlader at søge en overhængende fare for forurening afværget eller hindre yderligere udledning af forurenende stoffer m.v., jf. § 71, stk. 2,
18) undlader at iværksætte de nødvendige forebyggende foranstaltninger over for en overhængende fare for en miljøskade eller ethvert praktisk gennemførligt tiltag, der kan begrænse en miljøskades omfang og forhindre yderligere miljøskade, jf. § 73 c,
19) undlader at efterkomme politiets indkaldelse til syn efter § 87, stk. 3, eller
20) overtræder § 15 b, stk. 1, 2 eller 3, eller § 15 g, stk. 1 eller 2.

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der ved overtrædelsen er
1) voldt skade på miljøet eller fremkaldt fare derfor eller
2) opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser.

Stk. 3. I regler og forskrifter, der udstedes i medfør af §§ 7-10, §§ 12-16, § 17, stk. 3, § 18, § 19, stk. 5, § 19 a, § 27, stk. 3, § 31, stk. 3, § 32 a, stk. 2 og 3, § 35, § 35 a, § 35 b, § 35 c, § 37 b, stk. 2, § 39, stk. 4, § 39 b, stk. 2, § 39 c, § 44, § 45, stk. 2, 4, 5 og 7, § 45 b, § 45 c, stk. 1, § 45 d, § 45 h, stk. 2, § 46 a, stk. 2, § 46 b, § 47, stk. 2, § 48, § 50 a, stk. 3, § 50 c, § 50 d, § 51, § 51 b, § 53, § 53 c, stk. 3, § 55 c, stk. 2, § 56, stk. 3, § 72 a, stk. 3, § 79 d, § 79 e, § 89, stk. 2, og § 89 a, kan der fastsættes straf af bøde. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år under tilsvarende omstændigheder som anført i stk. 2.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 5. Ved udmåling af bødestraf skal der lægges vægt på de hensyn, der er nævnt i § 1. Det er en skærpende omstændighed, hvis overtrædelsen er begået i forbindelse med udøvelse af erhverv.

Stk. 6. Er der ved en overtrædelse opnået en økonomisk fordel, konfiskeres denne efter reglerne i straffelovens 9. kapitel, selv om der ved overtrædelsen ikke er voldt skade på miljøet eller er fremkaldt fare derfor. Kan der ikke ske konfiskation, skal der tages særskilt hensyn hertil ved udmåling af en bøde, herunder en eventuel tillægsbøde.

Stk. 7. Ved overtrædelse af § 10, stk. 4, jf. § 110, stk. 1, nr. 3, skal der ved udmåling af bøder, herunder tillægsbøder, tages hensyn til størrelsen af den bod, der måtte være fastlagt på det pågældende område i medfør af § 10, stk. 2.

Stk. 8. Har nogen begået flere overtrædelser af § 15 b, stk. 1, 2 eller 3, eller regler og forskrifter fastsat i medfør af § 9, stk. 2, nr. 2 og 3, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestraffen for hver overtrædelse. Har nogen overtrådt regler og forskrifter fastsat i medfør af § 9, stk. 2, nr. 2 og 3, og én eller flere skatte- og afgiftslove, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestraffen for hver overtrædelse af disse regler og bødestraffen for overtrædelsen af én eller flere skatte- og afgiftslove.

Stk. 9. Bestemmelsen i stk. 8 kan fraviges, når særlige grunde taler herfor.

Stk. 10. Forældelsesfristen for strafansvaret er fem år for overtrædelser m.v. som omhandlet i stk. 1, nr. 1, 2, 3, 4, 5 og 6, samt for overtrædelser af regler udstedt i henhold til § 19, stk. 5.

Stk. 11. Straffelovens § 152 og §§ 152 d-f finder tilsvarende anvendelse på bestyrelsesmedlemmer og ansatte i selskaber m.v., der har fået overdraget administrationen af en pant- og returordning i henhold til lovens § 9, stk. 3.

Stk. 12. Stk. 1, nr. 2, finder ikke anvendelse for påbud, som Forsyningstilsynet meddeler kommunalbestyrelsen.

§ 110 a. Skønnes en overtrædelse af regler eller forskrifter, der er udstedt i medfør af § 9 eller § 53, ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan klima-, energi- og forsyningsministeren eller, såfremt administration og opkrævning er henlagt til told- og skatteforvaltningen, skatte- og vækstministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt denne erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelserne om tiltalerejsning i § 895 i lov om rettens pleje tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelsen inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

§ 110 b. Retten til at udøve virksomhed omfattet af kapitel 5 kan frakendes ved dom for strafbart forhold, hvis den tiltalte

1) er dømt for overtrædelse af straffelovens § 196 eller
2) gentagne gange eller under i øvrigt skærpende omstændigheder har
   a) overtrådt bestemmelser i denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf eller bestemmelser i lov om husdyrbrug og anvendelse af gødning m.v. eller forskrifter udstedt i medfør heraf,
   b) undladt at efterkomme forbud eller påbud, som er udstedt med hjemmel i denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf, eller med hjemmel i lov om husdyrbrug og anvendelse af gødning m.v. eller forskrifter udstedt i medfør heraf eller
   c) tilsidesat vilkår knyttet til en tilladelse, dispensation eller godkendelse udstedt med hjemmel i denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf, eller bestemmelser i lov om husdyrbrug og anvendelse af gødning m.v. eller forskrifter udstedt i medfør heraf.

Stk. 2. Efter samme regel kan der ske frakendelse af retten til at være stifter af, direktør for eller medlem af bestyrelsen i et selskab med begrænset ansvar, et selskab eller en forening, som kræver offentlig godkendelse, eller en fond, der driver virksomhed omfattet af kapitel 5.

Stk. 3. I øvrigt gælder reglerne i straffelovens § 79, stk. 3 og 4.

§ 110 c. For overtrædelser af § 15 b, stk. 1, 2 eller 3, konstateret ved digital kontrol, hvor køretøjet ikke bringes til standsning (digital håndhævelse), pålægges ejeren (brugeren) af køretøjet bødeansvar efter § 110, stk. 1, nr. 20, selv om den pågældende ikke var fører, og selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes den pågældende som forsætlig eller uagtsom.

Stk. 2. Har en anden end ejeren (brugeren) af køretøjet, inden for 30 dage fra at ejeren (brugeren) har modtaget et bødeforelæg vedrørende overtrædelsen, over for den relevante kontrolmyndighed erkendt at have ført køretøjet på gerningstidspunktet, pålægges ejeren (brugeren) ikke ansvar efter stk. 1.

Stk. 3. Trækkes erkendelsen efter stk. 2 tilbage inden for den angivne frist efter stk. 4, kan ejeren (brugeren) fortsat pålægges ansvar efter stk. 1.

Stk. 4. Er der ikke inden for 3 måneder fra den relevante kontrolmyndigheds modtagelse af en førers erkendelse efter stk. 2 tilkendegivet andet over for ejeren (brugeren), pålægges ejeren (brugeren) ikke ansvar efter stk. 1.

Stk. 5. Ejeren (brugeren) af køretøjet pålægges ikke ansvar efter stk. 1, hvis en anden person ved brugstyveri eller berigelseskriminalitet eller på tilsvarende vis uberettiget var i besiddelse af køretøjet på gerningstidspunktet.

Stk. 6. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 7. Der fastsættes ingen forvandlingsstraf for bødeansvar efter stk. 1.

Stk. 8. Straffelovens § 50, stk. 3, finder ikke anvendelse for bøder pålagt efter stk. 1.

Stk. 9. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at overtrædelse af regler fastsat i medfør af § 15 b, stk. 8, behandles efter reglerne i stk. 1-8.

Stk. 10. Miljøministeren kan fastsætte regler om, i hvilke tilfælde et bødeforelæg for manglende registrering efter § 15 b, stk. 1, nr. 4, stk. 2, nr. 5, og stk. 3, nr. 3, kan nedsættes, herunder om dokumentation og frist.

§ 110 d. I sager om overtrædelse af § 15 b, stk. 1, 2 eller 3, kan miljøministeren i et bødeforelæg tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, hvis ejeren (brugeren) eller føreren af køretøjet erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en i bødeforelægget angivet bøde. Fristen kan efter anmodning forlænges.

Stk. 2. Reglerne i retsplejelovens § 834, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 2, og § 752, stk. 1, om krav til indholdet af et anklageskrift og om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg efter stk. 1.

Stk. 3. Vedtages bødeforelægget, bortfalder videre forfølgning. Vedtagelsen har samme virkning som en dom.

Stk. 4. Bødens størrelse stiger ikke i gentagelsestilfælde.

Stk. 5. Flere overtrædelser, som er konstateret ved digital kontrol, og som er begået med samme køretøj inden for samme miljøzone og inden for 7 døgn, anses for én overtrædelse.

Stk. 6. Miljøministeren kan i sager om overtrædelse af regler fastsat i medfør af § 15 b, stk. 8, behandle sagerne på den måde, der er nævnt i stk. 1-5.

Stk. 7. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om behandlingen af sager omfattet af stk. 1 og 6.

§ 111. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelserne i denne lov kan ske i overensstemmelse med reglerne i lov om rettens pleje om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.

§ 111 a. Tilsynsmyndigheden eller politiet på vegne af tilsynsmyndigheden kan under iagttagelse af reglerne i kapitel 74 om beslaglæggelse i lov om rettens pleje foretage beslaglæggelse eller tage partier af produkter, varer eller emballager henstående hos producenter, importører eller forhandlere m.v. i bevaring, hvis der kan konstateres overtrædelse af mærkningskrav efter lovens § 9, stk. 2, nr. 2, eller manglende tilmelding til pant- og returordninger efter lovens § 9, stk. 2, nr. 3.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden eller politiet på vegne af tilsynsmyndigheden kan i øvrigt tage partier af produkter, varer eller emballager under transport mellem det danske toldområde og toldområdet i et andet EU-land i bevaring, hvis der konstateres overtrædelse af mærkningsreglerne efter lovens § 9, stk. 2, nr. 2, eller manglende tilmelding til pant- og returordninger efter lovens § 9, stk. 2, nr. 3.

Stk. 3. Når produkter, varer eller emballager, som er beslaglagt eller taget i bevaring efter stk. 1 eller stk. 2, inden to måneder efter udgangen af den måned, hvor de er beslaglagt eller taget i bevaring, er blevet tilmeldt den relevante pant- og returordning og overholder de for denne pant- og returordning gældende mærkningsregler, og når sagsomkostningerne i forbindelse med beslaglæggelsen eller bevaringen efter stk. 1 eller stk. 2 er betalt, og når skyldige bødekrav er betalt, udleveres produkterne, varerne eller emballagerne til den, hos hvem de er taget i bevaring eller beslaglagt, eller til en anden, som godtgør at være berettiget til dem.

Stk. 4. Er produkter, varer eller emballager, som er beslaglagt eller taget i bevaring efter stk. 1 eller stk. 2, ikke blevet tilmeldt den relevante pant- og returordning, eller overholder de ikke de for denne

pant- og returordning gældende mærkningskrav, eller er skyldige bødekrav eller sagsomkostninger ikke betalt inden to måneder efter udløbet af den måned, hvor produkterne, varerne eller emballagerne er beslaglagt eller taget i bevaring, bortsælges de af tilsynsmyndigheden ved behørigt bekendtgjort offentlig auktion. Produkter, varer og emballager, der efter tilsynsmyndighedens skøn er ukurante eller urealisable, kan dog efter fristens udløb destrueres under kontrol. Af det ved auktionen indkomne beløb dækkes først omkostninger ved salget og derefter skyldige sagsomkostninger og bødekrav. Et eventuelt overskud udbetales til ejeren, såfremt denne melder sig inden tre år efter auktionen og behørigt godtgør sin ejendomsret til de bortsolgte produkter, varer eller emballager.

Stk. 5. Med hensyn til sikring og inddrivelse af bødekrav og sagsomkostninger finder stk. 3 og 4 kun anvendelse med de begrænsninger, som er fastsat i straffelovens § 76 vedrørende konfiskation efter samme lovs § 75, stk. 2.

§ 111 b. Politiet kan tilbageholde transportmidler i sager om

1) overtrædelse af § 15 b, stk. 1, 2 eller 3, § 15 g, stk. 1 eller 2, færdselslovens § 65 eller regler fastsat i medfør af § 15 b, stk. 4 og 8, eller § 15 g, stk. 3, og
2) affaldstransporter, der foretages i strid med lovgivningen om overførsel af affald og Europa-Parlamentets og Rådets forordning om overførsel af affald.

Stk. 2. Tilbageholdelse kan ske, hvis det er nødvendigt for at sikre et krav på betaling af bøde, sagsomkostninger eller konfiskation, herunder værdikonfiskation, dog kun, indtil de nævnte beløb er betalt eller der er stillet sikkerhed herfor. Sker dette ikke inden for 2 måneder efter sagens endelige afgørelse, kan der søges fyldestgørelse i transportmidlet. Tilbageholdelse kan dog ikke ske, hvis den, der havde rådighed over transportmidlet, da overtrædelsen fandt sted, var uberettiget i besiddelse af dette.

Stk. 3. Med hensyn til iværksættelse af tilbageholdelsen finder bestemmelser i retsplejeloven om beslaglæggelse med henblik på konfiskation tilsvarende anvendelse med de ændringer, der følger af stk. 2.

Kapitel 14

Ikrafttrædelse og overgangsbestemmelser

§ 112. Loven træder i kraft den 1. januar 1992. § 53 træder dog i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 113. Ved lovens ikrafttræden ophæves:

1) Lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 68 af 24. januar 1989,
2) lov om genanvendelse og begrænsning af affald, jf. lovbekendtgørelse nr. 532 af 16. oktober 1984,
3) lov nr. 215 af 5. april 1989 om begrænsning af udledning af svovldioxid og kvælstofoxider fra kraftværker,
4) lov nr. 267 af 8. juni 1977 om blyindhold mv. i motorbenzin,
5) lov nr. 135 af 26. april 1972 om begrænsning af svovlindholdet i brændsel,
6) lov nr. 178 af 24. maj 1972 om bortskaffelse mv. af olie- og kemikalieaffald og
7) § 24 a og § 26, stk. 1, nr. 4, og § 28 i lov om frikommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 571 af 8. august 1990.

§ 114. Regler, der er udstedt efter de i § 113 nævnte love, opretholdes, indtil de afløses af regler udstedt efter denne lov, medmindre andet følger af loven. Overtrædelse af reglerne straffes efter de hidtil gældende regler.

Stk. 2. Afgørelser og forlig truffet efter de regler, som er nævnt i stk. 1, bevarer deres gyldighed, indtil der i medfør af loven eller regler udstedt med hjemmel i loven træffes ny afgørelse eller bestemmes andet. Overtrædelse af sådanne afgørelser straffes efter de hidtil gældende regler.

Stk. 3. Frikommuneforsøg, der er godkendt efter de i § 113, stk. 1, nr. 7, nævnte paragraffer, bevarer deres gyldighed.

Stk. 4. »Miljøankenævnet« ændres til »Miljøklagenævnet« i følgende love:

1) Lov nr. 130 af 9. april 1980 om beskyttelse af havmiljøet, som ændret ved lov nr. 181 af 8. maj 1985 og § 22 i lov nr. 192 af 29. marts 1989,
2) lov om vandforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 337 af 4. juli 1985, som senest ændret ved § 20 i lov nr. 192 af 29. marts 1989,
3) lov nr. 288 af 4. juni 1986 om miljø og genteknologi, som senest ændret ved lov nr. 338 af 24. maj 1989, og
4) lov om kemiske stoffer og produkter, jf. lovbekendtgørelse nr. 566 af 15. august 1989.

§ 115. Regler om betaling af udgifter vedrørende offentlige og fælles private spildevandsanlæg i lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 68 af 24. januar 1989, ophæves først med virkning fra kommunalbestyrelsens vedtagelse af betalingsvedtægter efter lov nr. 863 af 23. december 1987 om betalingsregler for spildevandsanlæg.[17)]

§ 116. Ministeren bemyndiges til at ophæve lov nr. 25 af 30. januar 1923 om grænsevandløbene og § 17 i lov nr. 306 af 4. juni 1986, som ændret ved lov nr. 366 af 7. juni 1989, om saltvandsfiskeri.

§ 117. Ministeren kan fastsætte overgangsregler.

§ 118. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lov nr. 373 af 28. marts 2022 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Mulighed for kommunal beslutning om, at dieseldrevne personbiler skal være omfattet af eksisterende miljøzoner)[18)] indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. april 2022.

Stk. 2. Regler fastsat i medfør af § 15 b, stk. 3 og 6, i lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 100 af 19. januar 2022 med senere ændringer, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 15 b, stk. 4 og 7, i lov om miljøbeskyttelse som ændret ved denne lovs § 1, nr. 17 og 19.

Lov nr. 374 af 28. marts 2022 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Fremrykning af trinkrav for dieseldrevne varebiler)[19)] indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2022.

Lov nr. 575 af 10. maj 2022 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Bemyndigelse til fastsættelse af regler om kommunalbestyrelsens adgang til at vedtage forskrifter om udskiftning eller nedlæggelse af visse fyringsanlæg i visse geografiske områder)[20)] indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2022.

Lov nr. 898 af 21. juni 2022 om ændring af lov om miljøbeskyttelse og lov om Forsyningstilsynet (Nye rammer for kommunal behandling af affald egnet til materialenyttiggørelse, indsamling af erhvervsaffald, genbrug på genbrugspladser og skærpet økonomisk tilsyn)[21)] indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2022, jf. dog stk. 2, 3 og 5.

Stk. 2. § 1, nr. 4 og 14, træder i kraft den 1. januar 2027.

Stk. 3. § 49 e i lov om miljøbeskyttelse som affattet ved denne lovs § 1, nr. 10, træder i kraft den 1. juli 2023.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at kommunalbestyrelsen uanset § 49 d, stk. 1, i lov om miljøbeskyttelse som affattet ved denne lovs § 1, nr. 10, indtil udgangen af 2022 kan tilbyde virksomheder i kommunen, som er beliggende i ejendomme med både husholdninger og virksomheder, at blive omfattet af den eller de indsamlingsordninger for sorteret affald egnet til materialenyttiggørelse, som kommunen har etableret for husholdningerne.

Stk. 5. §§ 49 g og 49 h i lov om miljøbeskyttelse som affattet ved denne lovs § 1, nr. 10, ophæves den 1. juli 2027. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan dog fastsætte en senere dato for ophævelsen.

Stk. 6. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i særlige tilfælde dispensere fra forbuddet i § 49 b, stk. 1, og § 49 f, stk. 1, i lov om miljøbeskyttelse som affattet ved denne lovs § 1, nr. 10, hvis en kommune vil blive særlig hårdt påvirket af ophævelsen af §§ 49 g og 49 h i lov om miljøbeskyttelse, jf. stk. 5.

Stk. 7. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om meddelelse af dispensation efter stk. 6, herunder om dokumentationskrav, oplysningspligt, tilsyn og påbud.

Stk. 8. Indtil udgangen af 2022 skal kommunalbestyrelsen uanset § 48, stk. 2, i lov om miljøbeskyttelse som affattet ved denne lovs § 1, nr. 6, og § 48 a i lov om miljøbeskyttelse som affattet ved denne lovs § 1, nr. 8, fastsætte gebyrer til dækning af udgifter til planlægning, etablering, drift og administration af affaldsordninger for

1) kommunal indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse produceret af virksomheder, der producerer affald, som i art og mængde svarer til en husholdnings, jf. § 49 d, stk. 3, nr. 1, i lov om miljøbeskyttelse som affattet ved denne lovs § 1, nr. 10,
2) kommunal indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse produceret på øer uden fast broforbindelse, jf. § 49 d, stk. 3, nr. 2, i lov om miljøbeskyttelse som affattet ved denne lovs § 1, nr. 10,
3) kommunal behandling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse produceret på øer uden fast broforbindelse, jf. § 49 b, stk. 2, i lov om miljøbeskyttelse som affattet ved denne lovs § 1, nr. 10, og
4) kommunal indsamling af forbrændingsegnet erhvervsaffald.

Lov nr. 900 af 21. juni 2022 om ændring af museumsloven, lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet og forskellige andre love (Dispensation og klagesagsbehandling m.v. på fortidsmindeområdet)[22)] indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 18

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2022.

Stk. 2. § 1, nr. 6 og 7, finder ikke anvendelse på fortidsminder, der er opført i år 1865 eller senere, og som inden lovens ikrafttræden er omfattet af kapitel 1 i museumslovens bilag 1. For sådanne fortidsmin-

der finder de hidtil gældende regler anvendelse, indtil kulturministeren meddeler, hvilke fortidsminder der skal være beskyttet og i hvilken udstrækning.

Lov nr. 745 af 13. juni 2023 om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om varmeforsyning, lov om elforsyning og selskabsskatteloven (Ny organisering af affaldsforbrændingssektoren og konkurrenceudsættelse af forbrændingsegnet affald)[23)] indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2023, jf. dog stk. 2.
Stk. 2. § 1, nr. 1 og 7, § 3, nr. 5-10, og § 4 træder i kraft den 1. januar 2025.
Stk. 3. Regler fastsat i medfør af § 48 g, stk. 2, § 50 c, stk. 2 og 3, og § 50 d, stk. 2-4, i lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 5 af 3. januar 2023, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 48 g, stk. 4, § 50 c, stk. 3 og 4, og § 50 d, stk. 2-4, i lov om miljøbeskyttelse, jf. denne lovs § 1, nr. 6, 10, 12 og 13.

Lov nr. 679 af 3. juni 2023 om ændring af kildeskatteloven, lov om kommunal indkomstskat, ejendomsvurderingsloven og forskellige andre love (Opkrævning og inddrivelse af grundskyld og dækningsafgift m.v., statens afregning af grundskyld og dækningsafgift til kommunerne, foreløbige vurderinger som midlertidigt beskatningsgrundlag i 2024 og 2025, forenkling af ejendomsvurderingerne for 2024 og 2025, udvidelse af antallet af dommere i Landsskatteretten m.v.), som ændret ved lov nr. 1565 af 12. december 2023,[24)] indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 45

Stk. 1. Loven træder i kraft den 5. juni 2023, jf. dog stk. 2-4.
Stk. 2. (Udelades)
Stk. 3. §§ 1 og 2, § 3, nr. 3, 4, 6, 8-18, 20, 21 og 29, §§ 4-8, §§ 10, 12 og 13, § 14, nr. 1, 2 og 7, §§ 15-18 og 21-29, § 30, nr. 2 og 4, og §§ 32-44 træder i kraft den 1. januar 2024.
Stk. 4. (Udelades)

Lov nr. 322 af 2. april 2024 om ændring af miljøskadeloven, lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love (Præcisering af kredsen af personer, der kan anmode myndighederne om at træffe foranstaltninger m.v. efter miljøskadereglerne og klage over afgørelser herom)[25)] indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 14

Loven træder i kraft den 1. juli 2024.

Lov nr. 323 af 2. april 2024 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Selektiv nedrivning af visse byggerier)[26)] indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2024.

Stk. 2. Regler udstedt i medfør af § 79 b, stk. 1, nr. 11-17, i lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 48 af 12. januar 2024, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 79 b, stk. 1, nr. 12-18, i lov om miljøbeskyttelse, jf. denne lovs § 1, nr. 3.

Lov nr. 677 af 11. juni 2024 om ændring af lov om vandforsyning m.v. og lov om miljøbeskyttelse (Målrettet indsats for boringsnære beskyttelsesområder og forholdet til beskyttelseszonen på 25 m omkring vandboringer)[27)] indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Loven træder i kraft den 1. juli 2024.

Lov nr. 463 af 15. maj 2017 om ændring af lov om beskyttelse af havmiljøet, lov om miljøbeskyttelse og lov om sikkerhed til søs (Implementering af dele af Hongkongkonventionen)[28)] indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2017, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 3-11, og § 2. Ministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.[29)]

Lov nr. 1468 af 10. december 2024[30)] om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Kommunal mulighed for etablering af nulemissionszoner i afgrænsede byområder, indførelse af absolut kumulation for overtrædelser af miljøzonereguleringen m.v.)[31)] indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2025.

Stk. 2. Miljøbeskyttelseslovens § 15 b, stk. 3, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 5, har virkning for busser, som er registreret med en tilladt totalvægt på 3.500 kg eller derunder, fra den 1. januar 2026.

Stk. 3. Regler udstedt i medfør af § 15 b, stk. 7, i lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1093 af 11. oktober 2024, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 15 b, stk. 8, i lov om miljøbeskyttelse, jf. denne lovs § 1, nr. 7.

Lov nr. 1683 af 30. december 2024 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Ændring af regler om udvidet producentansvar for emballage og engangsplastprodukter m.v. og supplerende bestemmelser til batteriforordningen)[32)] indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 31. december 2024, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. § 1, nr. 55, træder i kraft den 1. januar 2025.

Stk. 3. § 1, nr. 1, 25, 26, 29, 30, 32, 37, 40, 42, 46, 48, 49, 51, 52, 54 og 58, træder i kraft den 18. august 2025.

Stk. 4. Miljøministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 57.

Stk. 5. § 9 p, stk. 1, og § 9 s, stk. 1, i lov om miljøbeskyttelse som affattet ved denne lovs § 1, nr. 6 og 20, har virkning fra den 1. oktober 2025.

Stk. 6. Regler fastsat i medfør af § 9 h, stk. 10-12, § 9 p, stk. 2, 4, 6, 8, 11 og 13, § 9 t, stk. 4, 5 og 7-9, § 9 z, stk. 3-7, § 48 e, stk. 2, og § 79 b, stk. 2-12 og 14-18, i lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1093 af 11. oktober 2024, som ændret ved lov nr. 807 af 9. juni 2020 og § 1 i lov nr. 898 af 21. juni 2022, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter fastsat i medfør af § 9 h, stk. 12-14, § 9 p, stk. 3-5, 9, 10, 12 og 14, § 9 t, stk. 6, 7 og 9-11, § 9 z, stk. 5-8 og 10, § 48 e, stk. 3, og § 79 b, stk. 1, nr. 3-13 og 16-20, i lov om miljøbeskyttelse, jf. denne lovs § 1, nr. 2, 6, 10, 12, 14, 21, 33, 35 og 60-62.

Stk. 7. Regler fastsat i medfør af § 9 h, stk. 9, § 9 p, stk. 3, 5, 10 og 12, § 9 s, stk. 2-12, § 9 t, stk. 6, § 9 z, stk. 2, § 9 ø, stk. 1, nr. 1, og § 45, stk. 6, i lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1093 af 11. oktober 2024, som ændret ved lov nr. 807 af 9. juni 2020, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter fastsat i medfør af § 9 h, stk. 9, § 9 p, stk. 4, 6, 11 og 13, § 9 s, stk. 2, § 9 t, stk. 6, § 9 z, stk. 2, § 9 ø, stk. 1, nr. 1, og § 45, stk. 6, i lov om miljøbeskyttelse som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, 8, 10, 15, 17, 20, 22, 32, 40 og 54.

Lov nr. 1684 af 30. december 2024 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Styrket affaldstilsyn, herunder modtagekontrol og håndhævelse af forbud mod destruktion af usolgte forbrugerprodukter, og ophævelse af bestemmelser om genbrugsområder på genbrugspladser)[33)] indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2025.

Lov nr. 368 af 8. april 2025 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Akkrediteringsordning til kontrol af beholdere til opbevaring af flydende husdyrgødning og ensilagesaft m.v.)[34)] indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2025.

Lov nr. 468 af 14. maj 2025 om Energiklagenævnet[35)] indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 18. Loven træder i kraft den 1. juli 2025.

Stk. 2. Klager, der er indgivet før tidspunktet for lovens ikrafttræden, og som ikke er færdigbehandlet før lovens ikrafttræden, behandles efter reglerne i denne lov.

Stk. 3. (Udelades)

Stk. 4. (Udelades)

Lov nr. 700 af 20. juni 2025 om forsyning med teknisk vand[36)] indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 15. Loven træder i kraft den 1. juli 2025.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. (Udelades)

Stk. 4. (Udelades)

Lov nr. 742 af 20. juni 2025 om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om vandforsyning m.v., lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v. og vandsektorloven (Spildevandsforsyningsselskabernes håndtering af terrænnært grundvand ved grundvandssænkende foranstaltninger og takstfinansiering heraf og ændrede regler om tilladelse til bortledning eller anden sænkning af grundvand)[37)] indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2025.
Stk. 2. (Udelades)
Stk. 3. (Udelades)
Stk. 4. Regler udstedt i medfør af § 32, stk. 4 og 5, og § 32 b, stk. 5 og 6, i lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1093 af 11. oktober 2024, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 32, stk. 5 og 6, og § 32 b, stk. 6 og 7, i lov om miljøbeskyttelse, jf. denne lovs § 1, nr. 4 og 11.

Lov nr. 743 af 20. juni 2025 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Præcisering af anvendelsesområde for udvidet producentansvar for elektrisk og elektronisk udstyr)[38)] indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2025.
Stk. 2. Regler udstedt i medfør af § 9 j, stk. 2-4, og § 9 l, stk. 2-4, i lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1093 af 11. oktober 2024, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 9 j, stk. 3-5, og § 9 l, stk. 3-5, i lov om miljøbeskyttelse, jf. denne lovs § 1, nr. 3 og 4.

Lov nr. 1761 af 29. december 2025 om ændring af sundhedsloven og forskellige andre love (Flytning af opgaver fra kommuner til regioner, hjemmel vedrørende kvalitetsstandarder, etablering af sundheds- og omsorgspladser, national sundhedsplan, nærsundhedsplaner, bortfald af øvrige regionale opgaver m.v.)[39)] indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 14

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2026, jf. dog stk. 2 og 3.
Stk. 2. (Udelades)
Stk. 3. (Udelades)
Stk. 4. (Udelades)
Stk. 5. (Udelades)
Stk. 6. (Udelades)
Stk. 7. (Udelades)
Stk. 8. (Udelades)

Lov nr. 355 af 3. marts 2026 om ændring af lov om anvendelse af Danmarks undergrund, lov om rørført transport af CO_2, lov om miljøbeskyttelse, lov om naturbeskyttelse, lov om miljøvurderinger,

lov om vandløb og lov om skove (Tiltag til fremme af projekter om CO_2-fangst, -rørtransport og -lagring)[40)] indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 8

Stk. 1. Loven træder i kraft den 4. marts 2026.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. Regler udstedt i medfør af § 98, stk. 5, i lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1742 af 22. december 2025, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 98, stk. 6, i lov om miljøbeskyttelse, jf. denne lovs § 3, nr. 5.

Miljøministeriet, den 11. september 2026

P.M.V.
PAOLO PEROTTI

/ Christian Buch Østrup

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2012, nr. L 26, side 1, dele af Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget, EF-Tidende 1991, nr. L 375, side 1, som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 368, dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (habitatdirektivet), EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006 om tilpasning af direktiv 73/239/EØF, 74/557/EØF og 2002/83/EF vedrørende miljø på grund af Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 368, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald, EF-Tidende 1994, nr. L 365, side 10, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/852/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald, EU-Tidende 2018, nr. L 150, side 141, dele af Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald, EF-Tidende 1999, nr. L 182, side 1, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008 om tilpasning til Rådets afgørelse 1999/468/EF af visse retsakter, der er omfattet af proceduren i traktatens artikel 251, for så vidt angår forskriftsproceduren med kontrol, EU-Tidende 2008, nr. L 311, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer, EF-Tidende 2000, nr. L 269, side 34, som ændret senest ved Kommissionens direktiv 2011/37/EU af 30. marts 2011 om ændring af bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF om udrangerede køretøjer, EU-Tidende 2011, nr. L 85, side 3, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (vandrammedirektivet), EF-Tidende 2000, nr. L 327, side 1, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/105/EF af 16. december 2008 om miljøkvalitetskrav inden for vandpolitikken, om ændring og senere ophævelse af Rådets direktiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF, 84/491/EØF og 86/280/EØF og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), EU-Tidende 2003, nr. L 37, side 24, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/112/EF af 16. december 2008 om ændring af Rådets direktiv 76/768/EØF, 88/378/EØF, 1999/13/EF og direktiv 2000/53/EF, 2002/96/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/42/EF med henblik på at tilpasse disse til forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger, EU-Tidende 2008, nr. L 345, side 68, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/108/EF af 8. december 2003 om ændring af direktiv 2002/96/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), EU-Tidende 2003, nr. L 345, side 106¸ dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, EU-Tidende 2004, nr. L 143, side 56, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/ EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 114, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 om håndtering af affald fra udvindingsindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF, EU-Tidende 2006, nr. L 102, side 15, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 596/2009 af 18. juni 2009 om tilpasning til Rådets afgørelse 1999/468/EF af visse retsakter, der er omfattet af proceduren i traktatens artikel 251, for så vidt angår forskriftsproceduren med kontrol, EU-Tidende 2009, nr. L 188, side 14, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver, EU-Tidende 2008, nr. L 312, side 3, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/851/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2008/98/EF om affald, EU-Tidende 2018, nr. L 150, side 109, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked, EU-Tidende 2006, nr. L 376, side 36, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider, EU-Tidende 2009, nr. L 309, side 71, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner, EU-Tidende 2010, nr. L 334, side 17, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU af 4. juli 2012 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer og om ændring og efterfølgende ophævelse af Rådets direktiv 96/82/EF, EU-Tidende 2012, nr. L 197, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), EU-Tidende 2012, nr. L 197, side 38, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2193/EU af 25. november 2015 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra mellemstore fyringsanlæg, EU-Tidende 2015, nr. L 313, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/904/EU af 5. juni 2019 om reduktion af visse plastprodukters miljøpåvirkning, EU-Tidende 2019, nr. L 155, side 1, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/884 af 13. marts 2024 om ændring af direktiv 2012/19/EU om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), EU-Tidende 2024, L af 19. marts 2024.

2) Ressortansvaret for sager vedrørende affald er generelt overført til klima-, energi- og forsyningsministeren, jf. § 16 i bekendtgørelse nr. 514 af 8. juni 2026 om ændring i forretningernes fordeling mellem ministrene.
3) Reglerne for det udvidede producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast, i § 9 h, stk. 1, samt reglerne om tilbagetagningsordninger i § 45, stk. 6, 2. pkt., som affattet ved § 1, nr. 2 og 22, i lov nr. 786 af 4. maj 2021, har virkning fra den 31. december 2024, jf. § 2, stk. 4, i lov nr. 786 af 4. maj 2021.
4) Reglerne for det udvidede producentansvar for filtre til tobaksvarer i § 9 t, stk. 1, som affattet ved § 1, nr. 9, i lov nr. 786 af 4. maj 2021, har virkning fra den 5. januar 2023, jf. § 2, stk. 3, i lov nr. 786 af 4. maj 2021.
5) Reglerne for det udvidede producentansvar for balloner og vådservietter af engangsplast i § 9 t, stk. 1, samt reglerne om tilbagetagningsordninger i § 45, stk. 6, 2 pkt., som affattet ved § 1, nr. 9 og 22, i lov nr. 786 af 4. maj 2021, har virkning fra den 31. december 2024, jf. § 2, stk. 4, i lov nr. 786 af 4. maj 2021.
6) § 9 y, stk. 1 og 2, som affattet ved § 1, nr. 28, i lov nr. 807 af 9. juni 2020, har virkning fra den 5. januar 2023 for markedsføring af person- og varebiler, bærbare batterier og akkumulatorer, industribatterier og -akkumulatorer eller bilbatterier og -akkumulatorer og fra den 31. december 2024 for markedsføring af emballerede produkter, jf. § 3, stk. 2, i lov nr. 807 af 9. juni 2020.
7) § 9 y, stk. 1 og 2, som affattet ved § 1, nr. 28, i lov nr. 807 af 9. juni 2020, har virkning fra den 5. januar 2023 for markedsføring af person- og varebiler, bærbare batterier og akkumulatorer, industribatterier og -akkumulatorer eller bilbatterier og -akkumulatorer og fra den 31. december 2024 for markedsføring af emballerede produkter, jf. § 3, stk. 2, i lov nr. 807 af 9. juni 2020.
8) Ved § 2 i bekendtgørelse nr. 514 af 8. juni 2026 om ændring i forretningernes fordeling mellem ministrene er Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri nedlagt og de til denne hørende forretninger overført til Ministeriet for Natur og Dyrevelfærd.
9) § 15 b, stk. 3, som affattet ved § 1, nr. 5, i lov nr. 1468 af 10. december 2024, har virkning fra den 1. januar 2026 for busser, som er registreret med en tilladt totalvægt på 3.500 kg eller derunder, jf. § 2, stk. 2, i lov nr. 1468 af 10. december 2024.
10) Lov om betalingsregler for spildevandsanlæg m.v. har ændret navn til lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v.
11) Afslag på ansøgning om godkendelse kan ikke påklages, hvis begrundelsen for afslaget er, at lokaliseringen vil være i strid med bestemmelser i en regionplan, jf. § 5 i lov nr. 571 af 24. juni 2005 om ændring af lov om planlægning (Udmøntning af kommunalreformen).
12) Reglerne for det udvidede producentansvar for emballage i § 9 p, stk. 1, og § 45, stk. 6, 2. pkt., som affattet ved § 1, nr. 12 og 48, i lov nr. 807 af 9. juni 2020, har virkning fra den 31. december 2024, jf. § 3, stk. 1, i lov nr. 807 af 9. juni 2020.
13) Reglerne for det udvidede producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast, i § 9 h, stk. 1, drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast i § 9 s, stk. 1, og balloner og vådservietter af engangsplast i § 9 t, stk. 1, samt reglerne om tilbagetagningsordninger i § 45, stk. 6, 2. pkt., som affattet ved § 1, nr. 2, 8, 9 og 22, i lov nr. 786 af 4. maj 2021, har virkning fra den 31. december 2024, jf. § 2, stk. 4, i lov nr. 786 af 4. maj 2021.
14) Kompetencen til at fastsætte regler efter § 48 d, stk. 2, er overført til klima-, energi- og forsyningsministeren, jf. § 16 i bekendtgørelse nr. 514 af 8. juni 2026 om ændring i forretningernes fordeling mellem ministrene.
15) §§ 49 g og 49 h i lov om miljøbeskyttelse ophæves den 1. juli 2027. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan dog fastsætte en senere dato for ophævelsen, jf. § 3, stk. 5, i lov nr. 898 af 21. juni 2022 om ændring af lov om miljøbeskyttelse og lov om Forsyningstilsynet.
16) §§ 49 g og 49 h i lov om miljøbeskyttelse ophæves den 1. juli 2027. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan dog fastsætte en senere dato for ophævelsen, jf. § 3, stk. 5, i lov nr. 898 af 21. juni 2022 om ændring af lov om miljøbeskyttelse og lov om Forsyningstilsynet.
17) Af § 11, stk. 2, i lov nr. 863 af 23. december 1987 fremgår det, at der senest den 1. januar 1993 skal være udarbejdet en fælles betalingsvedtægt for kommunen i overensstemmelse med loven.
18) Lovændringen vedrører overskriften til kapitel 2 a, 2 b, 2 c, 2 d, 2 e, 2 f, 2 g og 2 h, § 15 a, stk. 1, § 15 a, stk. 6 og 8, § 15 b, stk. 1-7, § 15 c, stk. 1-3, § 15 d, stk. 2, nr. 1, § 15 e, stk. 5-7, § 79 b, stk. 1, nr. 6 og 7, § 110, stk. 1, nr. 1, § 110 c, stk. 1 og 9, § 110 d, stk. 1 og 6, § 111 b, stk. 1, nr. 1.
19) Lovændringen vedrører § 15 b, stk. 2, nr. 3.
20) Lovændringen vedrører § 7, stk. 1, nr. 11-13.
21) Lovændringen vedrører § 7, stk. 3, nr. 4, § 7, stk. 4, § 44, stk. 4, nr. 1 og 2, § 45, stk. 6, § 46 b, stk. 1 og 3, § 47, stk. 1, § 48, stk. 1, nr. 2 og 3, § 48, stk. 2 og 8, §§ 48 a-g, § 49, stk. 1, overskriften til § 49 b, §§ 49 b-d, §§ 49 f-h, overskriften til kapitel 7, § 50 f, § 110, stk. 1, nr. 2, § 110, stk. 3 og 12.
22) Lovændringen vedrører § 91, stk. 2.
23) Lovændringen vedrører §§ 45, stk. 9 og 10, §§ 45 e-45 i, § 48 c, stk. 2 og 3, § 48 e, stk. 2, § 48 g, stk. 1-4, § 50 b, stk. 1, § 50 c, stk. 1-4, § 50 d, stk. 1-4, § 89 a, stk. 4, overskriften til kapitel 11, § 90 b, kapitel 11 a, §§ 100 a-100 c, overskriften til kapitel 12, § 101, stk. 3.
24) Lovændringen vedrører § 17, stk. 5, § 18, stk. 3, og § 48, stk. 6.
25) Lovændringen vedrører § 73 i, stk. 1, og § 98, stk. 2-5.
26) Lovændringen vedrører overskriften til kapitel 6, § 45 c, § 79 b, stk. 1, og § 110, stk. 3.
27) Lovændringen vedrører § 21 b, stk. 2, § 24 a, § 61, stk. 3, § 64 e, § 64 f og § 95, stk. 3.
28) Lovændringen vedrører § 39 c og § 110, stk. 3, 1. pkt.
29) Lovændringen trådte i kraft den 26. juni 2025, jf. bekendtgørelse nr. 528 af 21. maj 2025 om ikrafttræden af § 1, nr. 3-11, og § 2 i lov om ændring af lov om beskyttelse af havmiljøet, lov om miljøbeskyttelse og lov om sikkerhed til søs (Implementering af dele af Hongkongkonventionen).
30) Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation).
31) Lovændringen vedrører overskriften til kapitel 2 f, overskriften før § 15 a, § 15 b, stk. 1-3 og 5-8, § 15 c, stk. 3, §§ 15 f-h, § 87, stk. 3, 2. pkt., § 110, stk. 1, nr. 1 og 18-20, stk. 8 og 9, § 110 c, stk. 1, 9 og 10, § 110 d, stk. 5 og 6, og § 111 b, stk. 1, nr. 1.
32) Lovændringen vedrører fodnoten til lovens titel, § 9 h, stk. 9-14, overskriften før § 9 p, § 9 p, § 9 s, § 9 t, stk. 4-11, overskriften før § 9 u, § 9 u, § 9 v, § 9 w, § 9 x, overskriften før § 9 y, § 9 y, stk. 1 og 2, § 9 z, § 9 æ, stk. 1 og 5, § 9 ø, stk. 1, nr. 1-7, § 9 å, § 45, stk. 6, 2. pkt., og stk. 8-11, § 48, stk. 2, § 48 d, stk. 2, § 48 e, stk. 2 og 3, og § 79 b, stk. 1, nr. 2-20.
33) Lovændringen vedrører § 44, stk. 8, § 48, stk. 1, nr. 2, overskriften til kapitel 7 og § 50 f.
34) Lovændringen vedrører § 7 a, stk. 2.
35) Lovændringen vedrører § 100 c.
36) Lovændringen vedrører § 49 b, stk. 2.
37) Lovændringen vedrører overalt i loven, hvor der stod »lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold«, overskriften til kapitel 4, § 30, stk. 1, 1. pkt., § 32, stk. 2-6, § 32 a, stk. 1, og § 32 b, stk. 2-8.
38) Lovændringen vedrører fodnoten til lovens titel, § 9 j, stk. 1-6, § 9 l, stk. 2-5, § 9 n, stk. 4, § 9 ø, stk. 1, nr. 1, og § 110, stk. 1, nr. 1.
39) Lovændringen vedrører § 18 a.
40) Lovændringen vedrører § 91, stk. 1 og 4, § 98, stk. 2 og 4-6, § 99, § 100, stk. 1, 3, 5 og 6.